

คุณค่า และตรรกวิทยา
ของการบริโภค พระเครื่อง และพระบูชา

Marshall McLuhan กล่าวไว้ว่า "Medium is the Message" หมายถึง สื่อก็คือสาร และสื่อที่เป็นสารย่อมต้องมี คุณสมบัติในการถ่ายทอด ความคิดเห็น สามารถ กำหนดทิศทาง และรูปแบบของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ได้ และมีความจริงว่า "เนื้อหา" ทำให้คนลืมมองถึงคุณลักษณะของสื่อเอง

โดยทั่วไปแล้วคนส่วนใหญ่มักจะมองพระเครื่อง พระบูชา เป็นเสมือนเป็นตัวแทน แห่งศาสนาพุทธ หรือ ถ้าจะเปรียบว่า พระเครื่อง พระบูชา ควรจะมีอะไรที่เป็นเนื้อหา ได้บ้าง คงจะหนีไม่พ้น ในความที่มีสัมพันธ์ กับสังคมพุทธศาสนาอันเนื่องจากการเคารพบูชา ความเชื่อที่สืบทอดกันมา จึงมีลักษณะที่ทุกคน ที่นับถือศาสนาพุทธยอมรับ และถือว่าเป็นสื่อ ศักดิ์สิทธิ์ ดังตัวอย่างที่สังคมไทยมีการนำเอาพระเครื่อง พระบูชามาบูชา เพื่อขอลาภขอพร ในสิ่งที่ตนปรารถนาต้องการ ในบางโอกาสที่ประสบความสำเร็จก็จะมีการแก้บน ทั้งยังเป็น การปฏิบัติที่สืบทอดกันมาจนกระทั่ง เป็น วัฒนธรรม ถึงในปัจจุบัน

พระเครื่อง พระบูชา ในอดีตเปรียบเสมือนเป็นสื่อร้อน ซึ่งมีความหมายในตัวว่า เป็นสื่อที่แฝงไว้ด้วยความศักดิ์สิทธิ์ ที่มีคุณค่าแห่งความน่าเชื่อถือ นำเสามาเสกสรรหาอย่างยิ่ง ุขยไม่ทำให้ผู้ที่ได้พบเห็นจะต้องไปตีความเป็นอย่างใด ผู้พบเห็นมีส่วนร่วมน้อยมาก และยอม เข้าใจใน พระเครื่อง พระบูชาว่า เป็นสัญลักษณ์แห่งศาสนา แต่พระเครื่อง พระบูชา ใน ปัจจุบัน สื่อมวลชนมีส่วนช่วยนำภาพพิมพ์ แพร่กระจายสู่มวลชน ให้ได้รับข่าวสารจนสามารถ เปลี่ยนแปลงพระเครื่องพระบูชา ซึ่งในอดีตจากสื่อร้อนให้กลายเป็นสื่อเย็น อีกทั้งยังก่อให้เกิด ความต้องการที่จะเป็นเจ้าของพระเครื่อง พระบูชา ดังผู้วิจัยจะได้นำเสนอต่อไป

พระเครื่องและพระบูชา เป็นสิ่งที่สังคมไทยส่วนใหญ่ มีค่านิยมที่สืบทอดกันมา ที่ถือเป็นสิ่งที่หึงหึงที่ซึบเห็นยาวจิตใจ และเป็นที่ยึดเหนี่ยวความศรัทธาของคนที่มีความเชื่อเดียวกันซึ่งมาจากหลากหลายพื้นฐาน ไม่ว่าจะด้านการศึกษา อาชีพหรือสถานะภาพทางสังคม ในสังคมส่วนนี้ ให้ความสำคัญและเล็งเห็นคุณสมบัติต่าง ๆ ในด้านพุทธศิลป์ พุทธคุณ พุทธพาณิชย์หรือด้านคุณไสย ที่มีความศักดิ์สิทธิ์ ทั้งยังเป็นสิ่งที่สามารถนำเอาไป แลก เปลี่ยนเป็นเงินได้ ดังนั้นพระเครื่องและพระบูชา จึงเป็นสิ่งที่มีความค่า ของสังคมไทยมาโดยตลอด ผู้วิจัยจึงนำทฤษฎีวิชากรรมคุณค่ามาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์หึงคุณค่าและนำเสนอแนวคิดของ ยอด โปศรียาร์ค มาเป็นกรอบวิเคราะห์ตรรกวิทยาของการบริโภค พระเครื่อง และพระบูชา ดังนี้

คุณค่า ของพระเครื่องและพระบูชา

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตที่จะทำการศึกษาวิจัย วัตถุประสงค์ ที่ได้มีการจัดสร้างขึ้นภายในประเทศไทย วัตถุประสงค์ ที่นำมาศึกษาวิจัยผู้วิจัยได้คัดเลือกจากชิ้นงานของวัตถุประสงค์ ที่มีผู้นิยมสูงสุด ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันในวงการ พระเครื่องและพระบูชา เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายในขณะนี้ ผู้วิจัยจะได้นำข้อมูลของ พระเครื่องและพระบูชา ที่ได้คัดเลือกไว้แล้ว มาศึกษาวเคราะห์หึงคุณค่าในด้านต่าง ๆ ด้วยสาเหตุที่มีผู้นิยมมากปรารถนาต้องการที่จะเป็นเจ้าของ ในพระเครื่องและพระบูชา จะเพื่อจุดประสงค์ประการใดก็ตาม จากเหตุผลการนำไปใช้และก่อให้เกิดความต้องการพระเครื่องพระบูชา ซึ่งเป็นสาเหตุในการ ซื้อขายแลกเปลี่ยน กระทั่งเกิดธุรกิจการค้า เช่น พุทธพาณิชย์ ในปัจจุบัน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์คุณค่าในด้านต่าง ๆ จากผู้ที่มีไว้ในครอบครอง จากนักธุรกิจพระ และจากผู้นุรักษ์สะสม ดังต่อไปนี้

1. คุณค่าในการใช้สอย
2. คุณค่าในการแลกเปลี่ยน
3. คุณค่าในการแลกเปลี่ยนเชิงสัญลักษณ์
4. คุณค่าเชิงสัญลักษณ์

พระเครื่องที่จัดอยู่ในลำดับขอมนิยม ซึ่งจัดเป็นข้อมูลในการนำมาวิจัยหาคุณค่าครั้งนี้คือ

1. ชื่อพระ พระสมเด็จพุทธอาจารย์ (เจต) พรหมรังษี วัดระฆังโฆสิตาราม
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

ประวัติ สมเด็จพุทธอาจารย์(เจต)

ท่านเจ้าพระคุณสมเด็จอุปัชฌาย์ในสมัยรัชกาลที่ 1 เมื่อวันพฤหัสบดี เดือน 5 ขึ้น 12
ค่ำ ปีวอก จ.ศ.1150 ตรงกับวันที่ 17 เมษายน พ.ศ. 2331 เวลารุ่งอรุณ ณ บ้านน้ำจั้น
(ท่าหลวง) อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

นามเดิมของสมเด็จ เรียกกันว่า "เจต" และมีฉายาเมื่อผนวชว่า "พรหมรังสี"
กล่าวกันว่าเมื่อเล็ก ๆ ท่านมีรูปร่างบอบบางมาก การที่ชื่อเจตก็เพื่อจะ ให้เป็นสิริมงคลแก่

เรียนร่างมากกว่า โยมมารดาของท่านชื่อ "เกศ" เดิมเป็นชาวบ้านท่าอิฐ จังหวัดอุตรดิตถ์ (ต่อมาภายหลัง ได้ย้ายมาอยู่ที่อยุธยา) เมื่ออายุได้ 12 ปี ได้บรรพชาเป็นสามเณร ณ วัดสังเวชฯ กรุงเทพมหานคร ผู้เป็นอุปัชฌาย์ครั้งนั้นได้แก่ พระบวรวิริยเถร และต่อมาได้ย้ายไปศึกษาพระปริยัติธรรมอยู่ ณ วัดระฆังโฆสิตาราม ฝั่งธนบุรี

เมื่อถึง พ.ศ.2350 (ครบปีเถาะ)ก็ได้รับพระราชทานโปรดเกล้าเป็นนาคหลวงอุปสมบท ณ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม โดยสมเด็จพระสังฆราช (ศุก) แห่งวัดมหาธาตุ (สมเด็จพระสังฆราชองค์ที่ 2 ของราชวงศ์จักรี) เป็นพระอุปัชฌาย์ และได้รับฉายาว่า "พรหมรังสี" นับแต่นั้นมาจนถึง พ.ศ. 2395 ในรัชกาลที่ 4 ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์เป็น พระธรรมภักดี พ.ศ. 2397 เป็นพระเทพกระวี และเมื่อถึง พ.ศ. 2407 จึงได้รับสถาปนาเป็น สมเด็จพระพุฒาจารย์ ยอดอภัยวิษยะ เกจิอาจารย์องค์สำคัญ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์

ท่านเจ้าประคุณสมเด็จพระ ได้ศึกษาวิปัสณาจากหลายสำนักจนเชี่ยวชาญแก่กล้าในวิชาคณมัยิ่ง พระอาจารย์ที่สำคัญของสมเด็จพระ ก็คือ สมเด็จพระสังฆราช (สุภ ไร่เถื่อน) ซึ่งระหว่างนั้น ยังเป็นพระญาณสังวรเถระอยู่ ณ วัดราชสิทธิาราม (วัดหลัก) พระสังฆราชองค์นี้เป็น สมเด็จพระสังฆราชองค์ที่ 4 ของราชวงศ์จักรี (คนละองค์กับที่เป็นพระอุปัชฌาย์) ซึ่งนอกจากจะเป็น พระอาจารย์ที่สำคัญของท่านเจ้าประคุณสมเด็จพระ (เจด) แล้วท่านก็ยังเป็นพระอาจารย์ของในหลวงรัชกาลที่ 2-3 อีกด้วย

สมเด็จพระสังฆราช (สุภ ไร่เถื่อน) ผู้มีทะเลที่ สมเด็จพระพุฒาจารย์ (เจด พรหมรังสี ได้ยึดถือแบบอย่างพระเครื่อง ของท่านคือ "พระสมเด็จพระอรหันต์" ซึ่งเป็นคันสกุลพระพิมพ์สมเด็จพระ มาเป็นแบบอย่างจนกระทั่งมีชื่อโด่งดังอยู่ทุกวันนี้

สมเด็จพระพุฒาจารย์ (เจด พรหมรังสี) มรณภาพเมื่อวันเสาร์แรม 2 ค่ำ ปีออกจ.ศ. 1234 ตรงกับวันที่ 22 มิถุนายน พ.ศ. 2415 เวลาประมาณ 24.00น. ณ.

วัชรสังโฆสิตคาราม ธนบุรี รวมพระชนมายุได้ 85 ปี นับเป็นการผนวชอยู่ในพระบวรพุทธศาสนาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 1 จนถึงรัชกาลที่ 5 เป็นเวลาดัง 65 พรรษา

ท่านเจ้าประคุณสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) ได้เป็นที่รู้จักกันแล้วว่าระหว่างก่อนและหลังอุปสมบทของสมเด็จพระพุฒาจารย์นั้น พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก รัชกาลที่ 1 ได้ทรงพระเมตตาสมเด็จพระสังฆราช หรือแม่ทัพ พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย รัชกาลที่ 2 ซึ่งพระยศระหว่างนั้น เป็นสมเด็จพระเจ้าฟ้า กรมหลวงอิศรสุนทร ก็ทรงโปรดเมตตาทรงนักด้วย (รัชการที่ 2 นี้ทรงผนวชเมื่อ พ.ศ. 2331 เป็นปีเดียวกับสมเด็จพระพุฒาจารย์โตเพิ่งจะอุปถัมภ์ในปีนั้น) โดยเฉพาะพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3 พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ทั้งสามพระองค์นี้ก็ได้ทรงโปรดปรานและยังนับถือสมเด็จพระท่านมิได้ยิ่งหย่อนไปกว่าในหลวงรัชกาลที่ หนึ่ง และที่สองเลย

พุทธลักษณะ พระสมเด็จวัชรสังฆา เป็นพระเครื่องเนื้อผงสีขาว สร้างเป็นแบบสี่เหลี่ยมผืนผ้า (แบบขึ้นพัก) พุทธลักษณะ ของพระเครื่องที่เรียกว่า "พระสมเด็จ" ของสมเด็จโต ที่กำเนิดเป็นปฐมไว้ ณ ที่วัชรสังโฆสิตคารามนี้ สร้างเป็นภาพ พระพุทธองค์ประทับนั่งปางสมาธิบนฐาน 3 ชั้น ซึ่งจะมีทั้งแบบขัดเพชรและขัดราบอยู่ภายในขุมครอบแก้ว (เส้นขุมครึ่งแบบหวายผ่า) โดยมีแยกเป็นพิมพ์ต่าง ๆ กันถึง 5 พิมพ์ด้วยขนาดประมาณ 3.5 x 2.3 ซม. ซึ่งอาจใหญ่หรือเล็กไปบ้างก็ได้และเป็นพิมพ์ที่นิยมกันมากคือ

1. สมเด็จวัชรสังฆา พิมพ์ใหญ่ หรือเรียกอีกอย่างว่า พิมพ์พระประธาน
2. สมเด็จวัชรสังฆา พิมพ์ทรงเจดีย์
3. สมเด็จวัชรสังฆา พิมพ์ฐานแซม
4. สมเด็จวัชรสังฆา พิมพ์เกศบัวตูม
5. สมเด็จวัชรสังฆา พิมพ์ปรกฉัตร

พุทธศิลป์พระสมเด็จวัดระฆังที่ท่านเจ้าประคุณสมเด็จพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) ได้จัดสร้างขึ้นนั้น ได้ยึดเอาแบบอย่างของพระเครื่อง ของสมเด็จพระสังฆราชสุภาโกเถื่อน ผู้ซึ่งเป็นพระอาจารย์ของท่าน อดยัดนำเอาเค้าโครงทรงพิมพ์จากพระสมเด็จอรหังเป็นพื้นฐานในการสร้างพระสมเด็จวัดระฆังฯ ซึ่งกลุ่มบ้านช่างหล่อ มี นายเทศ เป็นผู้นำเอาความคิดเห็นของสมเด็จฯ ไปหาการแกะเป็นแม่พิมพ์จึงจัดได้ว่าพระสมเด็จวัดระฆังฯ มีศิลปะแบบรัตนโกสินทร์ที่แท้จริง ทั้งนี้แบบพิมพ์ต่าง ๆ ทั้ง 5 พิมพ์มีที่กล่าวมานี้ยังมีแยกของความแตกต่างจากรายละเอียดปลีกย่อย ของในแต่ละพิมพ์อีกมาก แต่การสร้างคงจะยึดจำนวน 84,000 องค์ ซึ่งตรงกับจำนวนพระธรรมชั้นตรี ในความเชื่อของบวรพุทธศาสนา

พุทธคุณ ของพระสมเด็จพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) จากกิตติศัพท์อันโด่งดังของยอดพระเครื่องชั้นสูง ซึ่งเปี่ยมด้วยคุณวิเศษอันทรงไว้ซึ่งความศักดิ์สิทธิ์ยิ่งนั้น ได้เป็นที่ประทับใจและหวงแหนกันมาก เพราะต่างก็เชื่อว่า ถ้ามีพระสมเด็จวัดระฆังฯ ไว้ก็ไม่ผิดอะไรก็การได้แก้วสารพัดนึกที่เลิศค่าไว้ในครอบครอง เพราะนี่จะทำให้ท่านช่วยบดเป่าภัยอันตรายหรือบารณาสิ่งใด ๆ ก็ดูจะสมความปรารถนาไปหมด นับเป็นความมหัศจรรย์อย่างยิ่ง ที่คงทนในคุณวิเศษอยู่ได้มาจนบัดนี้ อดยัดยังมีสิ่งอื่นใดมาหักล้างได้เลย

ถึงแม้จะเชื่อกันว่า พระสมเด็จวัดระฆังฯ นี้ หากได้มีพุทธคุณด้านคงกระพันอย่างยอดเยี่ยมอีกทางหนึ่ง นอกเหนือจากด้านเมตตามหานิยมที่เป็นสิ่งที่เชื่อถือได้แล้วก็ตาม ส่วนด้านแคล้วคลาดพระสมเด็จวัดระฆังฯ จะสามารถบดเป่าภัยอันตรายให้พ้นหันไปได้อย่างปาฏิหาริย์ ดังนั้นในความเชื่อที่ว่า บุคคลใดที่ยังไม่ถึงที่ตาย และมีของดีนี้ไว้แล้วก็ เป็นอันเย็นใจได้ว่า จะไม่วายชีวิได้ง่าย ๆ เลย จึงเป็นที่รู้จักกันทั่วไปว่า "ถ้าใครมีพระสมเด็จวัดระฆังฯ ไว้กับกายการตายโหงงจะไม่มีขึ้นโดยเด็ดขาด (สามสมเด็จ ประชุม กาญจนวัฒน์)

ด้านประสพการณ์ จากการให้สัมภาษณ์ ของผู้มีฉายา ราชาพระเครื่องเมืองไทย คือคุณ อสุณีย์ ณ อยุธยา ตำแหน่งประธานสภาจังหวัดนครสวรรค์ และเป็นเจ้าของกิจการ

รักบัสรอยสารปร้ออากาศ บริษัท หันจิตต์ท้าว ใต้กล่าวในตอนหนึ่งว่า "ผมเคยประสบอุบัติเหตุครั้งหนึ่งคราวเลือกตั้ง ส.จ. ผมคล้องสมเด็จจักรระสังฯ ขับรถบิคัพระเวณาหาเสียงชนกับรถท้าว ใครที่มาเห็นสภาพรถที่ผมนั่งอยู่ต้องคิดว่าผมตาย ไม้รอดแน่ ๆ ปรากฏว่าผมไม่เป็นอะไรเลย แค่ศีรษะแตกหน่อยเดียว อย่างไรก็ตามพระทุกองค์ที่ผมคล้องคออยู่นี้ มีคุณภาพดีทั้งนั้น ถ้าผมมีคุณภาพผมคงไม่ซื้อองค์หนึ่งหลาย ๆ แสน สมัยก่อนเงินแสนนำมาใช้น้อยนะ ซึ่งเดี๋ยวนี้ แค่สององค์เป็นล้าน ๆ ทั้งนั้น" (จากหนังสือ คเณศพระเครื่อง ฉบับ 35)

พระสมเด็จจักรระสังฯนี้ มีผู้ให้ความเลื่อมใส ศรัทธาในพุทธคุณด้านต่าง ๆ ว่าเป็นประวัตินามความเป็นมา ความดีงามที่สร้างขึ้นในบวรพุทธศาสนา หรือจากประสพการณ์ที่มีผู้นำไปใช้แล้วได้ผล เป็นที่น่าพอใจของผู้ที่เคารพนับถือ ในองค์สมเด็จพุทธจารย์ รัต ซึ่งมี การกล่าวขานสืบทอดกันมานาน สร้างความต้องการที่จะเป็นเจ้าของ จากผู้คนจำนวนมาก ทำให้เกิดค่านิยมสูงขึ้นมาตามไปด้วย จากอดีต พระสมเด็จจักรระสังฯ พิมพ์พระประธาน ที่จัดอยู่ในสภาพสวยงามสมบูรณ์ ราคาที่มีการเช่าบูชากันในราวปี พ.ศ.2515 เพียงห้าหมื่นบาท แต่มาจนถึงปัจจุบันในปี พ.ศ.2536 ได้มีการเช่าบูชากันในราคาสูงถึงองค์ละ "สิบล้านบาท"

2. ชื่อพระ พระนางพญา พิษณุโลก

ประวัติ พระนางพญา พิษณุโลก

การกำเนิดของ พระนางพญา มีอยู่ว่า เมื่อราวปี พ.ศ. 2091 ในรัชกาล สมเด็จพระมหาจักรพรรดิ แห่งเมืองไทย ซึ่งมีกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี พระองค์ทรงมีพระราชบุตรเขยนามว่า "ขุนพิเรนทรเทพ" พระองค์ให้ไปรักษาเมืองพิษณุโลก และให้นามว่า "พระมหาธรรมราชา" ในขณะที่ดินแดนไทยทางทิศตะวันตก ซึ่งติดกับประเทศพม่า ครองเมืองโคยกษัตริย์ บุเรงนอง พม่าได้ยกทัพมาตีเมืองพิษณุโลกที่อ่อนแอกว่าจึงเสียเมือง

พิษณุโลกให้แก่พม่า ในการแพ้ครั้งนี้ พม่ายังได้นำตัว สมเด็จพระนเรศวรไปอยู่พม่าเพื่อเป็น
ตัวประกันด้วย

ต่อมาสมเด็จพระมหาจักรพรรดิทรงลาผนวช และได้มอบราชสมบัติให้แก่สมเด็จพระ
พระมหินทราธิราช ราชโอรสครองเมืองไทยแทน เนื่องจากสมเด็จพระมหินทราธิราชทรง
เป็นอริกับพระมหาธรรมราชาเจ้าเมืองพิษณุโลก จึงแอบติดต่อกับพระชัยเชษฐา เจ้าผู้
ครองนครเวียงจันทน์ อีกประเทศหนึ่งที่อยู่ติดอาณาเขตไทยทางด้านตะวันออก ให้ยกบาติ
เมืองพิษณุโลก พระมหาธรรมราชาจึงต้องขอทัพของพม่าให้ยกมาช่วย ความแตกแยกใน
หมู่คนไทยด้วยกันเองทำให้เมืองไทยอ่อนแอ เป็นเหตุให้ทัพพม่ายึดเมืองไทยได้ กษัตริย์พม่า
ทรงตั้ง พระมหาธรรมราชาให้ครองประเทศไทย ไทยก็เสียเอกราชต้องอยู่ภายใต้อำนาจ
ของพม่า เป็นครั้งแรกที่ไทยเสียกรุง

แต่ในส่วนลึกของจิตใจ คนไทยทุกคนคิดแต่จะกู้ชาติบ้านเมือง ในระหว่างที่เป็นเมืองเชลยนั้น จะคิดสร้างอาวุธยุทธภัณฑ์ ก็ทำได้ยาก จะชุมนุมฝึกทหารก็ไม่สามารถทำได้แต่พามาไม่ได้คิดว่า หลังจากนั้นเห็นอหลังกายและอาวุธมาก ภัยพระบริษัฏาณของ พระวิสุทธิกษัตริ์ พระชนนีในพระบาทสมเด็จพระนเรศวร ได้ทรงจัดพิธีสร้าง พระนางพญาขึ้น เพื่อส่งเสริมพลังใจแก่พลนิกร เมื่อเกิดความมั่นใจ ที่จะต่อสู้ ไม่คิดหนี แม้แต่ไม่มีความสามารถที่จะชนะมีก็ได้ นอกจากนี้หลังแห่ง เสน่ห์ มหานิยมคลงใจให้ศัตรูรักใคร่ หลังเปลือยคิดว่าศัตรูคือมิตร

พระนางพญา มีอายุการสร้างมาในสมัยอยุธยาด้วยความรีบร้อนในการสร้างจึงได้รูปแบบอันด้นศิลปะที่มุ่งจะสวยงามนักที่มีสมเด็จพระวิสุทธิกษัตริ์ เป็นประธานในพิธี ในการสร้างพระนางพญาครั้งนี้ เพื่อใช้ในการกู้ชาติโดยตรง ซึ่งพระองค์สร้างพระเพื่อราชบุตรและพลนิกรที่ พระองค์รักขอมมีการทุ่มเท หลังจิตร่วมกับพระ ทาให้เกิดพลังอันยิ่งใหญ่รวมทั้งผู้ร่วมสร้างก็เป็นผู้ที่มีคุณไสย ซึ่งสามารถประสิทธิประสาทพลัง คุณวิเศษ หลังแห่งคงกระพัน

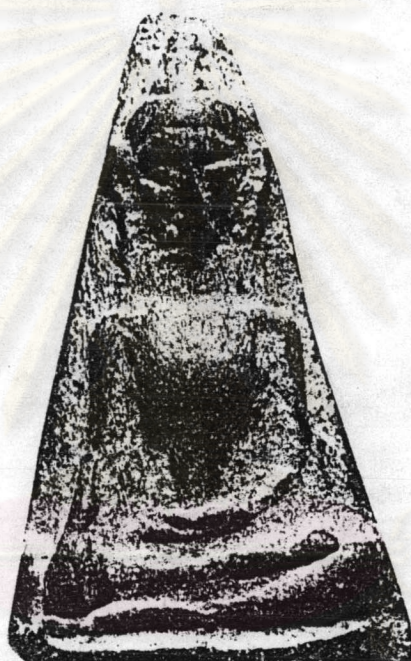
พุทธศิลป์ของพระนางพญา ออกเป็นแบบสมัยอยุธยา เนื้อวัสดุที่นำมาสร้างพระนางพญานั้น ประกอบด้วย เนื้อดิน ผงว่านต่าง ๆ พร้อมทั้งเม็ดกรวดต่าง ๆ และทางด้านพุทธคุณพระนางพญา วิเศษทางเสน่ห์ คงกระพันในด้านกำลังใจเป็นเยี่ยม สาเหตุเพราะได้จัดสร้างพระนางพญา ขึ้นมาเพื่อ ในการกู้เอกราชและใช้การในสงครามเท่านั้น

พระนางพญา เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย ประทับในพิมพ์สามเหลี่ยม และยังมีรายละเอียดของพิมพ์แยกเป็น พิมพ์เข้าจิ้ง พิมพ์เข้าตรง พิมพ์สังฆาฏิ พิมพ์อกบุญใหญ่ พิมพ์อกบุญเล็ก พิมพ์ทรงเทวดา (อกแพบ) ทุกพิมพ์อยู่ในพิมพ์สามเหลี่ยม และเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางในวงการนักนิยมพระเครื่องว่า เป็นยอดนิยมสูงสุดของประเภทพระเนื้อดิน ซึ่งในปัจจุบันมีค่านิยมเช่าบูชากันในราคาสูงถึง เจ็ดแสนบาท

3. ชื่อพระ พระผงสุพรรณ จังหวัดสุพรรณบุรี

ประวัติ พระผงสุพรรณ จังหวัดสุพรรณบุรี

พระผงสุพรรณถูกเปิดกรุ อย่างเป็นทางการเมื่อปี พ.ศ. 2456 โดยท่านเจ้าเมืองสุพรรณบุรี คือพระยาสุนทรบุรี (อี กรรณสูต) ได้ตั้ง คณะกรรมการ ขึ้นชุดหนึ่ง สรรวจชุก แล้วอนุรักษ์ของมีค่ากับวัตถุโบราณเหล่านี้ไว้

ในปีเดียวกันนั้น พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ทรงเสด็จประพาสคอนจักษ์ ซึ่งมีสมเด็จพระยาศรีราชานุภาพ ตามเสด็จด้วย ทรงทราบเรื่องกรแตก ที่วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ จึงกราบบังคมทูล ให้นำหลวงรัชกาลที่ 6 ทรงทราบ ท่านเจ้าเมืองสุพรรณ ได้นำพระเครื่อง กรุวัดพระศรีรัตนมหาธาตุส่วนหนึ่ง ขึ้นทูลเกล้าถวาย รัชกาลที่ 6 และพระองค์ท่านได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าพระราชทานให้ แก่ทหาร ตำรวจ เลือป่า ลูกลือ และข้าราชการบริพารทุกคน

เรื่องของ พระปรางค์ วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ คาบลรั้วใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ที่บรรจุพระผงสุพรรณ ในการสร้างยังไม่เป็นที่แน่นอนแต่ยังมีการถกเถียงจากนักปราชญ์ นักวิชาการและผู้รู้หลายท่าน เช่น สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาคำรงราชานุภาพ หลวงบริบาลบุรีภัณฑ์ อดีตอาจารย์วิชาโบราณคดีไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร หม่อมเจ้าสุภัทรดิศ ดิศกุล กรมศิลปากร เป็นต้น ได้ตีความและเสนอความคิดเห็นในเชิงสันนิษฐานเกี่ยวกับเรื่องนี้ อย่างกว้างขวาง และมีเหตุมีผล ซึ่งพอจะสรุปได้ว่า สมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ 2 (เจ้าสามพระยา) ผู้สร้างพระปรางค์ เพื่อในการบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ พร้อมกับสร้างพระพิมพ์ คือ พระผงสุพรรณ ซึ่งเป็นการสร้างพระเพื่อสืบต่ออายุพระพุทธศาสนาตามคตินิยม

พระผงสุพรรณ ในด้านพุทธศิลป์แล้ว จัดว่าเป็น ศิลปสมัยอุทอง ที่สร้างขึ้นในสมัยอยุธยาตอนต้น แล้วบรรจุลงในพระปรางค์ ที่วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ จังหวัดสุพรรณบุรี เนื้อพระประกอบด้วยดินผสมว่านวิเศษ 108 อย่าง มีกรรมวิธีในการสร้างปราณีตจะสังเกตได้ว่าส่วนผสม ของเนื้อละเอียด มีการกรองดินอย่างดี ไม่มีเม็ดกรวดทราย ให้เห็นเนื้อเนียนสนิท มีหลายสีด้วยกัน คือ สีเหลือง สีแดง สีเขียว สีดำ และสีขาว คนโบราณจึงได้เรียกว่า "เนื้อผง" บ้าง "เนื้อเกษร" บ้าง ความจริงเป็นพระเนื้อดินเผา แต่มีความละเอียดมากนั่นเอง เป็นพระที่มีคราบกรุ ชี้กรูจับบาง ๆ พระส่วนใหญ่ที่พบ มักจะมีผิวหยาบ มีร้าวและน้ำว่านจับ เมื่อใช้แว่นขยายส่องดูจะพบว่า ร้าวคอกมะขาม เป็นจุดเล็ก ๆ เต็มพริคไปหมด แร่สีเม็ดทับทิมก็มี พิมพ์พระผงสุพรรณเท่าที่ผู้วิจัย ได้ศึกษาและพบเห็นมีอยู่ด้วยกัน 3 พิมพ์ คือ พิมพ์หน้าแก่ พิมพ์หน้ากลาง และพิมพ์หน้าหนุ่ม

ศิลปะแบบอุทอง ท่านศาสตราจารย์ ยอร์จ เซเกส เป็นผู้ตั้งชื่อขึ้นมากด้วยความเห็นชอบ ของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาคำรงราชานุภาพ ความเป็นมาของเรื่องนี้มาจากศิลปกรรม นำเข้ามาจากประวัติศาสตร์ คือ ในสมัยพระองค์ท่าน ได้ตรวจพบศิลปกรรมมีทั้งโบราณสถาน และโบราณวัตถุ อันได้แก่พระพุทธรูปและพระพิมพ์ มีศิลปะฝีมือช่างแตกต่างกับที่อื่น เป็นฝีมือช่างเฉพาะตัว แบบขอมปนไทย แบบของดิน

แดนภาคกลาง มีมาก่อนสร้างกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี และคาบเกี่ยวเข้ามาในสมัยอยุธยายุคต้น ๆ เป็นฝีมือช่างไทยแท้ จึงได้ตั้งชื่อว่า "ศิลปะแบบอุทอง" แบ่งออกเป็น 3 ยุคด้วยกันคือ

1. ยุคที่ 1 ราวพุทธศตวรรษที่ 17 - 18 (ศิลปะทวารวดีและเขมรผสมกัน)
2. ยุคที่ 2 ราวพุทธศตวรรษที่ 18 - 19 (มีอิทธิพลของศิลปะเขมรมากยิ่งขึ้น)
3. ยุคที่ 3 ราวพุทธศตวรรษที่ 19 - 20 (มีอิทธิพลของศิลปะสุโขทัยเข้ามา)

พระผงสุพรรณ จึงน่าจะอยู่ในศิลปะแบบอุทอง ยุคที่ 2 กับยุคที่ 3 ผสมผสานกัน เป็นฝีมือช่างชาวสุพรรณบุรี ที่ได้รับการถ่ายทอด ศิลปกรรมยุคนั้น มาจากองค์ครู คือ พุทธศิลปะอุทอง และหลักฐานที่ได้ในพระปรารภ วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นคณาจารย์อักษรของโบราณลงบนแผ่น "ลานทอง" ซึ่งได้กล่าวถึง เรื่องการสร้างพระพิมพ์พระผงสุพรรณ และนายฉ่ำ ทองคำวรรณ ผู้เชี่ยวชาญอ่านอักษรโบราณของกรมศิลปากร เป็นผู้อ่าน และแปลไว้เป็นภาษาไทยมีใจความว่า

"ศุภพัสดุ 1265 สิทธิการียะบอกไว้ให้รู้ มีพระภิกษุทั้ง 4 คน อดยมีพระภิกษุพิมพ์พิลาไลย์เป็นประธาน ภิกษุจะหาด้วยฤทธิ ทั่วด้วยเครื่องประคิษฐ์ มีสุพรรณ เป็นคณบรมภักษุตรีพระยาศรีธรรมวิศกราช เป็นผู้มีศรัทธาพร้อมทั้งภิกษุ 4 คน จึงพร้อมกันนำเอาว่านทั้งหลายพระภิกษุจึงอัญเชิญเทพยดามาช่วยกันหาพิธิ (คงจะหมายถึงพิธิขุมมุนเทพยดาในสมัยนี้) หาเป็นพระพิมพ์ไว้สถานหนึ่งแคง สถานหนึ่งคำ ๆ ให้เอว่านหาเป็นผงก้อน พิมพ์ด้วยลายมือของ มหาเถรปิยะทัสสะสี ศรีสาริบุตร คือท่านเป็นประธานในที่นั้นและให้นำเอาแร่ต่าง ๆ ชักยาสาเร็จรูป แล้วให้นามว่า "สังฆวานร" (พระเนื้อชิน) ได้หล่อเป็นพระพิมพ์ต่าง ๆ มีอนุภาพต่าง ๆ กัน เสกด้วยมนต์คาถาทั้งบวงครบ 3 เดือน (มีพุทธาภิเษก) แล้วท่านให้เอาไปประดิษฐานไว้ ณสถูปาใหม่แห่งหนึ่งที่เมืองพันธุม ถ้าท่านผู้ใดได้พบเห็นจงรีบเอาไปไว้สักการะบูชาเพราะ เป็นของวิเศษ แม้จะมีอันตรายประการใด ๆ ก็ดีให้อาราธนาผู้กล่าวที่คอบ จะได้คุ้มครองภัยอันตรายได้ทั้งบวง"

"พระราชอาชญาผู้ยิ่งใหญ่กว่าพระราชอาชญาทั้งหลาย ในอโยธยาทรงพระนามว่าจักรพรรดิ
โปรดให้สร้างพระสถูปองค์นี้ขึ้นไว้ และทรงบรรจุพระบรมธาตุของพระพุทธเจ้าไว้ภายใน"

ทรงสนะของข้าพเจ้าคณาจารย์ในลานทองมีคำแปลว่า "อโยธยา" เข้าใจว่าน่าจะเป็นเมืองในสมัยอุทอง ซึ่งตั้งขึ้นก่อนสร้างกรุงศรีอยุธยา และท่านผู้ทรงสั่งสร้างพระผง
สุพรรณนี้ จะต้องเป็นพระบรมมหาราชวังผู้ปกครอง เมืองอโยธยา ผู้ยิ่งใหญ่พระองค์หนึ่งในสมัย
อุทองนั่นเอง การค้นพบพระผงสุพรรณ ที่วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ จังหวัดสุพรรณบุรีมีเพียง
แห่งเดียวเท่านั้น

ในด้านเนื้อพระผงสุพรรณ เป็นพระประเภทเนื้อละเอียดผสมผงวาน เมืองจาก
การผสมและกรรมวิธีการทำนั้นดีมาก จึงทำให้พระผงสุพรรณมีเนื้อดี และละเอียดนุ่ม
มากที่สุด นอกจากนี้ยังผสมวานดอกมะขาม หรือแร่ดอกมะขาม ซึ่งมีลักษณะ เป็นเม็ดเล็ก ๆ
สีแดงเข้ม ส่วนพิมพ์ที่พบเห็นในวงการมีอยู่ด้วยกัน 3 พิมพ์ คือ

1. พิมพ์หน้าแก่ วิธีสังเกตพระพิมพ์นี้ คือ แขนขวาจะใหญ่กว่าแขนซ้ายหูขวาจะ
ยาวกว่าหูซ้าย พระหัตถ์ซ้ายซึ่งอยู่บนหน้าตัก จะห่างจากแขนขวา
2. พิมพ์หน้ากลาง วิธีสังเกตพระพิมพ์นี้ คือ แขนทั้งสองข้างจดเท่ากัน หูทั้ง
สองข้างยาวเท่ากัน พระหัตถ์ซ้ายซึ่งวางอยู่บนหน้าตักจะเกือบชิดแขนขวา
3. พิมพ์หน้าหนุ่ม วิธีสังเกตพระพิมพ์นี้ คือ พระพักตร์จะมีลักษณะเกือบกลม
เล็กแขนทั้งสองข้างใหญ่ทุก ๆ ส่วนหนา

การกดแม่พิมพ์ โดยทั่ว ๆ ไปแล้ว ถ้าพระถูกกดแม่พิมพ์แรง ๆ องค์พระค้ำหน้า
จะสึกและมีรายละเอียดชัดเจน พระบางองค์มีรอยกดลายนิ้วมือบางนิ้วชัดเจน แสดงว่า
การกดลงบน แม่พิมพ์นั้น เบาแรงมาก จะทำให้ค้ำหน้า ขององค์พระ สึกแม่พิมพ์ขึ้น มี
รายละเอียดไม่ชัดเจน การคัดขอบ ตามปกติแล้วการคัดขอบ ของพระผงสุพรรณนั้น นุ่มน
นอนและไม่มีระเบียบ เป็นแต่เพียงคัดขอบให้เป็นองค์พระเท่านั้น

1. การตัดขอบยอดปลายบน เนื่องมาจากการตัดขอบด้านล่างทั้งสองข้างห่าง พระบาท (แขน) ทำให้ต้องตัดขอบด้านบนด้วย เพราะปลายยอดจะได้ไม่ใหญ่เกินไป เพื่อความสะดวกและความสวยงาม

2. การนำตัดขอบยอดปลายบนปล่อยไว้ให้เป็นรูปสามเหลี่ยม ยอดบนแหลม เพราะการตัดขอบข้าง ๆ พระบาท (แขน) ทั้งสองซีก ปลายด้านบนจะติดกันเป็นรูปแหลม จึงนำตัดขอบยอดปลายบน ปล่อยทิ้งไว้ให้ยอดแหลม จึงมีลักษณะเป็นรูปตัดสามเหลี่ยม ยอดแหลม

3. ส่วนการตัดขอบทางด้านฐานนั้นส่วนใหญ่ตัดแค่คืบ หนึ่งท่างและหนึ่งซีกฐานเกินไป การตัดขอบส่วนใหญ่จะขนานกับฐานพอดี และด้านข้าง ๆ ส่วนมากจะปรากฏเห็นรอยตัดเป็นเส้น ๆ ซึ่งเรียกกันว่า "รอยตอกตัด"

พระผงสุพรรณ เป็นพระประเภทเนื้อดินผสมวาน และผ่านการสุ่มไฟเพื่อทำให้แห้ง และแข็งเป็นรูปร่างตามแม่พิมพ์ ที่ใช้สร้างพระนี้ และกรรมวิธีในการเผาไฟ ทำให้เกิดสีต่าง ๆ กันขององค์พระที่พบเห็นจะมี สีอิฐแดง สีแดงหมากสุก สีพิบูล สีเขียววาสหรือสีเขียว ก้านมะลิเข้ม สีเขียวมอย และสีดำ และองค์พระจะมีคราบกรุเป็นสีขาวนวลคล้าย ๆ กับดินขาว คือ คราบของหินปูนเกาะติดแน่นบนพื้นผิวขององค์พระ มากบ้างน้อยบ้างแล้วแต่กรณี ถ้าพระผ่านการใช้มาแล้วคราบกรูก็จะหายไปส่วนราสีค่านั้นจะมีเกิดขึ้นตามธรรมชาติเพราะเนื้อพระผสมผงวาน เมื่ออยู่ในที่ชื้นและบางครั้งก็แห้ง จะทำให้เกิดราสีค้ำขึ้นเกาะบนผิวมากบ้างน้อยบ้างสุดแล้วแต่ พระจะอยู่ในจุดใดของกรู ถ้าอยู่ในที่ชื้นมากก็จะเกิดราสีค้ำมาก ถ้าอยู่ในที่ชื้นน้อยก็จะมีราสีค้ำจุดเล็ก ๆ และประปราย

พระพุทธลักษณะ ของพระผงสุพรรณ ทั้งสามพิมพ์เป็นพระปางมารวิชัย ประทับนั่งขัดสมาธิราบอยู่บนฐานเขียง (มีลักษณะเป็นเส้น) ชั้นเดียว ทั้งสามพิมพ์จะมีขนาดไม่เท่ากัน เนื่องสาเหตุจากการตัดขอบ

พุทธคุณและค่านิยม เป็นพระที่มีประสพการณ์ ในทางอยู่ยงคงกระพันชาตรี และ แคล้วคลาดซึ่งมีผู้กล่าวขวัญและ เชื่อกันในค่านอกบริหารกันมาก วิธีการใช้นั้นท่านให้อาราธนา ห้อยคอ เพื่อคุ้มครองภัยอันตรายได้ทั้งปวง ถ้าจะออกศึกหาสงคราม และเพื่อให้อันตราย ภัยอันตราย จากศาสตราอาวุธทั้งหลาย ท่านให้อาหาระลงสรลงน้ำมันหอม แล้วนั่งบริกรรม พระพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ 108 จบ พาหุง 13 จบ ใส่ขันสัมฤทธิ์ นั่งอธิษฐานเอา ตามความประสงค์ ให้อาหารน้ำมันนั้นทาทั้งหน้าและผม คอ หน้าอก ถ้าใช้ทางเมตตา ให้มี สว่างเงาเจราจาให้คนทั้งหลายเชื่อกัน และเกรงใจ ให้อาหาระไว้ในน้ำมันหอมเสกด้วยคาถา ทอระคุณ 13 จบ พาหุง 13 จบ พระพุทธคุณ 13 จบ ให้อาหารออกน้ำมันดูเขียนบูชาพิธีในวัน เสาร์ น้ำมันหอมเก็บไว้ใช้ได้เสมอ หรือ ทาริมฝีปาก หน้าผากและผมจะสำเร็จสมประสงค์ อนุภาพพระ ประคองกันแพงแก้ว กันอันตรายทั้งปวง วิธีว่าพระคาถา ทเยสันตา จนจบ และพระคาถา คเตสิทเทกกระระนัง มหาไชยยังมิ่งคะสังระ นะพะทะ กิริมิธิ คุรุมธุ เกเรเม เถ กะระมะทะ ประสิทธิแล พระคาถานี้ให้สวดทุกวันทุกคืนได้ยิ่งดี สวดเพียงจบเดียวก็ได้ ถ้าสวดครบ 13 จบ ได้ตามตำราจะประเสริฐยิ่งใหญ่ และให้ระลึกถึงท่านมหาเถรปิยะทัส สละสี ศรีสาริบุตรกับทั้งพระภิกษุศิลาไสย์ จะช่วยป้องกันภัยอันตรายได้ ๗ ได้ทั้งปวง และจะ มั่งมีเงินทองมีความเมตตา ประสบผลสำเร็จในชีวิตนี้ด้วย ส่วนด้านราคาในการเช่าหา กันในปัจจุบันมีค่านิยม มากทั้งสามพิมพ์ และราคาปัจจุบันมีการเช่าซื้อเองก็จัดว่ามีความ สวยงามมาก ๆ ก็จะมีราคาถึงองค์ละ เจ็ดแสนบาท

4. ชื่อพระ พระรอด กรุมหาวัน จังหวัดลาหูน

ประวัติ พระรอด กรุมหาวัน จังหวัดลาหูน

ท่านศาสตราจารย์ เซเคส์ ได้ยืนยันไว้ในหนังสือ ของสำนักฝรั่ง เศสแห่งปลาย บูรพาทิศ เล่มที่ 25 ปี ค.ศ. 1925 เกี่ยวกับจารึกมณฑลลาหูน ซึ่งศาสตราจารย์ หม่อม เจ้าสุภัทททิศ ศิกกุล ทรงแปลและเรียบเรียงจากภาษาฝรั่งเศส นั้น ลงตีพิมพ์ ในวารสาร โบราณคดี จากข้อมูลหลักฐานที่จารึกอยู่บน หลักศิลาจารึกที่เป็นอักษรภาษามอญ และ

ภาษาบาลี ที่ขุดค้นขึ้นมาได้ที่ วัดคอน (วัดคอนแก้ว) เมื่อ พ.ศ. 2460 ซึ่งตั้งอยู่ราว 250 เมตร ทางทิศตะวันออกเฉียงของเมืองลาหูน มีใจความพอสรุปได้ว่า

พระเจ้าสวาวาสิตธิ ทรงสร้างบุชนิยสถานขึ้นแทนองค์เดิมที่หักพังทะลายไป เช่น เจดีย์ กุฎุค ที่วัดจามเทวี (เป็นชื่อตั้งขึ้นภายหลังในสมัยล้านนาไทย) มีลักษณะทาง ศิลปกรรม อยู่ในรัชกาล ของพระเจ้าสวาวาสิตธิ ตรงกับพุทธศตวรรษที่ 17 พระองค์ได้ สร้างพระเจดีย์ พระพุทธรูป และพระพิมพ์ ไว้เพื่ออุทิศและยังเป็นการสืบพระศาสนาให้ ยืนยงต่อไปจนครบ 5000 ปี

พระรอด หอจะเชื่อว่าถูกสร้างขึ้นในปลายสมัยทวารวดี ตามการสันนิษฐาน จากหลักศิลาจารึก ที่ได้ขุดค้นพบที่ วัดคอน เมืองลาหูน ที่มีอายุในการสร้างมานานนับพันปี

ซึ่งเป็นพระเครื่องขนาดเล็กมีความงาม ในศิลปะแบบสุโขทัยแห่งศิลปะ เป็นที่ยอมรับของศิลปินทุกยุคทุกสมัย ทั้งในความงามในรูปลักษณะ จำนวนพระที่ถูกค้นพบ ก็มีจำนวนน้อยมากใครที่ได้เป็นเจ้าของนับว่าโชคดีมาก มีความเชื่อถึงในค่านพุทธคุณว่าอยากได้อะไรก็ให้อธิษฐานเอาเป็นต้องได้ทุกครั้ง ด้วยเหตุผลทางที่ตีหลาย ๆ ประการของพระรอด วัฒนาพรหาวิน นี้ สร้างค่านิยมเกิดกับผู้ต้องการมีไว้ในครอบครองด้วยคุณค่าที่สูงมาก จากราคาเช่าเมื่อสิบปีที่ผ่านมาแล้วราคาก็เพิ่มขึ้นบาท แต่ในปัจจุบันนี้มีการเช่าหากันในราคาสูงถึงองค์ละเป็นล้านบาท

พุทธศิลป์ของพระรอดลำพูน นั้น เป็นศิลปะของกลุ่มมอญโบราณ ที่ได้รับอิทธิพลในด้านศิลปะมาจากอินเดีย พระรอดกรุ มหาวิน ลำพูน เป็นพระเนื้อดินละเอียด มีผงว่านและเม็ดแร่ ผสม รวมกับดินอยู่ด้วย ลักษณะของเนื้อดินจะแห้ง และแน่น แกร่ง แข็งมาก มีคราบกรุสีขาวนวล ๆ (คราบหินปูน) และคราบของสนิมแร่เหล็กปะปนรวมอยู่ด้วย ถ้าองค์พระอยู่ในที่ชื้นและจะปรากฏราสีคาบนพื้นผิวขององค์พระด้วย พระรอดมี สีพิบูล สีแดง สีเขียว สีขาว สีมอข (เทาอมดำ) และสีฟ้า พุทธลักษณะ ของพระรอดกรุมหาวิน จังหวัดลำพูน เป็นปางมารวิชัย ประทับนั่งขัดสมาธิเพชร บนฐานบัวซีก 3 ชั้น ด้านหลังองค์พระมีฉนวนงู (เจดีย์สมมุติซึ่งพัฒนาจากเจดีย์จริง) บัลลังก์

5.- ชื่อพระ พระกานแพงขุ่มกอ จังหวัดกานแพงเพชร

ประวัติ พระกานแพงขุ่มกอ จังหวัดกานแพงเพชร

พระกานแพงขุ่มกอ จังหวัดกานแพงเพชร เป็นพระที่มีศิลปะ ของสมัยสุโขทัย ตามประวัติความเป็นมาได้จัดแบ่งออกเป็นสองยุค มีดังนี้คือ

1. พระกานแพงขุ่มกอ ยุคแรก ซึ่งเป็นพระมีศิลปะของพระสมัยสุโขทัยยุคต้น เริ่มตั้งแต่สมัยพ่อขุนศรีอินทราทิตย์ มาจนถึงสมัยพ่อขุนรามคำแหงมหาราช เพราะตามประวัติ

เรื่องเมืองกำแพงเพชร หรือเมืองซากังราว ตามที่กล่าวข้างต้น เมื่อ พ.ศ. 1762 พ่อขุนศรีอินทราทิตย์ ได้สร้างพระเจดีย์ไว้ที่วัดมหาธาตุ ผังนครชุม เป็นพระเจดีย์รูปทรงแบบคอกบัวตูม ซึ่งเป็นแบบตามสถาปัตยกรรม โดยเฉพาะของกรุงสุโขทัย ในสมัยที่พ่อขุนรามคำแหงมหาราช ได้เชิญพระสังฆราช จาก ประเทศลังกามาจากพรหมายูที่กรุงสุโขทัย ซึ่งในสมัยนั้น พระพุทธศาสนารุ่งเรืองมาก อีกประการหนึ่งพระพุทธรูปหินซึ่ง เป็นพระพุทธรูปศิลปะลังกา ได้เคยมาประดิษฐานอยู่ ณ เมืองกำแพงเพชร

จาก เหตุผลที่กล่าวมาแล้ว เมื่อมีการสร้างพระเจดีย์ ต้องมีการสร้าง พระบูชาและพระพิมพ์ เพื่อบรรจุลงในกรุไว้บนพระเจดีย์ (ซึ่งบรรจุพระบรมธาตุ) เพื่อเป็นการสืบพระศาสนา และเป็นการสร้างบุญสร้างกุศล ซึ่งคนโบราณถือเป็นประเพณีสืบต่อกันมาจนถึงปัจจุบันนี้ พระพิมพ์ ซึ่งสร้างขึ้นในสมัยนั้น ต้องรับอิทธิพลทางศิลปะมาจากศิลปะพระลังกาอย่างแน่นอน โดยเฉพาะพระขุ่มกอ พิมพ์ใหญ่ไม่มีนาค เนื้อดินแก่ผงว่าน (เป็นพระเนื้อดินละเอียด และหนักนุ่มมากที่สุด) สีน้ำตาลไหม้ อมสีเทาของกรุ วัดบรมธาตุ หรือวัดมหาธาตุผังนครชุม กรุวัดพิบูล กรุวัดเจดีย์กลางทุ่ง กรุวัดขุ่มกอหรือจะเรียกรวมกันว่า

"กรรูลานทุ่ง เศรษฐี" จึงเป็นพระพิมพ์ซึ่งสร้างขึ้นก่อนปี พ.ศ. 1900 (สมัยสมเด็จพระมหาธรรมราชาลิไท กษัตริย์ผู้ครองกรุงสุโขทัย พระองค์ที่ 5) หรืออาจจะเรียกว่า พระขุ่ม กอพิมพ์ใหญ่ในมีแกน เป็นพระมีศิลปะของพระวัดตะกวน (ศิลปะลังกาผสมศิลปะสุโขทัยยุคต้น) จุดที่จะสังเกตเห็นได้ชัดเจน คือพระพักตร์ของ พระขุ่มกอพิมพ์ใหญ่ในมีแกน มีพระพักตร์เป็นรูปไข่ ซึ่งตรงกับพระศิลปะสมัยสุโขทัยหมวดค่าใหญ่ตามที่ กรมศิลปากร ผู้จัดสมัยของพระต่าง ๆ

2. พระขุ่มกอยุคปลาย ซึ่งเป็นพระมีศิลปะของพระสมัยสุโขทัยยุคปลาย หรือ กรมศิลปากร ท่านจัดไว้เป็นหมวดสุดท้าย เรียกว่า ศิลปะสุโขทัยหมวดค่าแพงเพชร เมื่อปี พ.ศ. 1900 ในสมัยแผ่นดินสมเด็จพระมหาธรรมราชาลิไท พระพิมพ์ส่วนใหญ่มีพระพักตร์ส่วนบนกว้างกว่าส่วนล่าง ทรงปลายพระขานู (คาง) แแหลม หรือพระพักตร์มีรูปลักษณะกลมแบบพระศิลปะสมัยอยู่ทอง (เพราะตามประวัติ พระมหาธรรมราชาลิไท กษัตริย์ผู้ครองกรุงสุโขทัย มีความสัมพันธ์อันแนบสนิท กับขุนหลวงพะงั่ว เจ้าเมืองสุพรรณ เมื่อเป็นดังนี้ ศิลปะพระสมัยอยู่ทอง ย่อมถ่ายเทศิลปะไปถึง ศิลปะพระสมัยสุโขทัยที่เมืองค่าแพงเพชรได้) เช่นพระขุ่มกอพิมพ์ใหญ่ในมีแกน พระขุ่มกอพิมพ์กลาง พระขุ่มกอพิมพ์เล็ก พระขุ่มกอพิมพ์ขนมเปี้ยว และพระขุ่มกอพิมพ์เล็กพิเศษ

พุทธศิลป์ พระขุ่มกอ ทุกประเภท มีศิลปะแบบสุโขทัย เป็นพระบางสมาธิชักราบ มีสองลักษณะที่มีรูปแบบที่เห็นได้ชัดคือ

- พระขุ่มกอประเภทไม่มีลายกนก ที่ปีก พระประทับนั่งบนฐานเชิงชั้นเดียว บริเวณพระเศียรมีประภามณฑล เป็นรูปแบบตัว " ก ." พระพักตร์มีศิลปะสุโขทัยผสมผสานด้วยศิลปะลังกา เป็นพระแบบศิลปะสุโขทัยยุคต้น

- พระขุ่มกอประเภท มีลายกนกที่ปีก และประทับนั่งบนฐานบัวเล็บช้างชั้นเดียว บริเวณพระเศียรมีประภามณฑล เป็นรูปแบบตัว " ก " มีพระพักตร์เป็นแบบศิลปะสมัยสุโขทัยยุคปลาย คือแบบพระหนู (คาง) แแหลม และแบบพระพักตร์กลมซึ่งเป็นแบบศิลปะพระสมัยอยู่ทองผสมศิลปะพระสมัยสุโขทัยยุคปลาย

พระซุ้มกอ มีเนื้อดินที่ละเอียด และหนักนุ่มผสมผงว่าน และแร่ หรือว่านดอกมะขาม การผสมดินกับผงว่านและแร่หรือว่านดอกมะขามกระทำตามกรรมวิธีโบราณโดยพระฤๅษี เป็นผู้กระทำพิถีพิถัน (ตามใบจารึกในลานเงินที่พบในกรุวัดบรมธาตุ ผังนครชุม ในสมัยสมเด็จพระมหาธรรมราชาลิไท) ส่วนเนื้อดินอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งเป็นเนื้อดินแก่ผงว่าน (เมื่อพิจารณาแล้วเหมือนกับเนื้อดินดิบ แต่เนื้อดินชนิดนี้ผ่านการเผามาแล้ว) เนื้อดินชนิดนี้ส่วนมากจะมีสีน้ำตาลไหม้ปน หรืออมสีเทาอาจจะพบกับ พระซุ้มกอพิมพ์ใหญ่ ๗ มีกนก (ศิลปะสมัยสุโขทัยยุคต้น) พระซุ้มกอมีเนื้อดินทั้งสองชนิดนี้ จะมีราสีคาบรากฎาให้เห็นบนพื้นผิวขององค์พระ และมีคราบกรุสีเขียววอล หรือสีเขียววอลปนแดงเล็กน้อย เป็นพระเนื้อดิน ซึ่งมีจำนวนมากพอสมควร

ทางด้านพุทธคุณ พระซุ้มกอ ถือว่าเป็นพระยอดนิยมของเมืองไทย ซึ่งมีพุทธคุณเป็นที่เลื่องลือ และเชื่อถือได้ในทางแคล้วคลาด อยู่ยงคงกระพันชาตรี คุ้มภัยให้ลาภสมบูรณ์พูนสุข มั่งมีเงินทอง มีเมตตาทานิยม ให้ความเกรงขาม และให้ความก้าวหน้าในชีวิตแก่ท่านที่มีพระซุ้มกอ ไว้เคารพบูชาประจำตัวท่าน

จากคำนิยามในวงการพระเครื่อง พระกาฬซุ้มกอก็เป็นพระเนื้อดิน อีกชนิดที่เป็นยอดแห่งความต้องการของนักอนุรักษ์พระเครื่อง เป็นจำนวนมาก แต่ในขณะเดียวกันพระกาฬซุ้มกอ ก็ไม่มีเพียงพอกับความต้องการ ของตลาดพระเครื่อง พระบูชา จึงทำให้การเช่าหาบูชาอยู่ในราคาสูงถึงองค์ละ เป็นล้านบาท เช่นกัน

6. ชื่อพระ พระภาวนาโกศลเถระ (เอี่ยม) สุวณฺณเสวี วัดหนึ่ง อ.บางขุนเทียน

กรุงเทพมหานคร สร้างปี พ.ศ. 2467

ประวัติ พระภาวนาโกศลเถระ (เอี่ยม) สุวณฺณเสวี วัดหนึ่งราชวรวิหาร

ท่านพระภาวนาโกศลเถระ (เอี่ยม สุวณฺณเสวี) เป็นบุตรนายทอง นางอู่ นามสกุล ทองอู่ ชาคะวันศุกร์ที่ 5 ตุลาคม 2375 ตรงกับขึ้น 8 ค่ำ เดือน 11 ปีมะโรง ฅ

ที่บ้านคลองหว้า ตำบลคู้้งเผาถ่าน อำเภอบางขุนเทียน จังหวัดธนบุรี ซีวิตในวัยเด็กได้ศึกษาเล่าเรียนอักษรสมัย ในสำนักของท่านอาจารย์รอดที่วัดหนึ่ง ต่อมาบวช เณรศึกษาเล่าเรียนพระปริยัติธรรมที่สำนักพระมหาี่ยม วัดบวรนิเวศ และได้ย้ายมาศึกษาในสำนัก

ของพระปิฎกโกศล (ฉิม) ที่วัดราชบูรณะ จนมีอายุได้ 19 ปี ก็ลาสิกขาบท ไปอยู่บ้านเพื่อช่วยบิดามารดาประกอบอาชีพ หาไร่นาจนกระทั่งอายุได้ 22 ปี จึงได้อุปสมบท ณ พัทธสีมา วัดราชโอรส โดยมีพระสุธรรมเถระ (เกิด) เป็นพระอุปัชฌาย์ พระธรรมเจดีย์ (จีน) กับพระอาจารย์รอด เป็นพระอนุสาวนาจารย์ และพระกรรมวาจาจารย์ ได้ตั้งนามฉายาต่อมาว่า "สุวณฺ ญสโร" อยู่จำพรรษาที่วัดนางนอง และได้ศึกษาเล่าเรียนทางคันถธุระที่สำนักของพระธรรมเจดีย์ และ สำนักของพระสังวรวิมล (เหม็น) ที่วัดราชโอรส จนแตกฉานแล้วจึงกลับไปสนใจ วิชาสวดมนต์ โดยศึกษาและปฏิบัติกับท่านพระภาวนาโกศลเถระ (รอด) แต่เหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดบางอย่าง ได้เกิดขึ้นคือ อาจารย์รอดได้ย้ายไปอยู่ที่วัดโคนอน อาจารย์เอี่ยม ซึ่งเป็นศิษย์ผู้ใกล้ชิดจึงติดตามอาจารย์ไปอยู่ที่วัดโคนอนด้วย

ทางด้านการศึกษา และการวางตัวของท่าน ก็เป็นที่ศรัทธาของชาวบ้านบางขุนเทียนมากกว่าพระรูปใด ๆ ที่มีอายุและพรรษาใกล้เคียงกับท่าน ท่านได้รับการยกย่องจาก

พระ เณร ฆราวาส ทัวไปว่า เครื่องปฏิบัติ ในพระธรรมวินัยให้แต่ความเมตตากรุณา แก่ชนทุกชั้นวรรณะ ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง และเป็นที่ยอมรับกันมากกว่า ท่านได้วิชาดี จากท่าน อาจารย์รอดเพียงองค์เดียว พรรษา ที่ 16 (ปีพุทธศักราช 2441) ในแผ่นดิน พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ท่านได้รับสมณศักดิ์ จากพระปลัดเอี่ยม เป็น พระครูศีลคุณธราจารย์

อนึ่งในปีพุทธศักราช 2440 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้เสด็จ ประพาสยุโรป เพื่อเจริญพระราชไมตรีกับนานาประเทศ แต่ก่อนที่จะเสด็จไปโปรดเกล้าให้ ท่านพระปลัดเอี่ยมเข้าเฝ้า เพื่อถวายคำพยากรณ์ในการเสด็จ พระราชดำเนินไปครั้งนี้ พระปลัดเอี่ยมทูลถวายพระพรการเดินทางดังนี้

"...ในการเสด็จพระราชดำเนินไปนานาประเทศของพระมหากษัตริย์สมภารเจ้า ครั้งนี้ จะบรรลุผลสำเร็จตามพระบรมราชโองการทุกประการ และจะมีเหตุการณ์ที่ทำให้ ตื่นเต้นอยู่บ้าง คือจะมีผู้นำเอาสัตว์ร้ายมาให้พระมหากษัตริย์สมภารเจ้าได้ประทับ และสัตว์ ใจตรงคบหาตัวนั้น จะละหยศ กลับกลายมาเป็นพาหนะคู่บุญบารมีอีกด้วย"

พร้อมกันนี้ พระปลัดเอี่ยม ได้ทูลถวาย พระคาถาวิเศษ ซึ่งมีใจความ ว่า
 "...อิติปิโสวิเสเสอิ อีเสเสพุทธะนาเมอิ อีเมนาพุทธะคังโสอิ อีสังคัง พิตตะปิติอิ..."
 สำหรับพระคาถาบทนี้ อาจารย์เผือกท่านกล่าวว่า ผู้ใดมันภาวนาเจริญพระคาถาทุก ๆ วัน จะปรารถนาสิ่งใดก็มักจะสัมฤทธิ์ผลสมความตั้งใจ เป็นพระคาถาที่นิยมเรียกกันมาแต่ครั้ง โบราณกาลว่า เป็น คาถาอิติปิโส หัวใจมงกุฎพระพุทธเจ้า หรือ อิติปิโสเรือนเตี้ย

เมื่อพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ประทับอยู่ ณ ประเทศฝรั่งเศส วันหนึ่งเจ้าชายฝรั่งเศส ได้ทูลเชิญสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทอดพระเนตรการปราศรัย พยศ ที่สนามกีฬาคอนกรีตของกรุงปารีส ณ. ที่สนามนั่นเอง ได้ปรากฏว่า มีพยศตัวหนึ่ง

ไม่ยอมมาให้ใครปราบพิษศักดิ์ เจ้าชายฝรั่งเศสคร่ำครวญว่า ใครที่สามารถปราบม้าพิษตัวนั้นได้ จะให้รางวัลม้าตัวนั้นทันที แต่ก็หาไม่มีผู้สมัครมา พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ชัชชัพระวรวงศ์เธอขึ้น นึกถึงคำกล่าวของท่านพระปลัดเอี่ยม และทุกคนก็แปลกใจเมื่อเห็นม้าที่พิษศ ต่อคนที่ผ่านมา กลับขึ้นเคี้ยวหญ้าที่พระพุทธรูปเจ้าหลวงเสกาทัน นิ่งยอมมาให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รูปที่แฝงคมมาได้โดยไม่มีใครขัดขวางแต่อย่างใดทั้งสิ้นพระองค์เสด็จประทับบนหลังม้าพิษศได้โดยง่ายกาย แล้วค่อย ๆ เดินไปอย่างช้า ๆ จนรอบสนามปรากฏว่า เป็นที่น่าอัศจรรย์ใจ แก่ชาวฝรั่งเศสเป็นอย่างมาก นับว่าเป็นการแสดงถึงพระบรมเดชานุภาพ คุณลักษณะพิเศษของพระองค์แก่สายตาของชาวฝรั่งเศสอีกด้วย

ภายหลังที่ พระองค์เสด็จกลับจาก ต่างประเทศแล้ว จึงได้พระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์จากพระปลัด เป็นพระครูศรีลคฺคธรรมาจารย์และต่อมาได้เลื่อนสมณศักดิ์ เป็นพระราชาคณะ ฝ่ายวิปัสสนาธุระ ในราชทินนามว่า "พระภวานาภสกล" และท่านก็อยู่ในสมณศักดิ์นี้เรื่อยมา จนกระทั่งมรณภาพ เมื่อวันจันทร์ที่ 29 เมษายน พ.ศ. 2469 ตรงกับวันจันทร์ ขึ้น 15 ค่ำ เดือน 6 ปีชาล สิริอายุของท่านได้ 94 ปี พรรษาที่ 72 เป็นเจ้าอาวาสวัดหนัง นานถึง 27 ปีเศษ ท่านเดิมมีเหรียญ ของพระภวานาภสกลเถระ (เอี่ยม สุวณฺ ฺธสโร) ก็เหมือนกับมีเทพเทวดาไว้คุ้มครองตัว ไม่ต้องกลัวเมื่อมีภัยใกล้มาถึง

ในค่านิยมและคุณความดีทั้งหลาย จากการปฏิบัติศาสนกิจ ขององค์หลวงพ่อบุญพระภวานาภสกลเถระ (เอี่ยม) วัดหนังราชวรวิหาร เกิดศิลปวิสุทธิในขณะยังมีชีวิตอยู่และจากประสพการณ์ที่ผู้ได้รับ ในหลายรูปแบบด้วยกัน ไม่ว่าจะด้านความศักดิ์สิทธิ์ เมตตาตามทานิยม แคล้วคลาดจากภัยอันตรายทั้งปวง เป็นสิ่งที่สืบทอดความเป็นอมตะของพุทธคุณของหลวงพ่อบุญจากอดีตจวบจนปัจจุบัน และสิ่งที่เป็นตัวแทนองค์ค่านิยมของหลวงพ่อบุญก็คือ เหรียญ ซึ่งจัดสร้างขึ้นในรูปองค์หลวงพ่อนั่งสมาธิในองค์เสมาประดับด้วยลวดลายกนกและอักขระขอมจัดว่าเป็นเหรียญที่สวยงามมาก มีคุณค่าทางด้านศิลปะอย่างสูงส่งและได้สร้างด้วยเนื้อโลหะต่างชนิดกัน เช่นทองคำ เงิน สัมริดและทองแดงในปัจจุบันเหรียญทองคำ มีคุณค่าในการแลกเปลี่ยนด้วยราคาสูงถึงหลักล้านบาท แต่ก็ยังหาของแท้ได้ยากมาก

7. ชื่อพระ พระอุปัชฌาย์คง (หลวงพ่อกคง) วัดบางกะพ้อม อ.อัมพวา
จังหวัด สมุทรสงคราม สร้างปี พ.ศ. 2484

ประวัติ พระอุปัชฌาย์คง (หลวงพ่อกคง) วัดบางกะพ้อม

ท่านเกิดเมื่อ วันที่ 3 เมษายน 2408 ณ.บ้านตำบลสำโรง อําเภอบางคนที
จังหวัดสมุทรสงคราม ศึกษาเล่าเรียนอยู่กับวัด จนกระทั่งมีอายุครบบวช จึงอุปสมบทที่วัด
เหมืองใหม่ โดยมีเจ้าอธิการคํวัง วัดเหมืองใหม่เป็นพระอุปัชฌาย์ เมื่อบวชได้นามฉายา
ว่า "ธมฺมวิเชโต" อยู่บําเพ็ญอาจารย์วัตร อุปชฌาย์ที่วัดเหมืองใหม่เรื่อยมา ด้วยอุบนิสัย
ที่รักการศึกษาเล่าเรียนมาตั้งแต่ครั้งยังเป็นสามเณร จึงได้ศึกษาเล่าเรียนทั้งทางคัมภีร์
วิปัสสนาธุระ กับพระอุปัชฌาย์ เป็นพื้นฐาน ต่อมาก็ได้ไปศึกษากับ พระเถระชื่อดังในยุคนั้น
อีกหลายพระคณาจารย์ด้วยกัน เท่าที่ศึกษามาก็ได้แก่ หลวงปู่ทาดวัดบางวันทองท่านองค์นี้
หลวงพ่อกคง ไปศึกษาวิชาทางวิปัสสนาธุระ และวิชาการลงนะบัตถลอค ซึ่งกล่าวกันว่าท่าน
เชี่ยวชาญมาก,

สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ฤทธิ) วัดอรุณราชวราราม กรุงเทพมหานคร ท่านมีความเชี่ยวชาญในการลงกระหม่อม ด้วยหมันชั้น ถ้ามีลูกเป็นชายก็คิดไปถึงลูกด้วย

หลวงพ่อบาน วัดรงธรรม หลวงพ่อคงได้ไปศึกษาวิชา ด้าน ตะกรุดมหาปราบ และเสื่อยันต์ ถ้าสวมเสื่อยันต์หลวงพ่อกงแล้วเข้าศึกจะมองไม่เห็นตัว และอีกองค์คือหลวงพ่อเที่ยง วัดละมุด หลวงพ่อกงไปศึกษาวิชาการด้าน การทายตัว การพรางตัว ศิษย์ของท่านเล่าว่ามีแขกมาหาท่าน ท่านก็อยู่รับแขกตลอดเวลาส่วนที่มาเรียนวิชาวิปัสสนาก็เห็นท่านมาสอน นับว่าท่านสามารถ นิมิตรภาพให้คนเห็นได้เป็นจำนวนหลายแห่ง ในเวลาพร้อมกัน

พุทธคุณและราคา เป็นการกล่าวขานกันมาอย่างต่อเนื่อง ในพุทธคุณของหลวงพ่อกงวัดบางกะพร้อม ว่าเมื่อครั้งที่มีการปราบปรามโจรบ้านกอไผ่ ที่จังหวัดสมุทรสงคราม โจรสองคนได้หลบหนีเจ้าหน้าที่ เข้าไปในสวนมะพร้าวและจะทำการปล้นชาวบ้าน แต่ก็มี การต่อสู้ โจรโจรมีปืน ในขณะที่ชาวสวน ก็ได้ใช้มีดปากคาลเป็นอาวุธ โจรได้ยิงเข้าใส่ ชาวสวนซึ่งยืนอยู่ในระยะกระชั้นชิด ในขณะที่ชาวสวนได้ชักมีดปากคาลฟันโจรในทันทีเช่นกัน ผลปรากฏว่า โจรถูกชาวสวนฟันถูกแขน เนื้อหลุดออกมาชิ้นหนึ่ง แต่ชาวสวนถูกปืนของโจร เข้าเต็มหน้าอก ด้วยเสียงปืนทำให้ชาวบ้าน ได้เข้ามาดูเหตุการณ์ แต่ขณะนั้นโจรได้หนีไปแล้ว แต่ชาวสวนผู้ถูกปืน ด้วยความตกใจและแรงกระสุนปืนที่ระเบิดเข้าที่หน้าอก ได้เอามือ ปิคไว้แน่นกลัวที่จะเปิดออกดู จนกระทั่งชาวบ้านมาดูเหตุการณ์ จึงได้เปิดบาดแผล ปรากฏว่า ไม่มีเลือดแม้แต่หยดเดียว มีแต่รอยแดงเป็นจ้ำ ๆ เลือดที่สวมใส่อยู่ขาดกระจุยบริเวณหน้าอก ที่ถูกกระสุนปืน ชาวสวนยอมรับว่า กลัวโจรมาก จึงได้อาราธนาหลวงพ่อกงวัดบางกะพร้อม ซึ่งมีคิดว่าไว้กับตัว ให้ช่วยเขาได้รอดชีวิตมาได้ (หนังสือมหาฤทธิ ฉบับที่ 150)

ส่วนหลวงพ่อกงได้สร้างวัตถุมงคลออกมาหลายชนิด เช่นลูกอม ตะกรุด แต่สิ่งที่มี ค่านิยมสูงสุดได้แก่ เหรียญของหลวงพ่อกงวัดบางกะพร้อม ที่ศิษย์ได้จัดสร้างขึ้นปี พ.ศ. 2484 ซึ่งราคาในปัจจุบันเป็นที่รู้กันว่า เหรียญที่อยู่ในสภาพดีสวยงามจะมีราคาสูงถึง สามแสนบาท

8. ชื่อพระ พระครูพิบูลย์คณารักษ์ (หลวงพ่อกิ่ง) วัดอุสภาราม (วัดบางวัว)
จังหวัดฉะเชิงเทรา สร้างปี พ.ศ. 2481

ประวัติ พระครูพิบูลย์คณารักษ์ (หลวงพ่อกิ่ง) วัดอุสภาราม

ท่านเกิดเมื่อวันพฤหัสบดี เดือน 4 ปีชาล ขึ้น 11 ค่ำ ตรงกับวันที่ 8 มีนาคม พ.ศ. 2420 ที่ตำบลบางวัว อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา นามสกุล "เหมลั่น"

เมื่ออายุย่างเข้า 21 ปี จึงได้บรรพชาอุปสมบท วิทยมีหลวงพ่อกิ่ง วัดบางสมัคร อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นพระอุปัชฌาย์ อาจารย์จ่าง เป็นพระพรหมวาจาจารย์ ได้จำพรรษา ณ วัดบางวัว และต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็นวัดอุสภาราม เมื่ออาจารย์ปลอด ฯ เจ้าอาวาสองค์แรกของวัดมรณภาพ ท่านจึงได้เป็นเจ้าอาวาสเมื่อปี พ.ศ. 2444 แต่งตั้งเป็นเจ้าคณะแขวง เจ้าคณะตำบล เจ้าคณะอำเภอบางปะกง และได้รับแต่งตั้งเป็นพระอุปัชฌาย์ เมื่อปี พ.ศ. 2463 ได้รับสมณศักดิ์ เป็นที่ พระครูพิบูลย์คณารักษ์ เมื่อปี พ.ศ. 2479

หลวงพ่อดิ่ง ท่านเป็นพระภิกษุ ที่มีวัตรปฏิบัติสมณะ หลวงพ่อเป็นพระที่มีอารมณ์ดี มีเมตตา เข้าใจในความทุกข์ของผู้อื่น และพยายามช่วยบิณฑบาต ความทุกข์นั้น จนสุดความสามารถ และเนื่องด้วยท่าน เป็นพระอาจารย์ ที่มีความรอบรู้ ในทางแพทย์แผนโบราณเป็นอย่างดี จึงได้มีผู้คนไปหาท่าน เพื่อขอยาและรักษาโรคอยู่ เป็นเนืองนิจ นอกจากความรอบรู้ ทางด้านการแพทย์แผนโบราณแล้ว ท่านยังมีความรอบรู้ทั้งในด้าน การ พยากรณ์ วิชาชะตาและเหตุการณ์ ล่วงหน้า ได้เป็นเยี่ยมอีกด้วย จึงสามารถช่วย บิณฑบาตความทุกข์ยากของบรรดา ลูกศิษย์ลูกหา และผู้ที่มีความศรัทธาเลื่อมใส ในตัวท่าน ได้ทุก ๆ ด้าน

อนึ่ง การที่หลวงพ่อดิ่งให้ความ อนุเคราะห์ ตลอดจนการให้พระเครื่อง เครื่องรางของขลัง แก่ท่านผู้หนึ่งผู้ใดนั้น เป็นการให้เปล่าและแจกเป็นทาน หากผู้ใด จักมีจิตศรัทธา ท่านจะให้ไปหาการบริจาคนับที่กรมการวัด โดยที่ท่านไม่ได้ยุ่งเกี่ยวกับเงิน เหล่านั้นเลย เงินที่สัมผัสท่านได้เพียงแต่สายตาเท่านั้น หากได้เข้าไปสู่จิตใจของท่านแม้ แค่หน่อยมนอกจากนี้แล้ว หลวงพ่อดิ่ง ท่านยังมีศิลาจารึกวัตร อันสมควรแก่สมณรูปทุกประการ และคุณวิเศษของหลวงพ่อดิ่ง นั้นยังมีอีกคณานับการ

มีผู้กล่าวขานถึงความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อดิ่งว่า เมื่อครั้งงานเผาศพของ นายคำ เมื่อถึง เวลาเอาศพขึ้นเชิงตะกอนและเอาน้ำมันก๊าดลาดศพแล้วทำการจุดไฟเผา แต่ทุกคน ก็ต้องเกิดความประหลาดใจ ไฟไม่ไหม้ศพและ เชื้อเพลิงเลยแม้แต่น้อย จนกระทั่งสัปเหร่อ พร้อมด้วยญาติ ได้นำศพออกมาตรวจสอบดู พบสาเหตุที่เกิดขึ้นครั้งนี้คือ เลื้อที่สวมศพนายคำ ได้มีเหรียญหลวงพ่อดิ่งร้อยเข็มกลัดติดอยู่ในเลื้อ จึงได้นำเหรียญหลวงพ่อดิ่งออก และทำพิธี บอกกล่าวแก่หลวงพ่อดิ่ง ที่จะทำการเผาศพของนายคำ หลังจากนั้นจึงสามารถทำการเผา ศพได้สำเร็จลุส่งไปได้ดี หลวงพ่อดิ่งได้สร้าง เครื่องรางของขลังหลายชนิด แต่ที่ได้รับความนิยมสูงสุดคือ เหรียญรูปเหมือนครึ่งองค์ทองแดงรูปเซปี พ.ศ. 2481 ซึ่งผู้ต้องการหาเช่าบูชา กันในราคาเหรียญสวยสูงถึงหลักแสนบาท

9. ชื่อพระ หลวงพ่อโสธร รูปอาร์ม จังหวัดฉะเชิงเทรา สร้างปี พ.ศ. 2460
ประวัติ หลวงพ่อโสธร จังหวัดฉะเชิงเทรา

มีตำนานเล่ากล่าวกันมาตั้งแต่โบราณกาลว่า มีพี่น้องน้องครอบครัวหนึ่งรวม 5 คน ได้พากันอุปสมบทในบวรพระพุทธศาสนา ประพฤติปฏิบัติตามรอยพระพุทธองค์อย่างเคร่งครัด บาเพ็ญเพียรปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน กระทั่งได้ญาณสมาบัติขั้นสูง ได้เล็งเห็นความทุกข์ยากของมนุษย์ ในอนาคตข้างหน้า พระภิกษุทั้ง 5 ได้ตั้งสัตย์อธิษฐานขอบาเพ็ญบารมี เพื่อช่วยสัตว์โลกให้พ้นจากความทุกข์ยาก หลังจากตั้งสัตย์อธิษฐานแล้วก็นั่ง บาเพ็ญภาวนากระทั่งมีอิทธิทธิอำนาจทางจิตสูง พระภิกษุผู้ที่ตั้งสัตย์อธิษฐานอีกครั้ง ต่อหน้าภิกษุผู้เป็นน้อง พร้อมกับทำน้าพระพุทธมนต์ฝากให้น้องไว้ จากนั้นก็จดลงในแม่น้ำ พอไหลขึ้นมากลายเป็นพระพุทธรูป โผล่ขึ้นมาเหนือน้ำในลักษณะที่งดงามน่าศรัทธายิ่ง พระภิกษุผู้น้องทั้งสี่ ต่างก็กราบนมัสการพระผู้ที่กลายเป็นพระพุทธรูป จากนั้นพระภิกษุผู้น้องทั้งสี่ ก็ตั้งจิตอธิษฐาน แล้วก็จดลงไปในแม่น้ำ ร่างก็กลายเป็นพระพุทธรูป ลอยขึ้นเหนือน้ำ

พระพุทธรูปทั้งห้าองค์ได้แสดงอิทธิฤทธิ์ลอยมาตามลำน้ำจาก เมืองเหนือไปเรื่อยๆ มาทางใต้ ชาวบ้านตามริมแม่น้ำ ต่างเห็นเป็นนิมิตอัศจรรย์ ก็ตั้งศาลอัญเชิญสถิตอยู่เป็น มิ่งขวัญ พระทั้งห้าองค์ก็กระจัดกระจาย แยกย้ายกันสถิตตามคาอาราธนาเชิญพระพุทธรูป ทั้งห้าองค์ได้สถิตอยู่ที่ต่าง ๆ กัน ดังนี้คือ หลวงพ่อโสธร สถิตอยู่ที่ ถนนศรีโสธร ตำบลหน้า เมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา, หลวงพ่อบ้านแหลม สถิตอยู่ที่ตำบลแม่กลอง อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม, หลวงพ่อวัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม, หลวงพ่อเขาตะเครา จังหวัด เพชรบุรีและหลวงพ่อบุศ วัดบางพลี อำเภอบางพลีใหญ่ จังหวัดสมุทรปราการ

อีกตำนานหนึ่งกล่าวว่า พระพุทธรูปทั้งสามองค์ ลอยน้ำมาจาก เมืองเหนือ เพื่อให้คนใต้ได้เห็นอิทธิฤทธิ์ พระพุทธรูปทั้งสามองค์ มาโผล่ขึ้นที่แม่น้ำบางปะกง ลอยหวนน น้ำและตามน้ำไปมา ประชาชนต่างแตกตื่นแล้วก็หาเชือกพยายาม จะคล้ององค์พระขึ้นมา ให้ได้ แต่ก็ไม่สามารถจะเอาขึ้นมาได้ กระทั่งพระพุทธรูป ทั้งสามองค์งมน้ำหายไป ตรงบริเวณนั้น ได้ชื่อว่า "สามพระทวน" ตามความหมายของพระสามองค์ทวนน้ำ ไป มาสามครั้ง ต่อมาได้เรียกเพี้ยนไปเป็น "สัมปทวน" ปัจจุบันได้แก่บริเวณหน้าวัดสัมปทวน อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา จากนั้น พระทั้งสามองค์ก็ลอยตามลำน้ำบางปะกง เข้าคลองหมู่บ้าน ชาวบ้านต่างก็พากันนมัสการ พระพุทธรูปที่ศักดิ์สิทธิ์ และพยายามจะ คว้าพระพุทธรูปทั้งสามองค์ให้ขึ้น แต่ก็ไม่สามารถประสบความสำเร็จ คลองตรงที่คว้าพระได้มีชื่อ เรียกว่า "คลองพระ" (ปัจจุบัน ก็เห็นจะได้แก่ บริเวณหัวเลี้ยวของพันทหารช่างที่ 2 จังหวัดฉะเชิงเทรา) จากนั้น พระพุทธรูปองค์ใหญ่กลับแยกออกจากพระพุทธรูป 2 องค์ ลอยเข้าสู่แม่น้ำเจ้าพระยา มาปรากฏให้ชาวสามเสนปัจจุบันได้เห็น ผู้คนในสมัยนั้นต่าง พากันมามากมาย เพื่อชมพระลอยน้ำ พร้อมกับนำเชือก สามเส้นผูกมัดรวมกัน พยายาม จะนำพระพุทธรูป ขึ้นฝั่งให้ได้ แต่หลวงพ่อก็ไม่ยอมขึ้น ที่ตรงนั้นได้ชื่อต่อมาว่า "สามเส้น" ต่อมา ๆ ก็ เพี้ยนเป็น "สามเสน" มากระทั่งทุกวันนี้ จากนั้นหลวงพ่อก็ลอยไป ผุดขึ้นที่แม่น้ำแม่กลอง พวกชาวแม่กลองทั้งสองปากฝั่งต่างนมัสการตั้งจิตอธิษฐานอัญเชิญขึ้น ประดิษฐานที่วัดบ้านแหลม ได้สำเร็จเลยเรียกชื่อกันว่า "หลวงพ่อบ้านแหลม"

พระพุทธรูปองค์กลาง และองค์เล็ก ซึ่งลอยออกมาจากคลองพระ แล้วลอยวน กลับเข้าไปในคลองเล็ก ๆ ตรงข้ามกองพันทหารช่าง ปัจจุบัน คลองนั้นได้ชื่อต่อมาว่า "คลองสองพี่น้อง" จากนั้น พระพุทธรูปองค์กลางก็ลอยออกมาจากคลองพระ มาโผล่ที่ หน้าวัดเสาทอน บรรดาพระที่วัดและฆราวาสต่างมากดูกันอย่างมากมาย พระอาจารย์ผู้หนึ่ง จึงตั้งสัตย์อธิฐานบวงสรวงเอาสายสิญจน์ คล้องพระองค์พระ นิมนต์ขึ้นฝั่งได้สำเร็จ แล้วอัญเชิญประดิษฐานไว้ในวิหาร ประชาชนต่างพากันขนานนามตามชื่อวัดว่า "หลวงพ่อเสาทอน" ต่อ ๆ มาเขียนเป็น "หลวงพ่อเสธร"

ส่วนองค์ที่สาม ลอยตามน้ำเรื่อยไป กระทั่งมาถึงวัดบางพลีใหญ่ จังหวัด สมุทรปราการ ชาวบางพลีทั้งสองฝากฝั่ง ได้พากันนมัสการ แล้วอัญเชิญขึ้นประดิษฐานที่ วัดบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี ปรากฏว่า มีผู้คนมานมัสการกันมากมาย ชาวบ้านต่าง พากันขนานนามว่า "หลวงพ่อด" ตามลักษณะองค์พระที่ค่อนข้างจะใหญ่โตนั้นนั่นเอง

และจากอีกตำนาน พระอารามหลวง ของกรมศาสนาได้กล่าวรายละเอียด เกี่ยวกับวัดโสธรวราราม อำเภอมือเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ไว้ดังนี้

วัดโสธรวราราม เป็นพระอารามหลวง ชั้นตรี ชนิดวรวิหาร ตั้งอยู่บน ถนนศรีโสธร ตำบลหน้าเมือง อำเภอมือเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ห่างจากสถานีรถไฟ เป็นระยะทางสองกิโลเมตร วัดนี้ ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำบางปะกง เดิมมีชื่อว่า วัดหงส์ เป็นวัดที่สร้างขึ้น ในสมัยกรุงศรีอยุธยา ผู้แรกสร้างวัดโสธรจะเป็นใคร และสร้าง เมื่อใดไม่ปรากฏหลักฐาน เมื่อ พ.ศ. 2451 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ เสด็จประพาส วัดโสธร ทรงมี พระราชหัตถเลขา ถึงสยามมกุฎราชกุมาร (รัชกาลที่ 6) นั้น สมเด็จพระพุทธเจ้าหลวง ทรงเขียนชื่อของวัดนี้ว่า วัดโสธร ต่อมาได้เปลี่ยนเป็น "วัดโสธร" ในราวสมัยรัชกาลที่ 6

เมื่อครั้งสมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส เสด็จตรวจ การคณะสงฆ์เมืองแบครีว เมื่อปีพุทธศักราช 2458 ได้เสด็จขึ้นที่วัดนี้ และทรงวินิจฉัย ว่า "...วัดโรธรนี้ ผู้ที่ให้ชื่อวัดนี้ว่า วัดโรธร นั้นไม่ใช่เป็นคนไม่มีความรู้ เพราะเป็น ชื่อไพเราะ เมื่อแปลแล้วได้ความดี เนื่องจากความนับถือของบางชนว่า หลวงพ่อพุทธ โรธรมีความศักดิ์สิทธิ์ และมีรูปทรงสวยงาม แม้กระทั่งบ้านและคลองที่ใกล้วัดก็ให้ชื่อว่า "โรธร" ตามชื่อวัดไปด้วย วัดนี้มีพระพุทธรูปสำคัญ ชื่อพระพุทธรโรธร ประดิษฐานใน พระอุโบสถ เป็นศักดิ์เป็นศรีและเป็นมิ่งขวัญของชาวฉะเชิงเทรา และเป็นพระพุทธรูปที่ ศักดิ์สิทธิ์ บางสมาธิ พอกบูนลงรักปิดทองมีขนาดสูง 1 เมตร 98 เซนติเมตร หน้าคอกกว้าง 1 เมตร 65 เซนติเมตร พระเนตรเนื้อ เป็นพระสมัยศรีอยุธยา ฝีมือแบบลานช้าง ซึ่ง เรียกกันสามัญว่า พระลาว นิยมสร้างกันมากที่เวียงจันทน์ เมืองหลวงพระบาง และ ภาคอีสานของไทย (ปรากฏตามคำบอกเล่า ว่าลอยน้ำมาพร้อมกับ พระพุทธรูปบ้านแหลม เมื่อปี พุทธศักราช 2313 และได้อาราธนาขึ้นจากน้ำ)

จากประวัติความเป็นมา และการกล่าวขานถึงความศักดิ์สิทธิ์ ของหลวงพ่อรโรธร ที่ชาวจังหวัดฉะเชิงเทราและผู้ที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งไม่ว่าจะมีสาเหตุ ที่ได้รับความเดือดร้อนประการใดก็ตาม ซึ่งมีความเชื่อว่าองค์หลวงพ่อรโรธรนั้นสามารถช่วย เหลือ หรือขจัดบิดเบื้อ ให้พ้นความทุกข์ไปได้ด้วยดี จากหลักฐานผู้ที่สำเร็จความปรารถนา ก็มีการนำเอา เครื่องเส้นสังเวช เครื่องบูชา พิธีการนำละคร หรือการจุดปะทัดถวาย ใน การที่บนบานศาลกล่าวเอาไว้ กับองค์หลวงพ่อรโรธร มาทำการแก้บนในความสำเร็จตาม จุดประสงค์ที่ตั้งไว้จากกรณีต่าง ๆ กัน พิธีการแก้บนมีกันประจำทุกวันและแต่ละวันมีผู้คนทำ พิธีแก้บนกันเป็นจำนวนมากตั้งแต่อดีต มาจนถึงปัจจุบันยังคงผู้เลื่อมใสอย่างไม่สิ้นสุด

ทางวัดโรธรวราราม วรวิหาร ได้จัดสร้าง วัตถุประสงค์ ไว้หลายชนิดและหลาย รูปแบบ มีทั้งพระเครื่องและพระบูชา แต่ที่ได้รับความนิยมสูงสุด คือ เหรียญหลวงพ่อรโรธร ประทับนั่งสมาธิ ในเหรียญทองแดงรูปอาร์ม ที่สร้างขึ้นในปี พ.ศ.2460 มีทั้งประเภทเนื้อ ทองคำ เงิน นวโลหะและทองแดง ส่วนเนื้อทองคำนิยมเช่าบูชาอยู่ในราคาหนึ่งล้านบาท

10. ชื่อพระ หลวงพ่ออุษณภัย กัลั่น (ธม มรเชติ) วัดพระญาติ อาเภอเมือง
จังหวัด พระนครศรีอยุธยา สร้างปี พ.ศ. 2469

ประวัติ หลวงพ่ออุษณภัย กัลั่น (ธม มรเชติ) วัดพระญาติ

พระอุษณภัยกัลั่น (ธม มรเชติ) ท่านเป็นชาวเมืองแขวงกรุงเก่า ท่านเกิดที่บ้านอรณิกา (แหล่งอุตสาหกรรมไม้ที่มีชื่อเสียงของเมืองไทย) โยมบิดาชื่ออิน โยมมารดาชื่ออิน ท่านชาตะ ปี พ.ศ. 2390 ชีวิตเขาวัดได้ศึกษาเล่าเรียนอักษรสมัย จากสำนักวัดประทุมทรงธรรม พออ่านออกเขียนได้ กลับไปช่วยบิดา ทาไร่ ไถนา อาศัยที่จิตใจเป็นเลือดนักสู้ เข้มแข็ง เด็ดเดี่ยว ไม่ครั้นคร้ามใครทั้งสิ้น และเป็นที่โจษขานกันมาว่า ท่านได้วิชาดีจากสำนักวัดประทุมทรงธรรม เคยถูกแทงถูกฟัน หนั่งเหนียว เป็นที่ครั้นคร้ามของบรรดานักเลงหัว ๆ ไป ค้างพากัน ชนนานนามท่านว่า " พี่ใหญ่ " นักเลงยอมรู้ในหมู่ ของนักเลงด้วยกันว่าใครเก่งไม่เก่ง ท่านใช้ชีวิตเป็นอิสระมาจนกระทั่งอายุได้ 27 ปี

เริ่มปลงตก เลขศักดิ์สิงใจ อุบสมบท ณ อุโบสถวัด "โกลกษุทธาสาลามุน" โดยมี พระ
ญาณไตรโลก (สะอาด) เป็นพระอุปัชฌาย์ พระกุศลธรรมธาดา วัดขุนญวน กับ พระ
อธิการขึ้น วัดพระญาติการาม เป็นคู่สวด ได้รับนามฉายาว่า "ธมฺมวชิรโก" ซึ่งมีความ
หมายว่า เป็นผู้สว่างในทางธรรม ท่านพระอุปัชฌาย์ก็มีความเพียรเป็นอย่างดียิ่ง
ทั้งในด้านวิปัสสนาธุระ และในทาง โสยศาสตร์ ทำให้ท่านสำเร็จวิชาสำคัญ คือ การชัก
ยันต์เข้าหาตัว เรียกว่า มหาเฮงกังคุง คือถ้าเอาหินขนิมนมาทุ่มก็ให้เบาเหมือนปูน และ
สามารถส่องรู้เหตุการณ์ล่วงหน้า

อาจารย์ทาง โสยศาสตร์ที่ท่านหลวงพ่อกลับได้ไปศึกษาวิชามา คือ ท่านอาจารย์
ม่วง มีศักดิ์เป็นหลวงอา พระวิสุทธาจารย์ (เลื่อง) เจ้าคณะเมืองอยุธยา และเป็น
พระวิปัสสนาธุระ ชื่อคังของ เมืองอยุธยา เคยทำตะกรุด พิชัยสงคราม ถวายสมเด็จพระ
พุทธเจ้าหลวง รัชกาลที่ 5

พระอุปัชฌาย์กลับ ท่านเป็นพระที่เคร่งปฏิบัติ ในพระธรรมวินัยมาก ลงอุโบสถ
สวดมนต์อยู่เป็นประจำ ครั้งหนึ่ง ๆ ไม่ต่ำกว่า สองชั่วโมง ถาวรวัตถุที่สร้างขึ้นหลาย ๆ
อย่างภายในวัดพระญาติการาม ได้สำเร็จลงเพราะหลวงพ่อกลับ บรรดาชาวบ้านต่าง
มาร่วมแรงร่วมใจกันแทบทุกครั้ง เมื่อมีการซ่อมสร้างบูรณะกุฏิ ศาลาอุโบสถและทุก ๆ อย่าง
ที่ท่านทำ ก็สำเร็จได้อย่างน่าอัศจรรย์ ท่านบำเพ็ญศาสนกิจ เพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น ๆ
มากกว่าของตัวเอง โดยมีได้ขาดตกบกพร่องมาจนกระทั่งถึง วันที่ 21 กรกฎาคม พ.ศ.
2477 ท่านพระอุปัชฌาย์กลับ (ธมฺมวชิรโก) ได้มรณภาพด้วยสสิสังขัตตัญญะครบบริบูรณ์
รวมสิริอายุ 87 ปี 60 พรรษา กิตติคุณ ความขลังของท่าน ยังเป็นอมตะอยู่ตลอดกาล

ท่านอุปัชฌาย์กลับ ได้สร้างเครื่องรางของขลังหลายชนิด เช่น เหรียญ ตะกรุด
และด้วยความเลื่อมใสศรัทธา ในความศักดิ์สิทธิ์ขององค์หลวงพ่อกลับ จากคำนิยามของผู้ที่มี
ความต้องการ เป็นเจ้าของเหรียญหลวงพ่อกลับสร้าง เมื่อปี พ.ศ. 2469 ที่สนนราคาเช่าบูชา
องค์ที่สวยงามในราคาสี่แสนถึงห้าแสนบาท

11. ชื่อพระ พระเชียงแสน

ประวัติ พระเชียงแสน (พุทธศตวรรษที่ 16-18)

ขณะที่ขอมยังมีอำนาจ อยู่ในส่วนกลางของประเทศไทย ประชาชนชาติไทยได้ ค่อย ๆ แทรกซึมเข้ามาเป็นจำนวนมาก จากถิ่นเดิมของคนในเขตลพบุรี (ประเทศจีน ข้างตะวันตก) เข้ามาตั้งอยู่ในแผ่นดินอันอุดมของประเทศไทยส่วนข้างเหนือ และตั้งเป็น อาณาจักรอิสระขึ้น ในที่นั้น หลายอาณาจักร ด้วยกัน พระพุทธรูปสัมริด แบบหนึ่งพบใน ประเทศไทยข้างเหนือ ซึ่งเชื่อว่า เป็นศิลปะเริ่มแรกของอาณาจักรไทยเหล่านั้น พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติแบ่งแยกไว้ว่า "สมัยเชียงแสนชั้นแรก"

ศิลปะสมัย เชียงแสนชิ้นแรกนี้ มีหน้าแค่ พระพุทธรูปสัมริดอย่างเดียว เป็นพระพุทธรูปนั่งขัดสมาธิเพชร มีฝ่าพระบาททั้งสองหงาย พระรัศมีเป็นรูปบัวกลม หรือเป็นค่อมกลม พระหัตถ์ซ้ายวางหงายบนพระเพลา พระหัตถ์ขวาวางไว้บนพระชานุข้างขวา บลายนิ้วพระหัตถ์ ซี่งข้างล่าง ในอาการที่ทรงเรียกพระธรณีเป็นพยาน ตามธรรมเนียมฐานมักประดับด้วยกลีบบัว จีวรบางแนบกับพระองค์ พระอังสาข้างขวาเปิด ชายผ้าพาดอยู่เหนือพระอังสาข้างซ้ายลงมา ถึงพระถัน พระกายอวบอ้วน พระอุระนูนจนแลเกือบจะเป็นผู้หญิง นิ้วพระหัตถ์ยาวโค้งอย่างงาม พุทธศิลป์ จัดว่าเป็นพระบูชาสร้างขึ้นในสมัยที่มีความสุขความเจริญยิ่ง จึงมีความงดงามมาก สู้ที่จะเปรียบ พุทธลักษณะกับพระบูชาในสมัยอื่น ๆ ได้ ประคองมีรัศมีอันงาม แห่งความศักดิ์สิทธิ์ สร้างความเลื่อมใสศรัทธาแก่ผู้พบเห็น สามารถเข้าซึ่งถึงอิทธิฤทธิ์บารมีที่เมตตายังบางชนทั่วไพบ

พระพุทธรูปเชียงแสน ในทางลักษณะและแบบอย่างใกล้ชิด กับพระพุทธรูปสัมริดอินเดียในสมัยปาละ (พุทธศตวรรษที่ 13-17) ที่ในเมืองเบงกอลและพิหาร เป็นพระพุทธรูปที่มีความสวยงามมาก เรียบร้อย เหมือนกับต้นแบบของอินเดีย คือมีพระกายอวบอ้วน บางองค์มีอาการยิ้มอย่างพอพระทัยในพระองค์เอง ในลักษณะที่มีพระพักตร์ค่อนข้างพองและพระกายค่อนข้างอวบอ้วนนั้น ดูเหมือนจะได้แบบอย่างมาจากอิทธิพลของจีน ซึ่งไทยอาจนำมาจากภูมิลำเนาเดิมในมณฑลยูนนานก็เป็นได้

พระพุทธรูปสมัย เชียงแสน พบมากในประเทศไทยแถบภาคเหนือ สันนิษฐานได้ว่า จะมีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 16-18 แต่มาจนถึงปัจจุบัน เป็นพระพุทธรูปที่หายากมาก และมีการเช่าหากันในราคาสูงมาก ในการเช่าบูชากันนั้นสมกับชื่อของพระเชียงแสน คือ ส่วนใหญ่แล้วจะหาการวัดคุณค่าในการเช่าซื้อกันที่ หน้าตักพระ โดยอาศัยมาตราเป็นนิ้ว เฉลี่ยหนึ่งนิ้วต่อราคา "หนึ่งแสนบาท" เป็นมาตรฐาน (ในองค์ที่มีความสวยงามพร้อมสมบูรณ์) พระพุทธรูปบูชาสมัย เชียงแสน ยังเป็นพระพุทธรูปขอมนิยมตลอดกาล พุทธคุณในการบูชาดีเลิศในทุก ๆ ด้าน จึงทำให้มีผู้สนใจนิยมสูงสุดในกระบวน พระบูชาด้วยกัน

12. ชื่อพระ พระสุโขทัย

ประวัติ พระสุโขทัย (พุทธศตวรรษ ที่ 18 ถึง 19)

ในปี พ.ศ. 2494 (ค.ศ. 1951) หลวงบริบาลบุรีภัณฑ์ และนายเอ.บี. กริสจาลค์ ได้แบ่งพระพุทธรูปสมัยสุโขทัย ออกเป็น หมวดต่าง ๆ 5 หมวด คือ

1. หมวดใหญ่ ตรงกับรุ่นกลางของสมเด็จพระยาคำรงศรีราชานุภาพ หมวดนี้มีพระองค์อ่อนช้อย มีอายุอยู่ระหว่างปลาย พุทธศตวรรษที่ 18 ถึง ครั้งแรกของพุทธศตวรรษที่ 19 (ปลายคริสต์ศตวรรษที่ 13 ถึง ครั้งแรกของคริสต์ศตวรรษที่ 14)
2. หมวดกำแพงเพชร ลักษณะเหมือนหมวดใหญ่ แต่พระพักตร์สอบเข้าคอดล่าง
3. หมวดพระชินราช ตรงกับรุ่นหลังของสมเด็จพระยาคำรงศรีราชานุภาพ หมวดนี้มีพระองค์แข็งมากกว่าอ่อนช้อย มีอายุอยู่ในครึ่งหลังของ พุทธศตวรรษที่ 19 เมื่อ

กรุงศรีอยุธยาเข้ามาปกครอง

4. หมวดพิฆเนศวรชั้นหลัง มักทำเป็นพระยืน พระองค์ยาวและแข็งกระด้าง ชายจีวรข้างล่างทั้งสองข้างทำเป็นลวดลายงอ ๆ เหมือนกับหมวดม้วนของชายผ้า ทาขึ้นประมาณ พุทธศตวรรษที่ 20

5. หมวดเบ็ดเตล็ด ตรงกับรุ่นแรกของ สมเด็จพระนเรศวรมหาราชานุกาฬ มีลักษณะคล้ายกับ พระพุทธรูป เชียงแสนรุ่นแรก ประทับขัดสมาธิเพชร ชายจีวรเหนือพระอังสาสั้น รัศมีเป็นดอกบัวตูม ซึ่งรวมเอาหมวดตะกวน และพระพุทธรูปสุโขทัยที่เก่าที่สุดอยู่ในหมวดนี้ มีอายุอยู่ในพุทธศตวรรษที่ 18

พระสุโขทัย ก็เป็นศิลปกรรม ชิ้นงานที่สำคัญของประเทศไทยชิ้นหนึ่ง ซึ่งมีเอกลักษณ์ในการสร้างที่เป็นรูปแบบของไทย พระสุโขทัยนั้น ถือกันว่าเป็นพระพุทธรูปที่มีความสง่างามยิ่งนัก มีพระวรกายที่สูงขลุ่ยกลมลัดส่วน มีเส้นประสาทรอบคออ่อนช้อย ลอยเบา และมีเส้นประสาทรอบอกอย่างหาที่ติมิได้ ซึ่งเป็นพุทธศิลป์ ที่เกิดจากจินตนาการของช่างปฏิมากรรม และนำมาได้รับอิทธิพลหรือแบบอย่าง มาจากพุทธศิลป์ของสกุลช่างอื่นใดทั้งสิ้น จัดว่าเป็นรูปแบบที่เป็นเอกเทศ จึงเรียกกันว่า เป็น พุทธศิลป์อันบริสุทธิ์ ทั้งยังมีการยอมรับกันอย่างกว้างขวางว่า เป็นรูปแบบของศิลปะประจำชาติไทย สืบมาจนทุกวันนี้ ทั้งด้านพุทธคุณ ก็เป็นเลิศน่าเลื่อมใส จึงสร้างความพึงพอใจให้กับผู้มีไว้บูชาเป็นอย่างมาก

และจากการให้สัมภาษณ์ของราชาพระเครื่องเมืองไทย คือคุณณัฐนิช ณ อยุธยา ได้ให้สัมภาษณ์ตอนหนึ่งว่า "อย่างพระสุโขทัยนอนนี้ ผมทามาสิบสองปีว่าจะได้ เป็นพระที่หายากมาก ๆ เพราะองค์นี้สวยมาก ซึ่งเรายังไม่เห็นองค์ไหนสวยใกล้กับองค์ที่เรามีอยู่สมัยก่อนตามตั้งแต่ราคา สามหมื่นบาท พอเบครังหลัง มาซื้อได้ตั้ง สี่แสน เป็นพระสุโขทัยนอนยาว 10 นิ้ว ผมเป็นคนฝังใจ อยากได้อะไรก็จะพยายาม และจะต้องเอาให้ได้ ใช้เวลารอคอยนานนับสิบปีก็ยอม พระเนี่ยนะมีจำนวนน้อยมาก การที่เราเห็นจึงฝังใจองค์เนี้ยมันไม่ค่อยลืม" (หนังสือ คฤกษ์พร ฉบับที่ 35)

13. ชื่อพระ พระอุทอง

ประวัติ พระอุทอง (พุทธศตวรรษที่ 17 หรือ 18 ถึง 20)

พระพุทธรูปสมัยอุทอง เป็นศิลปกรรมของสมัยทวารวดี ผสมกับศิลปกรรมของ
ขอม และต่อมาเมื่อขอมหมดอำนาจไป จากศูนย์กลางของประเทศสยามในปัจจุบัน และ
กรุงสุโขทัยมีอำนาจขึ้นศิลปกรรมของอุทองก็ เกิดผสมกับศิลปกรรมของสุโขทัยและ เมื่ออำนาจ
ของกรุงสุโขทัยสิ้นไป ราชวงศ์กรุงศรีอยุธยา ขึ้นปกครองกรุงสุโขทัย ศิลปกรรมสุโขทัย
กลับมีอิทธิพลมากขึ้นอีก ฉะนั้นพระพุทธรูปสมัยอุทองจึงอาจแยกได้เป็น 3 หมวดด้วยกัน คือ

หมวดที่ 1 พระเกตุมาลา เป็นรูปฟาซี หรือบางคราวเป็นต่อมกลม พระพักตร์
คล้ายกับสมัย ทวารวดี เป็นการยากที่จะแยกศิลปกรรม สมัยทวารวดีขึ้นหลังกับ สมัยอุทอง

แบบนี้ ออกจากกัน วจยเค็ดชาก แต่มีที่สัง เกศาคั คือสมัยทวารวดี นั้น นมีโรพระศก และพระรัศมีนังเป็น รูปฟาซี แต่เป็น ค่อมกลมหรือรัศมีสั้น ๆ พระอุ่ทองรุ่นนี้มีอายุตั้งแต่ ก่อนสร้างกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี

หมวดที่ 2 ทรวดทรงบางอย่าง เป็นแบบทวารวดี แต่ มีศิลปกรรมขอมเห็น ประจักษ์อยู่ คือที่หาพระพักตร์เป็นสี่เหลี่ยมและมีโรพระศกระหว่าง เส้นพระ เกศกับพระนลาศ อันเป็นลักษณะของ พระพุทธรูปขอม รัศมีเป็น เบลาสูง อันเป็นลักษณะของศิลปกรรมสุโขทัย

หมวดที่ 3 พระพักตร์ เป็นรูปไข่ หรือยาวกว่าหมวดที่ 1 และที่ 2 คล้าย พระพุทธรูปสมัยสุโขทัย แต่ยังคงมีโร พระศก ระหว่าง เส้นพระ เกศ และพระนลาศเหมือน กัน พระรัศมีมักสูงกว่าสมัยที่ 2

การที่พระพุทธรูป สมัยอุ่ทองหมวดที่ 1 เหมือนกับสมัยทวารวดี นั้น ก็เพราะภูมิ มณฑลของ เมืองอุ่ทองและกรุงศรีอยุธยา เคยเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปศาสนา สมัยทวารวดี มาก่อนเมื่ออำนาจทางการเมืองของทวารวดีลึนสูญไป เปลี่ยนเป็นอำนาจของขอมเข้ามา แทนที่ แต่ศิลปกรรมของทวารวดี หาได้ลึนสูญไปไม่ เกิดผสมกับศิลปกรรมของขอมจึง เกิด เป็น พระพุทธรูป ที่เรียกกันว่า พระสมัยอุ่ทอง หมวดที่ 1 ขึ้น หมวดนี้พระรัศมีสั้น เพราะ พระพุทธรูปสมัยทวารวดีและพุทธรูปขอม ล้วนทาร์ศมีสั้นทั้งนั้น

ต่อมาเมื่ออำนาจทางการเมืองของขอมลึนไปจากภูมิณฑลส่วนนี้ และมีอำนาจ ของกรุงสุโขทัยเข้ามาแทนที่ ก็เกิดศิลปกรรมของอุ่ทองรุ่นแรกผสมกับศิลปกรรมของสุโขทัย ขึ้น คือลักษณะ ที่มีพระรัศมีสูงอันเป็นแบบอย่างของ พระพุทธรูปสมัยสุโขทัย ซึ่งปฏิมากร ชาวสุโขทัยได้มาจากลังกา อีกต่อหนึ่ง

ครั้ง เมื่อกรุงสุโขทัยตก เป็นประเทศราชของกรุงศรีอยุธยาแล้ว เจ้านายวงศ์ กรุงศรีอยุธยาเคยขึ้นไปครอง เมืองสุโขทัย ไปได้แบบอย่างของ พระพุทธรูปสุโขทัย เอามา

ผสมกับแบบอย่างพระสมัญอุทอง หมวดที่ 2 จึงเกิดพระพุทธรูปอุทองยุคที่ 3 ขึ้น ซึ่งมีลักษณะเหมือน พระพุทธรูปสมัญ สุโขทัยทุกประการ ต่างแต่ที่ยังทามีไรพระศกใหญ่ และฐานหน้ากระดานตอนกลางยังหัก เข้าเป็นแอ่งอยู่ อันเป็นลักษณะ ของฐานอุทองเท่านั้น ต่อจากนี้ ศิลปกรรมสุโขทัย จะมีอิทธิพลแรงขึ้นทุกที จนกระทั่งโคลงบันไดหรือเปลี่ยนแปลงพระพุทธรูปสมัญอุทอง ให้เป็นพระพุทธรูปสมัญอยุธยาชั้นหลังหรือ แบบอย่างแห่งชาติ

พระบุษยามัญ อุทอง จัดว่าเป็นพระที่มีผู้ให้ความนิยมมาก ตั้งแต่อดีตกาลมาแล้ว ในด้านพุทธศิลป์ มีความงดงาม ความผสมผสานกันในพุทธศิลป์ที่ทรงค่าแห่งช่างศิลป์ชั้นสูง และยังจัดว่าเป็นพระที่มีนามกล่าวขานที่เป็นศิริมงคล แก่ผู้มีไว้กราบไหว้บูชาเป็นยิ่งนัก ทั้งเป็นพระที่หายากในปัจจุบัน ซึ่งค่านิยม การเช่าซื้อแลกเปลี่ยนกันก็อยู่ในอันดับสูงมากราคาเฉลี่ยเป็นนิ้วหุด หนึ่งนิ้วหุดคงไม่ต่ำกว่าห้าหมื่นบาท และเป็นที่ต้องการอย่างยิ่งในหมู่ของนักอนุรักษ์ พระเครื่องและพระบูชา ด้านพุทธคุณก็จัดว่าเป็นเลิศในทุก ๆ ด้าน

14. ชื่อพระ พระกาแพงศอก

ประวัติ พระกาแพงศอก

พระกาแพงศอก เป็นพระที่นำขึ้นมาจากกรุ วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ จังหวัดสุพรรณบุรี วัดอยู่ทางทิศตะวันตกของแม่น้ำสุพรรณ อยู่บริเวณเมืองเก่าปัจจุบันนี้เป็นเมืองร้าง เชื่อกันว่า วัดพระธาตุ เป็นวัดโบราณที่สร้างมาแต่สมัยอุทองยุคต้น พระกาแพงศอกได้ถูกผู้ลักลอบขุดขึ้นมาส่วนหนึ่ง รวมทั้งของมีค่าในกรุ

พระกาแพงศอก เป็นเนื้อชินเงิน คือมีเนื้อเงินผสมอยู่มาก มีสีคล้ำเป็นลักษณะเฉพาะ ไม่ซ้ำกับพระชินเงินกรุอื่น ๆ มีรอยพู่ (ในวงการพระ เรียกว่าการระเบิด) จะ

เป็นลีลา เท่าที่พบพระกรนี้ ไม่ค่อยจะมีรอยชำรุดมากนัก ทั้งนี้เป็นเพราะว่าบางส่วนวางฝังอยู่ภายในชุมชนพระปรางค์ และส่วนที่อยู่นอก บางองค์ถูกตอกติดกับฝาผนังกร

ในด้านพุทธลักษณะ เป็นศิลปะแบบสุโขทัย มีความอ่อนช้อยอยู่ทั่วทุกส่วนของสรีระ องค์พระนูนสูงทางด้านหน้า และเป็นรอยลึกตามองค์พระทางด้านหลัง มีทาทนสำคัญแห่งหนึ่ง อยู่ทางด้านขวามือคอนบน ด้านหลังคอนบน คล้ายมีกิ่งโพธิ์ ส่วนกรอมมีทั้งรอยเกลียวเชือก และ ไม่มีรอยเกลียวเชือกน้ำหนัก ประมาณ 1 กิโลกรัม สูง 13 นิ้ว ส่วนกว้าง คอนล่างสุด ประมาณ 4 นิ้วครึ่งและในทางด้านพุทธคุณ เชื่อกันว่า สามารถป้องกันอัคคีภัยได้ดีเป็นเลิศ และมีผู้ศรัทธาบริจาค หวงแทน สาเหตุเป็นของดีทั้งในปัจจุบัน เป็นสิ่งที่หายากมาก และราคาการแลก เปลี่ยน เข้าซื้อ ก็สูงมากเช่นกัน

...ในปี พ.ศ. 2456 ทางราชการได้ทำการชุกตัวเอง โดยการควบคุมการชุกของ พระยาสุนทรบุรี (อี กรรณสูต) ซึ่งใช้นักโทษชุกในขั้นแรก และต่อมาได้จ้างวานประชาชนชุก ได้พระกานแพงสอกมากมาย รวมไปถึงพระเครื่อง อื่น ๆ อีกจำนวนมาก ยังได้พบพระหลายแบบ ที่ทำขึ้นด้วย เนื้อโลหะ เนื้อดิน และดินผสมผง

ในการเสด็จของรัชกาลที่ 6 ยังวัดพระศรีรัตนมหาธาตุจังหวัดสุพรรณบุรี พระยาสุนทรบุรี (อี กรรณสูต) ซึ่งขณะนั้นเป็นข้าหลวงจังหวัดสุพรรณบุรี ได้นำพระเครื่องที่ชุกค้นพบในกรวัดพระศรีรัตนมหาธาตุ ขึ้นทูลเกล้าถวาย ทั้งนี้พระองค์ท่านได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าพระราชทาน ให้นำ ทหาร ตำรวจ เลือป่า ลูก เลือและข้าราชการบริหารทุกคน

ทางด้านพุทธศิลป์พระกานแพงสอกจัดว่าเป็นพระบูชา ที่มีพุทธศิลป์ที่สูงส่งที่ประกอบในองค์พระ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์แห่งความเป็นไทย เปรียบพร้อมความงามที่ช่างปฏิมากรรมได้จัดสรรปั้นแต่ง ให้เกิดความสวยงามที่เป็นรูปแบบ พุทธศิลป์อันบริสุทธิ์ส่วนด้านพุทธคุณมีความเชื่อกันมาว่า บูชาพระกานแพงสอกแล้ว จะมีแต่ความสุขความเจริญ ปลอดภัยจากสิ่งที่เป็นภัยอันตรายทั้งปวง และป้องกันอัคคีภัยได้อย่างเป็นเยี่ยม ดังตัวอย่าง "ปาฏิหาริย์ของพระกานแพงสอกที่บูชาไว้ทำให้บ้านของ กฤษ-รสพล กาญจนานพร พาหน้ใหม่ แม้แต่ต้นไม้ก็ยังไม่เหี่ยวแห้ง ทั้ง ๆ ที่อยู่ติดรังจรุง เรียนสตรีเนติศึกษาไม่ถึงสอก" (หนังสือสกุลไทยรายสัปดาห์ ฉบับ 2048) ในปัจจุบันพระกานแพงสอกของเก่าแท้หายากมาก เพราะสาเหตุส่วนใหญ่เจ้าของหวงมาก ทำให้ราคาเช่าซื้อจากองค์ที่สวยงามจึงสูงถึงหนึ่งล้านบาท

จากประวัติของคณาจารย์ และพระบูชาต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยได้ค้นคว้า หามาประกอบในการแสดง เหตุและผล ในการบริบท พระเครื่อง พระบูชา ที่มีผู้นิยมที่ต้องการเป็นเจ้าของ เพื่อในการต่าง ๆ นั้น ผู้วิจัยได้ศึกษา จากประวัติความเป็นมา และการกล่าวขานจากผู้มีประสบการณ์ในเรื่องของความขลัง ความศักดิ์สิทธิ์ หรือความเมือกนิหารต่าง ๆ นั้น เป็นเหตุหนึ่ง ของความเชื่อ หรือความลุ่มหลง ให้เห็นคุณค่าของพระเครื่อง และพระบูชา ซึ่งเป็นเครื่องกระตุ้นเตือนให้ เกิดศรัทธาวิทยาของการบริบทพระเครื่องและพระบูชาขึ้น

คำว่า วัตถุมงคล ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นคำที่ครอบคลุม ที่กว้างขวางเกินไปสำหรับ
 สิ่งของต่าง ๆ ที่เป็น วัตถุมงคล ในยุคนี้ แต่ก็ยังคงไว้ ด้านที่มีแต่ความดี และความเป็น
 ศิริมงคล ก็ตามที และเพื่อสะดวกกับการให้ คำจำกัดความของ วัตถุมงคลให้กระชับเข้าใจ
 ง่ายยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอใช้คำว่า "พระเครื่อง พระบูชา" แทนคำว่า วัตถุมงคล ดังนั้นผู้วิจัย
 จึงจำกัดขอบเขต ในการศึกษาวิจัยเฉพาะ "พระเครื่อง พระบูชา" ซึ่งได้นำมาวิจัยในรูป
 แบบต่าง ๆ โดยอาศัยการวิจัยวิเคราะห์คุณค่า (value analysis) และจากหลักเกณฑ์
 ซึ่งผู้วิจัย ได้สังเกตในด้าน บริบท ต่าง ๆ ที่เป็นองค์ประกอบในการวิจัย ที่ต้องนำคุณค่าใน
 ด้านต่าง ๆ มาเสนอ ดังนี้ :-

"พระเครื่อง พระบูชา" เป็นของ คู่บ้าน คู่เมือง ของชาวไทยมาเป็นเวลา
 ช้านานเกือบจะไม่มีชาวไทยผู้ใดเลขที่ ไม่รู้จักพระเครื่อง พระบูชา แต่ส่วนใหญ่จะให้เห็น
 พระเครื่อง พระบูชา ตั้งแต่เกิดมาได้สัมผัสตามองดูโลก ในการนี้ผู้วิจัยได้ตั้งข้อสังเกตว่า
 ความเป็นคนไทย ซึ่งหลายพิธีการ ตั้งแต่เกิดจนจบจนตาย ชนชาวไทยที่นับถือ ศาสนา พุทธ
 ไม่ได้ละเว้นจากพิธีการ ต่าง ๆ โดย อาศัย พระสงฆ์หรือพระพุทธรูป ร่วมประกอบในพิธี
 พิธีการนั้น เป็นสิ่ง เสริมสร้างสังคมไทยได้ใกล้ชิดและคู่ไปกับพุทธศาสนาด้วย

พุทธศิลป์ ของพระเครื่อง พระบูชา นั้น จัดได้ว่า มีความเป็นเลิศในด้าน
 ปฏิมากรรมศิลป์ ที่สร้างขึ้นจากฝีมือช่างในยุคต่าง ๆ ที่สามารถ บ่งบอกถึงเอกลักษณ์ ของ
 สมัยที่สร้างขึ้น จากชิ้นงานการสร้าง พระเครื่อง พระบูชา ในความเป็นเอกลักษณ์ของไทย
 นั้น มีทั้งความ นุ่มนวล อ่อนช้อยในลีลา ทั้งสรีระก็มีความงดงาม มีความกลมกลืนกันใบ
 ตลอดจนทั้งชิ้นงานที่สามารถจัดว่าเป็น สุนทรีย์วัตถุ ที่มีค่าจากความ งดงาม ด้วยการพิจารณา
 สัมผัสด้วยความชื่นชอบ สนใจเกิดความต้องการ เรียนรู้ เพื่อศึกษา และจากความเลื่อมใส
 ศรัทธา เป็นการเพิ่มคุณค่าเชิงสังคม

ทั้งตัวอย่าง พระสุรชัย พุทธศิลป์ เป็นเอกลักษณ์ในความเป็นไทย มีความอ่อน
 ช้อย งดงาม ตั้งแต่ปลายพระเศียร จนกระทั่งจรดปลายพระบาท ในใบหน้ามีแต่ความสุข

อิมเอมเบรมาปรีช จักว่าเป็นสมัยที่มีพระพุทธรูปที่งามที่สุดสมัยหนึ่ง ทั้งยังเป็นผลสะท้อนที่ถ่ายทอดให้เห็นปฏิมากรรม เปรียบเช่นการจารึกในประวัติศาสตร์ ให้ความทราบว่ สมัยสุโขทัย นั้น มีความเจริญรุ่งเรือง บ้านเมืองมีความสุข ปราศจากภัยต่าง ๆ ซึ่งทำให้สามารถสร้างปฏิมากรรมชิ้นเอก ในยุคสุโขทัยได้อย่างมากมาย

ดังข้อเขียน ศาสตราจารย์ หลวงบริบาลบุรีภัณฑ์ อดีต คณบดี คณะโบราณคดี ของมหาวิทยาลัยศิลปากร ได้กล่าวไว้ในหนังสือ โบราณคดี ตอนที่ 6 หัวข้อเรื่อง ฝีมือช่างสมัยสุโขทัย (พุทธศตวรรษที่ 18 - 19) ว่า

รูปปฏิมาสมัยสุโขทัยชิ้นเอก ๆ และสำคัญที่สุดเคยมาก เป็นสัมฤทธิ์ ดูเหมือนจะตั้งแต่สมัย พุทธศตวรรษที่ 19 ลงมา รูปปฏิมาเหล่านี้แสดงให้เห็นลักษณะอันเหนือจริงอย่างแจ่มชัดเป็นพิเศษ และความปรารถนาอันยิ่งใหญ่ ในอุดมคติอันสูงสุดของพระพุทธรูปแบบรูปงามสง่าและ เรียบร้อยที่สุด

ลักษณะอันเหนือจริง (คือเหนือระดับมนุษย์ธรรมดา) ของพระพุทธรูปเหล่านั้น กล่าวได้อย่างหนักแน่น ว่าเกิดขึ้นด้วยการรับเอาลักษณะบางประการ ของพระสิริระอันเหนือมนุษย์สามัญของ พระพุทธเจ้า คือที่เรียกว่า พุทธลักษณะ ซึ่งได้กล่าวไว้ในวรรณคดี ภาษาบาลีของ เกาะลังกา เช่นว่ามีฝ่าพระบาทเรียบเสมอกัน มีสันพระบาทขาว พระอุระเหมือนราชสีห์ พระอังสากว้าง พระกรยาวมาก ปลายนิ้วพระหัตถ์ทั้งสิ้นเสมอกัน และพระเศียรทรงอุณหิศเป็นรูปปรางอยู่เหนือกระหม่อม มูลเหตุของลักษณะเหล่านี้ ดูเหมือนจะเป็นเรื่องเกิดขึ้นจากการแปลลักษณะผิด ๆ กัน ลักษณะบางอย่าง เช่น

อุณหิศจะเป็นของมีเท้า ๆ ไปในศิลปการทำพระพุทธรูป แต่อย่างอื่น ๆ เช่น สันพระบาทขาว ไม่ใคร่จะให้เห็นในศิลปของประเทศไทย ก่อนสมัยสุโขทัย แม้ศิลปินของสมัยสุโขทัยเอง ก็ไม่ได้รับทาลักษณะครบทุกอย่าง บางลักษณะเช่น ลักษณะพิเศษของ

พระทนต์ ไม่เป็นการสะดวกที่จะทำให้ นิ้วพระหัตถ์ทั้งสี่ เสมอกัน อุณาโลมระหว่าง พระธำมรงค์เหล่านี้บางทีก็ทำ บางทีก็ไม่ได้ทำ ถึงแม้ว่าลักษณะ เหล่านี้มีมูลเหตุมาอย่างแปลก ปลาด และบางอย่างไม่น่าจะกลมกลืนกันก็ดี ศิลปสุริยทัณฑ์ทำให้เห็นว่าเป็นของ เข้ากันได้ อย่างสนิทสนม จนแลไม่ซัดกัน และเหมาะสมสำหรับรูปอันแสดงน้ำใจของ พระอริยมุคคผล

พระพุทธรูปสมัยสุริยทัณฑ์ ทรงจีวรบาง ๆ และติดแนบกับพระองค์ และเปิดพระ อังสาข้างขวา เป็นของธรรมดา มีชายผ้าห่มยาวอยู่เหนือพระอังสาข้างซ้าย ห้อยลงมา ข้างหน้าจนถึงพระนาภี พระรัศมีเป็นรูปเปลวสูงขึ้นไปจากยอดพระ เกศมาลา พระสุริยทัณฑ์นี้ ศิลปินก็สามารถทำให้เห็นว่ ประกอบด้วยอภินิหาร แห่งการเคลื่อนไหว ทรวดทรงของรูป มีอาการประหนึ่งจะไหว ขึ้นสู่เบื้องสูง จนสุดลง ที่เปลวแหลมเบื้องบนพระเศียร (หมาย ความว่า พระพุทธรูปสุริยทัณฑ์ เป็นของอ่อนช้อยเหมือนมีชีวิต)

พระเครื่อง และพระบูชา เป็นศิลปะและวัฒนธรรม ที่มีภูมิมากรรม ที่เป็นของ คู่บ้านคู่เมืองมาช้านาน สร้างงานสาขา พุทธศิลป์ในสำนักต่าง ๆ เป็นสิ่งคล้ายจารึกแห่ง ประวัติศาสตร์ศิลป์ ให้ได้มีการศึกษาวิจัยต่อไปของอนุชนรุ่นหลัง ให้ทราบถึง ความสัมพันธ์ การเมือง การปกครอง ความเป็นอยู่ของผู้คนแต่ละยุคแต่ละสมัย และอิทธิพลของศาสนา เป็นอย่างไร ที่สามารถบ่งบอกจาก ภูมิมากรรมในรูปแบบต่าง ๆ กันของพระเครื่องและ พระบูชา อีกทั้งปัจจุบัน ในการอนุรักษ์นิยมพระเครื่องพระบูชา ทั้งในค่านศิลปะความเลื่อมใส ศรัทธาของพุทธศาสนิกชน ยังเป็นเครื่องยืนยันในการนับถือศาสนา ถือเป็นสิ่งสืบทอดศาสนา และถือเป็นศิลปวัตถุ ที่ทรงคุณค่าอย่างยิ่ง อีกประการหนึ่งด้วย

ในความเป็นคนไทย ซึ่งมีความใกล้ชิดกับศาสนาพุทธมาช้านาน จึงจำเป็นต้องมีความสัมพันธ์กับพระสงฆ์ พระเครื่อง พระบูชา หรือสิ่งเกี่ยวกับศาสนา อย่างไม่สามารที่จะหลีกเลี่ยงได้ ซึ่งมีการสืบทอดจากบรรพบุรุษ มาอย่างช้านาน จนกลายเป็นวัฒนธรรมอันดีงาม ของชาวพุทธต่อเนื่องมาจวบจนปัจจุบัน

ความใกล้ชิด ในศาสนาพุทธ โดยมิพระสงฆ์ เป็นสื่อ ระหว่าง พุทธศาสนิกชนกับศาสนา เท่ากับว่า ชาวพุทธจำเป็นต้องมีความสนิทสนมกับพระสงฆ์ เป็นไปอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และยิ่งไปกว่านั้นถ้าได้เกิดความ เลื่อมใสศรัทธา แต่พระสงฆ์องค์ซึ่งอยู่ในความเคารพนับถืออยู่ด้วยแล้ว ก็ยิ่งมองว่าพระสงฆ์องค์นั้น เปรียบเสมือนตัวแทนของพระพุทธเจ้า ที่ได้มาโปรดสัตว์ ซึ่งจะมีความสามารถให้ความสุข ความสบาย ความปราดนา ในสิ่งที่ตนเองต้องการ ในชีวิตความเป็นอยู่ประจำวันของตนเองและครอบครัว หรือบางคนยังมีความนึกคิดอันไกลไปถึงในชาติหน้าอีกด้วย คือความเชื่อในพุทธศาสนามีมานาน มีความเชื่อถือ ในการ ทำบุญให้ทาน เพื่อที่จะได้ไปรับเอาผลบุญที่ทำไว้ในชาติหน้า จึงมีการ ถวายที่ดิน ถวายปัจจัยสี่ ให้แก่พระสงฆ์

ผู้วิจัยได้ตั้งข้อสังเกตสาเหตุที่ ทำให้เกิดของที่ระลึก จากพระสงฆ์ที่มอบให้แก่ พุทธศาสนิกชนในรูปแบบต่าง ๆ นั้น อาจเกิดจากพระสงฆ์ได้มอบสิ่งตอบแทนใน 2 ลักษณะคือ

1. แบบนามธรรม คือการเทศนา สั่งสอนตามคำสอนจากพระพุทธองค์
2. แบบรูปธรรม คือการให้ของที่ระลึก ในรูปแบบของ พระเครื่อง พระบูชา หรือสัญลักษณ์ของศาสนารูปแบบต่าง ๆ

ของที่ระลึกในลักษณะแบบที่ 1 คือ ลักษณะนามธรรมนั้นผู้รับ บางครั้งไม่สามารถถ่ายทอดต่อไป ยังอีกคนหนึ่งได้ ซึ่งทำให้สามารถเชื่อมตามไปกับผู้ล่วงลับได้ แต่กรณีของรูปแบบที่ 2 ซึ่งเป็นรูปแบบของ รูปธรรม ที่สามารถถ่ายทอด ความเชื่อ ความศรัทธา ในองค์หลวงพ่อบุญ ต่อไปยังคนรุ่นหลังได้อีกเป็นระยะอันยาวนาน ซึ่งเมื่อถึงเวลาต่อมาหลังจาก พระสงฆ์องค์ที่มีพุทธศาสนิกชน เลื่อมใส ศรัทธา ได้มรณภาพไปแล้ว ก็อาจได้รับการกล่าวขวัญไปในทางที่ดี หรือ เป็นการบอกเล่ากันต่อ ๆ มาว่า หลวงพ่อบุญนี้ ศักดิ์สิทธิ์ มีอภินิหาร ต่าง ๆ เป็นการสร้างคุณค่า ด้านจิตใจ ที่เกิดกับผู้ที่มีความต้องการของที่ระลึก

นั้น ๆ ทำให้ผู้ที่มีความต้องการที่จะใช้เวลาย้อนกลับไป เพื่อพบกับหลวงพ่ผู้ล่วงลับไปแล้วที่จะได้พบเห็นหรือรู้กับสิ่งบอกเล่าด้วยตนเอง ซึ่งไม่สามารถหาได้ ก็เป็นจุดหนึ่งที่ใช้ของที่ระลึกในการแทนองค์หลวงพ่ซึ่งตนเองคิดที่จะเลือกเสศรัทธา จากของที่ระลึก ซึ่งผู้วิจัยได้ค้นคว้ามาทำการวิจัยอาจแยกประเภทต่าง ๆ จากของที่ระลึก ที่หลวงพ่ผู้ล่วงลับไปแล้วได้สร้างขึ้นในขณะที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ในลักษณะและรูปแบบต่าง

ในการสร้างวัตถุมงคลของคณาจารย์ต่าง ๆ เพื่อในการรำลึกถึงหรือเพื่อการสืบทอดศาสนา มีการสร้างพระตามจำนวน พระธรรมชั้นตรี คือ 48,000 องค์ ผู้วิจัยได้แยกประเภทใหญ่ ๆ ของที่ระลึก (วัตถุมงคล) ที่หลวงพ่คณาจารย์จากสำนักต่าง ๆ ได้สร้างขึ้น โดยการแยกวัสดุที่มีการสร้างของที่ระลึกคือ

ดังตัวอย่างจากภาพประกอบที่ผ่านมา ซึ่งมีพระเครื่อง และพระบูชาที่สร้างจากวัสดุต่าง ๆ กัน ดังนี้คือ

1. พระเครื่องที่สร้างขึ้นจากประเภทเนื้อผง เช่น สมเด็จวัดระฆังพระพุทธรูป (เจด พรหมรังษี)
2. พระเครื่องที่สร้างขึ้นจาก เนื้อดิน ผสมว่าน เช่น พระผงสุพรรณ, พระรอดลำพูน, พระนางพญา พิษณุโลกและพระซุ้มกอ
3. พระเหรียญคณาจารย์ 5 องค์ ที่สร้างขึ้นจากวัสดุที่เป็นโลหะ เช่น เหรียญพระภาวนาวิจิตรเถระ (เอี่ยม), เหรียญ พระอุปัชฌาย์คง (หลวงพ่คง), เหรียญ พระครูพิบูลย์คณาจารย์ (ตั้ง), เหรียญ หลวงพ่โสธรรูปอาร์ม พ.ศ.2460, เหรียญหลวงพ่อุปัชฌาย์กลิ่น (ธมมเวศติ)
4. พระพุทธรูปบูชา ที่สร้างขึ้นจากวัสดุ ประเภทโลหะ เช่น พระเชียงแสน, พระสุโขทัย, พระอุ้มทองและพระก้านเพงศอก

ซึ่งมีรูปแบบในค่านิยมธรรม ของแต่ละท้องถิ่น ที่ผู้สร้างนิยม ในลักษณะที่แตกต่างกันไป ดังเช่น

- รูปแบบที่เป็น พระพุทธรูป ซึ่งเปรียบเสมือนแทนองค์สัมมาพุทธเจ้า,
- รูปองค์หลวงพ่อ ผู้สร้าง,
- รูปแบบของวัตถุมงคลที่มีรูปลักษณะซึ่งเกี่ยวข้องกับศาสนา

สิ่งที่เป็นของที่ระลึก ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้รับรู้จักและสามารถเข้าใจ และเห็นคุณค่าได้ง่ายอีกชนิดหนึ่งคือ พระเครื่อง หรือ พระบูชา ซึ่งชาวไทยที่นับถือศาสนาพุทธ ย่อมทราบถึงคุณค่า ของพระที่ได้รับ อาจได้รับเพราะเสน่ห์ เพราะความรักความชอบ หรือการมีพระคุณต่อกันเพื่อเป็นการตอบแทน ในคุณงามความดี (คงไม่มีผู้ใดกล้านำ ของในดีให้กับผู้มีพระคุณเป็นแน่) เพราะสิ่งที่มอบให้กันนั้น ย่อมเป็นสัญลักษณ์ หรือสัญลักษณ์ ที่เปรียบได้เสมือนสื่อที่ดีด้านหนึ่ง ที่เป็นเครื่องชี้ความสัมพันธ์ ระหว่างผู้ให้และผู้รับ เช่นเดียวกับวัฒนธรรมของไทย ซึ่งมีการตอบแทน เนื่องในโอกาสต่าง ๆ กัน เช่น

ในปัจจุบันนิยมการแจก พระเครื่อง แทนของชำร่วยในหลายงานพิธี และหลายโอกาสมีทั้ง งานวันเกิด, งานขึ้นบ้านใหม่, งานลูกเสือ, งานทอดกฐิน, งานผ้าป่าสามัคคี, งานสร้างโบสถ์, สร้างถาวรวัตถุต่าง ๆ ภายในวัด, งานแต่งงาน, รวมไปถึงงานเผาศพ การให้หรือการตอบแทน หรือการให้ด้วยความเสนหานั้น ทำให้คุณค่าของ พระเครื่องหรือพระบูชา ในขณะนั้นการสิ้นสุดคุณค่าของการและเปลี่ยนได้เกิดขึ้นทันที ด้วยการปฏิบัติทางวัฒนธรรมของสังคม แต่จะเป็นเพียง สัญลักษณ์ หรือสัญลักษณ์ ที่ได้มอบไว้ให้แก่กันเท่านั้น

ตัวอย่างเช่น ใน วันอาทิตย์ที่ 12 กันยายน พ.ศ. 2536 ได้มีงานมงคลสมรสระหว่าง นายมานิต วงศ์วิทยาเมธากุล กับ นางสาวอมรา มงคล ที่ วัดตากาศ ศรีเจริญ ถนนเทพารักษ์ อาเภอสาโรง จังหวัดสมุทรปราการ ได้นำ พระสมเด็จเนื้อผง (รุ่นสร้างใหม่) บรรจุกล่องพลาสติก กรุด้วยกระดาษสี ด้านหน้ากล่อง จารึก วันเดือนปี ที่จัดงานพร้อมทั้งชื่อคู่บ่าวสาว เพื่อเป็นของชำร่วย ให้กับผู้มาร่วมงาน

หรือตัวอย่างที่เราจะพบเห็นบ่อยครั้งในการที่ บทบาทหน้าที่ต่าง ๆ จะได้รับของ
ที่ระลึกจากทางวัดมอบให้ และส่วนใหญจะเป็น พระเครื่อง พระบูชาหรือวัตถุมงคลต่าง ๆ
เป็นการถือปฏิบัติสืบทอดกันมาแต่ครั้งโบราณจนเกิดเป็นวัฒนธรรมมาให้เห็นในปัจจุบัน ผู้วิจัยได้
วิเคราะห์ผู้ที่สะสมหรือมี "พระเครื่อง พระบูชา" อยู่ในครอบครองนั้นพบสาเหตุมาจากกรณี
ต่าง ๆ กัน เป็นต้นว่าการได้มาจากมรดกตกทอด การเช่าหาหรือการแลกเปลี่ยนมา การ
ได้มาจากการสมนาคุณ การมีผู้ให้มา ด้วยความเสนาหา

จากยุคสมัยโบราณ พระเครื่อง พระบูชา ความเคารพเลื่อมใส ศรัทธาของ
ปวงชนชาวไทยในอดีต สร้างความเชื่อมั่นว่า มีความศักดิ์สิทธิ์ สามารถป้องกันภัยอันตราย
ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นกับตนเองหรือบริวารของตน จึงมีการแสวงหาพระเครื่อง พระบูชาไว้
เป็นสมบัติของตน ประกอบกับในอดีต ยังมีศึกสงครามระหว่างประเทศหรือระหว่างหัวเมือง
ภายในประเทศ เพื่อการป้องกันตนเองจากการออกศึกสงครามหรือในบางกรณีที่พระเครื่อง
บางประเภท มีผู้เชื่อมั่นในการป้องกัน พิษสัตว์ เชื้อไวรัส คับพิษสัตว์ต่าง ๆ มาให้มาระคาย
เคืองผิวหนังของผู้ที่มีพระเครื่องประเภทนี้ติดอยู่กับตัว

จากการหาข้อมูลของผู้วิจัย ได้รับจากคำบอกเล่า ด้วยการสัมภาษณ์ผู้สูงอายุและ
ผู้ที่มีความสนใจในเรื่องของ พระเครื่อง พระบูชา พบว่าจากอดีต พระเครื่อง พระบูชา
นั้นมีการห้ามนำไว้ เป็นที่ระลึกมากกว่า ที่จะมีการซื้อขายแลกเปลี่ยนกัน เช่นในปัจจุบัน หรือ
ญาติผู้ใหญ่ จะให้กับลูกหลานไว้ป้องกันตัว ยามที่จะต้องจากบ้านจากเรือนไปไกล หรือการ
ออกศึกไปหาสงครามกับศัตรูของบ้านเมือง ซึ่งจากความห่วงใยที่มีต่อลูกหลานของตน ที่อาจ
จะเกิดภัยอันตรายขึ้นได้ และเพื่อเป็นขวัญเป็นกำลังใจในการต่อสู้กับศัตรู

แต่ในปัจจุบัน มีการให้เช่าบูชา พระเครื่อง พระบูชา กันอย่างกว้างขวาง โดย
มีตลาดพระ ชมรมพระ ศูนย์พระ แผงพระหรือการเสนอให้เช่าบูชา โดยผ่านสื่อมวลชนเป็น
เครื่องมือ เช่น ในหนังสือพิมพ์ นิตยสารพระหรือสิ่งตีพิมพ์อื่น ๆ อีกมากมาย ทั้งยังมีการ
เสนอราคาที่จะ ให้เช่าและมีการรับจ่ายเงิน หรือมีการส่ง พระเครื่องหรือ พระบูชา ทาง

โบราณคดี ธรณีวิทยา เบริษเบเสมือน พระเครื่อง พระบูชา เป็นสินค้าประเภทหนึ่ง ซึ่งสามารถ
เข้าซื้อได้เสมือนสินค้าทั่วไป โดยจัดเป็น พุทธพาณิชย์ไปในปัจจุบัน

ผู้วิจัยเล็งเห็นธุรกิจในกลุ่มของตลาดพระเครื่อง พระบูชา เป็นธุรกิจที่มีความ
สัมพันธ์กับมวลชน ซึ่งได้เข้าไปมีบทบาทโดยการแทรกแซง เข้าไป ในกลุ่มของมวลชนทุกชั้น
และทุกแขนงอาชีพ ซึ่งผู้วิจัยสังเกตจากการมีประสบการณ์ของตัวผู้วิจัยเอง ได้ไปสัมผัสกับ
พระเครื่อง พระบูชา ที่เสกบทบาทในธุรกิจตลาดพระเครื่องพระบูชา ซึ่งมีศูนย์พระเครื่อง
พระบูชาเกือบทุกแหล่งของชุมชน ในประเทศไทย ที่อาจเป็นธุรกิจสาขาหนึ่งของระดับชาติ
ไปแล้ว ในการซื้อขายแลกเปลี่ยนกันนั้น ก็ทำใช้ในราคาต่ำ พระเครื่อง พระบูชา บาง
องค์ที่มีบทบาทต่อผู้ที่ต้องการมาก อาจมีการสนนราคากัน ระดับหลายล้านบาท ซึ่งราคา
ที่เกิดขึ้นนั้น อาจได้มาจากการ มีการเสนอ ความศรัทธา การมือกนิหาร ความสวยงาม
ขององค์พระหรือ ความเก่าแก่ แต่ทั้งนี้โดยอาศัยการประชาสัมพันธ์จากด้าน การสื่อสาร
มวลชน ประกอบการนี้ด้วย ทั้งบางโอกาสจึงทำให้มีการประกวด พระเครื่อง พระบูชา
บ่อยครั้ง

ผู้วิจัยคำนึงถึงด้านธุรกิจแล้ว การอาศัยสื่อสารมวลชน เสนอเรื่องราวที่เกี่ยวข้อง
กับ พระเครื่อง พระบูชา หรือจัดให้มีการประกวดพระเครื่อง พระบูชา และในบางครั้ง
มีการนำสถาบันชั้นสูง มาประกอบพิธีการ หรือการนำศาสนามากล่าวอ้างในลักษณะงานบุญ
การหารายได้ เพื่อการกุศลต่าง ๆ เพื่อเป็นการ เพิ่มคุณค่า หรือราคา ให้กับ พระเครื่อง
พระบูชาและจากการหาราคาหรือ คุณค่า ของ พระเครื่อง พระบูชา ถ้ามองในรูปแบบของ
นักธุรกิจที่ผู้วิจัยได้เสนอ เป็นข้อสังเกตไว้คือ

1. ความต้องการ มาก ของมีน้อย คุณค่าดี ราคา สูง
2. ความต้องการ น้อย ของมีมาก คุณค่าดี ราคา ต่ำ
3. ความต้องการ มาก ของมีมาก คุณค่าดี ราคา ต่ำ
4. ความต้องการ น้อย ของมีน้อย คุณค่าดี ราคา ต่ำ

ถึงอย่างไรก็ตาม คุณค่า ของพระเครื่อง พระบูชา เป็นสิ่งที่หาคุณค่าไม่ได้ ถ้าหากต้องการเปรียบ พระเครื่อง พระบูชา เสมือนสินค้าแล้ว ก็ไม่สามารถหยั่งถึง คุณค่า ราคาที่แท้จริงได้ เพราะเป็นสินค้าที่ผลิตด้วยวัสดุ ที่ไม่มีคุณค่าในทาง เศรษฐศาสตร์เลย ส่วนการแลกเปลี่ยน เช่าบูชากันนั้น ก็ต้อง ขึ้นอยู่แต่ ความพึงพอใจ ระหว่างผู้ต้องการเช่า และผู้ต้องการให้เช่าเท่านั้น เพราะคุณค่าแห่งความศักดิ์สิทธิ์ และความเก่าแก่ของพระ ไม่สามารถกำหนด เป็นราคาที่น่าพอใจ อีกทั้งยังสามารถ เพิ่มคุณค่า ให้กับพระเครื่อง พระบูชา ในด้าน ศิลปความงาม ความมีเอกลักษณ์ ทั้งยังประกอบไปด้วย ความศรัทธา ที่เกิดมามากน้อย ของผู้ที่ต้องการเฟหามาบูชาอีกด้วย

ดังคำกล่าวของ อาจารย์รังสรรค์ ต่อสุวรรณ : ได้ให้ข้อคิดในการสร้างพระ สมเด็จพระสังฆราช ของท่านสมเด็จพระพุฒาจารย์ อดิ พรหมรังษี ว่า " จริง ๆ แล้วพระองค์ ท่านได้สร้างมาจากมวลสารต่าง ๆ ที่คนเคารพบูชา แล้วท่านเก็บรวบรวมเอาไว้ มวลสาร ต่าง ๆ นี้ ไม่ได้เป็นของ มีค่าอะไรเท่าไร แต่เป็นของที่คน เคารพกัน อย่างเช่น เวลาท่านนั่งกลางคืนเขียนยันต์ เขียนจารต่าง ๆ ด้วยขอสก ซึ่งขอสก สมัยก่อนเป็นขอสก หินปูนขาว แคลเซียม ซึ่งเป็นปูนเปลือกหอย เมื่อจารเสร็จแล้วก็ลบ เมื่อลบก็เป็นฝุ่นขาว ลงมากก็เก็บเอาไว้ ซึ่งเป็นของสูง ท่านก็ไม่อยากจะทิ้ง เวลาท่านฉันอาหารเหลือกินนำมา เก็บรวบรวมตากแดดไว้ เศษปูนขาวที่ลอกมาจากองค์พระ ดอกไม้หรือธูปที่บูชาพระนำมา ผสมกัน สร้างเป็นพระสมเด็จขึ้น"

ผู้วิจัยขอยกตัวอย่าง จากรายการที่ถ่ายทอดจาก ทวี ช่อง 9 อ.ส.ม.ท. ในรายการ "หือปเทน" ตอน พระเครื่องยอดนิยม อดิพรหมรังษี จัดเป็น 10 อันดับ ซึ่งผู้วิจัย ได้ยกตัวอย่างของอันดับที่ 10 ซึ่งตรงกับที่ผู้วิจัยได้เลือก พระเครื่อง ที่มีผู้นิยมสูงสุดในขณะนี้มาวิเคราะห์ คือ สมเด็จพระสังฆราช อดิพรหมรังษี เป็นพิมพ์ใหญ่ คือ พระพิมพ์พระประธาน วัสดุที่ใช้ในการผลิตก็ไม่ได้มีคุณค่าอะไรดังที่ได้กล่าวมาแล้วคงจะไม่สามารถคิด เป็นต้นทุนได้ เปรียบดังแนวคิดและทฤษฎีวิศวกรรมคุณค่า ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักในด้าน เศรษฐศาสตร์คำว่า

วิศวกรรมคุณค่าคือ "ต้นทุนที่ต่ำสุด เพื่อให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์หรือบริการ ตามเวลาที่กำหนด และด้วยคุณภาพที่ได้มาตรฐาน" ซึ่งคุณค่านี้ยังแบ่งออกได้อย่างกว้าง ๆ คือ คุณค่าในการใช้งาน คุณค่าในจุดเด่น คุณค่าในการแลกเปลี่ยน ที่ได้ให้ความสัมพันธ์ระหว่าง คุณค่า หน้าที่ การทำงานและต้นทุน และวิศวกรรมคุณค่าที่เราถือว่าคุณค่า (V) เป็นสัดส่วนหรือดุลยภาพ ระหว่างหน้าที่การทำงาน (Function) กับต้นทุน (Cost) ซึ่งสามารถแทนกันที่มีสูตรการ คำนวณคือ

$$V(\text{Value}) = \frac{F(\text{Function})}{C(\text{Cost})}$$

ถ้าเราต้องการหา คุณค่า ของพระสมเด็จ วัดระฆัง ของท่านเจ้าประคุณสมเด็จพระพุฒาจารย์ โศ พรหมรังษี จากตามสูตรข้างบนนี้ จะมีการแทนค่าของการหาได้ดังนี้:-

V = คุณค่าของสมเด็จวัดระฆัง โสฬศิตาราม

C = 0 (ไม่ได้มีต้นทุน ซึ่งจัดได้ว่าไม่มีค่าใช้จ่าย ใด ๆ เลย)

F = ค่านิยม ของผู้บริโภค ค่าความศรัทธาเชื่อมั่น ค่าจิตใจ ค่าแห่งความศักดิ์สิทธิ์ ค่าแห่งการเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ และค่าแห่งความหวงแหนและค่าแห่งความเก่าแก่ (ทั้งหมดนี้ ถือเป็นองค์ประกอบของ F ในการหาคุณค่าราคา ซึ่งเป็นสิ่งที่ยากมาก ในการที่จะสามารถประเมินคุณค่าขององค์ประกอบ ทั้งหมดนี้ได้ เพราะถือเป็นเรื่อง ทางด้านจิตใจมากกว่า ไม่สามารถที่จะประเมินค่าทางจิตใจได้ ตั้งอยู่กับความพอใจ ฉะนั้น F จึง เป็นสิ่งที่หาค่ามิได้เลย)

ในการแทนค่าหา คุณค่าของ พระสมเด็จวัดระฆังโสฬศิตาราม เราก็จะได้ผลตอบ ในครั้งนี้ คือ (เราจำเป็นต้องสมมติ ให้ค่าของ F เท่ากับ 1 ฉะนั้น คุณค่าคือ :-

$$V = \frac{F}{C} \quad \text{หรือ} \quad V = \frac{1}{0} = E$$

เพราะฉะนั้น ค่าตอบแทนการหาค่าของ พระสมเด็จจักรพรรดิ รัชกาลที่ ๑๐ ก็จะให้เป็นอนันต์ และในทางตรงกันข้าม การจะหาค่ามูลค่าราคาของ พระเครื่อง หรือพระบูชาที่เป็นของเก่า แท้ นั้น จะต้องได้รับค่าตอบแทนออกมาเช่นเดียวกันทั้งสิ้น ในเรื่องของพระเครื่อง พระบูชา นี้ ผู้วิจัยถือเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งผู้บริโภครักษาความศรัทธา และสร้างความพึงพอใจ ในขณะที่ ค่าต้นทุนในการสร้างพระในอดีตไม่มีต้นทุนเลย ดังนั้น การเพิ่มมูลค่า ของ พระเครื่อง พระบูชา ไม่ได้ขึ้นอยู่กับภาระลดค่าใช้จ่าย หรือต้นทุนแต่อย่างใด ดังนั้นแนวคิดดังกล่าว จึง น่าจะมาประยุกต์มาใช้กับ พระเครื่อง พระบูชา หรือวัตถุมงคลต่าง ๆ ได้ แต่ผู้วิจัยคิดว่า น่าจะนำมาพิจารณาดูก่อน เพื่อเป็นแนวคิดในด้านอื่น ๆ ได้อีก

พระเครื่อง พระบูชา ในอดีตการ เป็นสิ่งมงคลที่มีไว้เพื่อ ในการกราบไหว้ บูชา มีการให้เบลา เพื่อรำลึกถึงผู้ที่เคารพนับถือ หรือให้ด้วยความเสนาหา ซึ่งมีการสร้างขึ้น หลายสมัยหลายสำนัก อีกทั้งมีจำนวนมาก และความแตกต่างในองค์พระเครื่อง พระบูชา ก็ย่อมเกิดความแตกต่างกันไปด้วย ความแตกต่างในรูปลักษณะ และในด้านศิลปะ ซึ่งผู้สร้าง พระเครื่อง พระบูชา ได้บรรจงสร้างขึ้นงานให้เกิดความสวยงาม น่าเก็บรักษา ทำให้เกิด ธรรมเนียมในการสะสม และ เล็งเห็นคุณค่า ในพระเครื่อง พระบูชา เป็นอย่างยิ่งทำให้เกิดค่านิยม ในความต้องการแก่ผู้คนจำนวนมาก ทำให้เกิดการซื้อขายแลกเปลี่ยน ด้วยการสนนราคาที่สูงยิ่ง และได้สร้างตลาดการค้าในปัจจุบันเป็นสถานที่จัดหาของผู้นิยมอนุรักษ์แสวงหา พระเครื่อง พระบูชา จากแหล่งที่เรียกว่า สนามตลาด พระเครื่อง พระบูชา หรือชมรม พระเครื่อง พระบูชา แต่ค่านิยมในด้านคุณค่าที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่องของพระเครื่อง พระบูชา นั้นจะได้ผลลัพธ์จากการที่ สื่อมวลชนสาขาต่าง ๆ ประชาสัมพันธ์และ เสนอข้อมูลข่าวสารและ เป็นตัวเสริมคุณค่าให้กับ พระเครื่อง พระบูชา ให้เกิดความต้องการบริโภคพระเครื่องและ พระบูชา อย่างไร ก็จะได้ศึกษาวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ วรรณกรรม ของการบริโภคน้ำ พระเครื่องและพระบูชา

ในสังคมไทยจากอดีตกาล เป็นประวัติศาสตร์มาช้านาน ที่มีมารยอมรับว่าคนไทย มีความศรัทธานิยมเลื่อมใสใน พระเครื่องและพระบูชา ซึ่งเป็นวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาจาก บรรพบุรุษ ที่มีผลสืบเนื่องในการนับถือศาสนาพุทธ และมีความภาคภูมิใจในความเป็นคนไทย ที่มีศาสนาพุทธ และมีพระเครื่องหรือพระบูชาไว้เป็นหลักฐานในการยึดเหนี่ยวจิตใจ ยังเป็น สิ่งที่สร้างภาพพจน์ที่ดี ให้กับลูกหลาน ทยอยยกย่องและเสริมส่งให้ พระเครื่องและพระบูชา ว่าเป็นของดี สูงส่งในคุณค่า ของความศักดิ์สิทธิ์ สามารถ คลังแคลสิ่งชั่วร้าย ให้สมใจดัง บารารณา และในเวลาเดียวกัน พระเครื่อง พระบูชาเป็นสิ่งที่สามารถยึดเหนี่ยวจิตใจให้ ประพฤติปฏิบัติตนให้อยู่ในศีลในธรรม เพื่อเป็นคนดีแล้ว ยังเป็นสิ่งที่สามารถสืบทอดศาสนา ให้อยาวนานได้ดีทางหนึ่งอีกด้วย

ผู้วิจัยได้ค้นคว้าจากประสบการณ์ที่เกิดขึ้น ทั้งใน สังคมปัจจุบันและในอดีตกาล ในการค้นหาเหตุและผล ที่จะทำการเก็บรักษา สะสมพระเครื่อง พระบูชา ในแต่ละบุคคล จากการ สอนถาม พูดคุย อย่างไม่เป็นทางการ จากบุคคลหลายกลุ่ม ก็ได้พบว่า การมี พระเครื่อง พระบูชา ไว้ในครอบครองนั้น มีสาเหตุ และ เหตุผล ของผู้คนแต่ละบุคคล ที่มีความแตกต่างกันไป ในหลายรูปแบบ ของเหตุผล และความคิด ผู้วิจัยได้แบ่งวิถีทาง ของการบริโภคน้ำ ในสิ่งที่จัดว่าเป็น แง่ความคิดของความแตกต่างในการสะสมพระเครื่อง พระบูชาของบุคคลกลุ่มต่าง ๆ ซึ่งสามารถจัดแบ่งแยกเป็นประเภทต่าง ๆ ของการบริโภคน้ำ ได้ดังต่อไปนี้ คือ

1. วรรณกรรม เชิงหน้าที่ของคำการใช้สอย
2. วรรณกรรม เชิงเศรษฐศาสตร์ของคำการแลกเปลี่ยน
3. วรรณกรรม ของคุณค่าแลกเปลี่ยนเชิงสัญลักษณ์
4. วรรณกรรม ของคุณค่าเชิงสัญลักษณ์

1. วรรณกรรม เเงงหน้าทีองค่าการให้สอย

1.1 บริบทเพื่อการรำลึกถึงประวัติคุณงามความดี ของผู้สร้างพระเครื่องพระบูชา

สังคมไทยว่าในอดีตจวบจนถึงปัจจุบัน เปรียบเสมือนวัฒนธรรมสืบทอดมาอย่าง ที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ คือทุกคนต้องมีศาสนา และเช่นเดียวกันที่ชาวไทยส่วนใหญ่ที่มีการ นับถือศาสนาพุทธ และในชีวิตประจำวันถ้าจะต้องมี ประเพณีหรือพิธีการใดพิธีการหนึ่งแล้ว จะต้องอาศัย พระบูชา หรือ พระสงฆ์ ในการประกอบพิธีการนั้น ๆ ด้วยเสียส่วนใหญ่ เช่น การทำบุญเนื่องในวันเกิด การทำบุญขึ้นบ้านใหม่ การซื้อ เครื่องมือ เครื่องใช้ในการประกอบ ธุรกิจ หรือการเปิดบริษัทห้างร้าน การจัดพิธีการสมรส การจัดเทศกาลต่าง ๆ รวมไปถึง การจัดพิธีศพ ซึ่งตัวอย่างเหล่านี้ ในสังคมไทย ที่นับถือศาสนาพุทธจัดว่า มีความจำเป็น อย่างยิ่ง ที่ไม่สามารถจะขาดได้ เปรียบเสมือนสังคมไทยจะต้องพึ่งพระ ตั้งแต่แรกเกิด จวบจนตายก็ว่าได้

ดังนั้นการที่สังคมไทย มีความใกล้ชิดกับ พระสงฆ์ เนื่องในโอกาสต่าง ๆ นั้นได้ สร้างความสนิทสนม เป็นการส่วนตัว ทำให้ในบางโอกาส พระสามารถให้ แนวทางในด้าน ธรรมะ เป็นเครื่องชี้ทาง ให้เห็นบาป บุญคุณโทษ ละเว้นในสิ่งที่ไม่ดี ไม่ควร พระสงฆ์ยัง เป็นที่ บริษัษในด้านต่าง ๆ ให้กับสังคมไทย ในด้านจิตวิทยาแล้ว ท่านยังมีส่วนช่วยได้มาก ที่จะเป็นแรงใจ แก่ขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น ทั้งช่วยชี้แนะให้เกิดความคิดใหม่ ๆ ในการ ปฏิบัติตนให้เป็นคนดี ทั้งยังช่วยบำบัดทุกข์ต่าง ๆ นา ๆ ซึ่งชาวบ้านในบางครั้งไม่สามารถที่ จะแก้ไขได้ด้วยตนเอง ต้องอาศัยหลวงพ่ มาช่วย และในอดีตกาลครอบครวัชาวไทยส่วน ใหญ่แล้ว มักจะนำลูกชายของตนไปฝากไว้วัด อยู่อาศัยกับหลวงพ่ เพื่อการศึกษาเล่าเรียน พร้อมกับภาร อบรมบ่มนิสัยให้เป็นคนดี อยู่ในศีลในธรรม ละเว้นจากความชั่วทั้งปวง เพื่อ ในการดำรงชีวิตที่ดี ทั้งในบางโอกาส หลวงพ่ ยังให้การช่วยรักษาเยียวยาในยามที่ชาว บ้านเกิดการเจ็บไข้ได้ป่วย หลวงพ่ในอดีตบางครั้ง ท่านยังเป็นหมอชา ที่สามารถในการ

บำบัดรักษาคนไข้ ด้วยตัวยาสมุนไพรแผนโบราณ หรืออาจรักษาทางด้านจิตใจ ด้วยการหาพิธีรดน้ำมนต์ สวดพระคาถาเป่าเสก ในบางโอกาส ท่านให้ศิลาห้าพร บังเอิญ พรนั้นบังเกิดผลดี ซึ่งผู้นั้นได้หวังไว้จึงสร้างความศรัทธา เลื่อมใสในองค์หลวงพ่หรือองค์พระสงฆ์ผู้นั้น ทราบจนชีวิตหาไม่และการณ์นั้น ๆ อาจจะมีการกล่าวขานถึงคุณงามความดี ของท่านไปถึงลูกถึงหลาน ที่เป็นการจารึกไว้ในความทรงจำ ทั้งเป็นการเล่าขานกัน ในอีกนานเท่านาน

ดังนั้นวัดในอดีต หรือหลวงพ่ผู้ปฏิบัติธรรม จึง เปรียบเสมือน สถาบันชุมชน ของแต่ละชุมชน ที่สูงส่งสถาบันหนึ่ง ที่ได้สร้างบุคคลสำคัญ ๆ ในสังคมไทยหลายท่าน ซึ่งได้เคยอาศัยวัดหรือหลวงพ่ เป็นที่พึ่งพิงในยามที่ยังไม่สามารถ ช่วยเหลือตัวเองได้เท่าที่ควร ซึ่งทั้งนี้ ความมีเมตตาธรรมจากหลวงพ่ ส่งผลให้กับชาวบ้าน ที่มีความเลื่อมใส ศรัทธา ในองค์หลวงพ่อยู่แล้ว ให้บังเกิดเห็น คุณงามความดี ในองค์ท่านมากยิ่งขึ้นเป็นหลายเท่าทวีคูณ อันคุณงามความดีขององค์หลวงพ่ ที่ท่านได้ปฏิบัติมานั้น ก็ขยายวงกว้างออกไปโดยมิได้หยุดอยู่กับที่ เปรียบเสมือนองค์หลวงพ่ ได้เป็นตัวแทนของพระศาสนาที่ได้สร้างแต่คุณงามความดี และนำเอาธรรมะ มาสู่มวลชนให้เกิดความสุข เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมปัจจุบัน ซึ่งองค์หลวงพ่ ยังเป็นผู้นำสิ่งที่ดีในการสืบทอดศาสนาอีกด้วย

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าหาประวัติ และคุณงามความดี ทั้งในทางอภินิหารหรือความศักดิ์สิทธิ์ ความเชื่อ ความศรัทธาเลื่อมใส จากพระคณาจารย์ ต่าง ๆ ซึ่งปัจจุบันนี้มีผู้ที่ให้ความเคารพนับถือ ที่สร้างความนิยมในสังคมผู้บริจก พระเครื่อง พระบูชา เป็นอย่างยิ่ง เปรียบเสมือนเช่น คุณค่า ที่มีความสำคัญมากด้านหนึ่ง ซึ่งผู้วิจัยได้กล่าวไว้ในบทที่ผ่านมา

1.2 บริจกเพื่อ เป็นขวัญและกำลังใจ

ในบางครั้ง อภินิหาร และความศักดิ์สิทธิ์ ของพระเครื่อง และพระบูชานั้นแม้มีใครที่มีความสามารถ รับประกัน หรือ ยืนยันได้ แม้แต่ คำนวณวิทยาศาสตร์เองที่มีความก้าว

หน้าไปอย่างมากมาช้านานขณะนี้ ก็ยังไม่สามารถ พิสูจน์ ได้ว่า มีจริงหรือไม่อย่างไร ผู้วิจัย ศึกษาวិเคราะห์ ความเป็นอภินิหาร และความศักดิ์สิทธิ์ นั้น เป็นเรื่องลักษณะของนามธรรม ที่ยังไม่สามารถแสดงออก ให้เห็นได้ชัดชัดแจ้ง เป็นลักษณะประสบการณ์เฉพาะตัวเท่านั้น ซึ่งเป็น สิ่งที่ได้รับมา แล้วกลับมาเล่าสู่กันฟัง สร้างความมั่นใจ และเป็นขวัญและเป็น กาลังใจ สำหรับ ผู้ที่บูชา พระเครื่อง และพระบูชา ในลักษณะแห่งความ เชื่อมั่น ยึดถือ เป็นที่พึ่งทางด้านจิตใจ ในยามที่น้อมมืออะไรแล้ว ที่จะเป็นที่พึ่งได้ จะเห็น ก็เพียงแค่ พระเครื่อง และพระบูชาเท่านั้น ที่เป็นที่พึ่งที่ดีและเป็นที่สุดท้ายด้วย ทั้งยังเป็นเครื่องเตือน ใจ ให้ละเว้นความชั่ว ให้ประพฤติน่าให้เป็นคนดี

ดังแนวคิดของ ผอ. บวรวิญญูศักดิ์ กล่าวไว้ว่า "ค่าการแลกเปลี่ยนแห่ง สัจจะ เป็น พื้นฐานของวัตถุ ส่วนค่าการฯใช้ไม่ใช่อื่นใด นอกเหนือจากเป็นเครื่องเตือนใจเท่านั้น"

แต่ในอดีตกาลที่ผ่านมา ในสังคมไทย ยังมีค่านิยมที่ นำเอา พระเครื่องและ พระบูชา มาใช้งานทั้งในชีวิตประจำวันและในอนาคต ในด้านรูปธรรมแล้วเราสามารถนำ ข้อสันนิษฐาน บางสิ่งบางอย่าง จากบริบท ที่ผูกพันของพระเครื่อง พระบูชา ที่เป็นสิ่งซึ่ง เป็นการคาดคะเนความมีอายุของ พระเครื่อง พระบูชา ได้ว่า มีอายุเท่าไร รูปพรรณ สัจฐานเป็นอย่างไร ซึ่งมองเห็นได้ด้วยตาเปล่าว่า พระเครื่องและพระบูชานั้น มีรูปลักษณะ เป็นอย่างไร มีความเก่าแก่ และมีศิลปะที่สร้างความสวยงามมากน้อยอย่างไร ทั้งยังเป็น สิ่งเสมือนปฏิมากรรม ที่มีค่ายิ่ง สำหรับสังคมชาวพุทธ ที่เห็นคุณค่าของพระเครื่อง พระบูชา ซึ่งสร้างความต้องการ ให้กับสังคมไทยเป็นอย่างมาก ทั้งในด้านราคา ค่างวดก็มาก และเหตุใดเล่า ยังมีผู้ที่ต้องการ พระเครื่อง พระบูชา กันอย่างมากมาช้านานเช่นนี้

ดังมีตัวอย่าง ในยามเกิดศึกสงคราม ในอดีตเมื่อครั้งกู่ชาติ สมัยอยุธยา ได้มี การสร้าง พระนางพญา ขึ้นที่เมืองพิษณุโลก โดยสมเด็จพระวิสุทธิกษัตริย์ เป็นผู้สร้าง เพื่อ นำมาแจกแก่ทหารและพลานิกกร เพื่อให้เกิดความกล้าและเป็นขวัญเป็นกำลังใจในการหาศึก สงคราม ในทุกรูปแบบ จนในที่สุดสามารถชนะพม่าได้

1.3 บริบทเพื่อ การป้องกันตัว และภัยอันตรายที่จะเกิด

ในชีวิตความเป็นอยู่ไม่ว่า ในอดีตหรือปัจจุบัน แม้ในอนาคต ไม่สามารถมีใคร ยืนยันได้ว่า จะมีชีวิตที่ราบรื่น หรือไม่มีอุปสรรค จนทำให้ไม่เกิดภัยอันตราย แก่ชีวิตและทรัพย์สินของคนและครอบครัวได้ ภัยต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นเมื่อใดก็ได้ รวมไปถึงภัยอันตรายที่เป็นนามธรรม (ไม่มีตัวตน) ซึ่งในสังคมไทยยอมรับสืบทอดกันมา เปรียบเสมือนวัฒนธรรม ที่ตกทอดมายังลูกหลาน ในบางเรื่องที่มีความเชื่อมาก จนกระทั่งจัดเป็นพิธีกรรมขึ้น และทำให้พิธีกรรมมาโดยตลอด จนกระทั่งปัจจุบัน ก็ยังใช้พิธีกรรมนี้มาเชื่อกันทั้งนี้เพราะเกิดความไม่แน่ใจหรือไม่เชื่อ หรืออาจจะเชื่อ ในเรื่อง ของความศักดิ์สิทธิ์ของ กรรมพิธีบางอย่าง ที่อาจมีผล ทั้งในทางดี หรือทางร้าย ก็ได้ ซึ่งมีการกล่าวขานกันในเรื่อง ของโชคชะตาราศี เรื่องของผู้ผี ปีสาง หรือเรื่องของคุณไสยต่าง ๆ และจากความ ไม่แน่ใจ แต่ก็ไม่น่าละทิ้งจะถูก สิ่งที่เป็นนามธรรมอันนี้ได้

ตัวอย่าง เช่นการ การจะสร้างอาคาร สถานที่ ไม่ว่าจะ เป็นของทางราชการ หรือของเอกชน ก็ตาม ยังมี การ วางศิลาฤกษ์ จัดเครื่องเล่น หัวหมูบายศรี ซึ่งดูแล้ว เป็นพิธีการที่สำคัญพอควร จนต้องให้ บุคคลผู้ที่มา เป็นประธานในพิธี ต้อง เป็นผู้ที่มีกรรมดีพอสมควร และจัดว่าเป็น ธรรมเนียม ประเพณีของไทยไปเสียแล้ว หรืออีก กรณีหนึ่งที่มีการบูชาบ้านเรือน ส่วนใหญ่ จะต้องมีการ เช่นไหว้เจ้าที่เจ้าทาง หรือการตั้งศาลพระภูมิ เพื่อการให้เจ้าที่หรือรุกขเทวา หรือภูตผี ปีสาง ได้พำนักพักพิงอาศัย ซึ่งมีความเชื่อว่าเป็น เมื่อท่านได้รับความสุขแล้ว ท่านก็จะได้นำความสุขส่งกลับมาสู่ เจ้าของบ้านด้วย

ผู้วิจัยได้ศึกษาวิจัย โดยการสังเกต จากสังคมไทย ไม่ว่าจะ เป็นสถานที่ราชการ บ้านเรือน อาคารร้านค้า ในรถยนต์ เรือยนต์ รวมถึงผู้คนส่วนใหญ่โดยทั่วไปแล้วแม้แต่บุคคลระดับผู้บริหารประเทศ ทหาร ตำรวจ ข้าราชการหรือพ่อค้าประชาชน ซึ่งนับถือศาสนาพุทธ มักจะมีพระเครื่อง พระบูชา ไว้ใช้กราบไหว้บูชากันแทบหัวหน้า ซึ่งจากการที่ผู้วิจัยสอบถาม

ผู้คนเหล่านี้ว่า เขาแขวนพระเพื่ออะไร ก็ได้คำตอบออกมาคล้าย ๆ กัน คือเพื่อเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ เพื่อโชคลาภ เพื่อความเป็นสิริมงคล เพื่อป้องกันภัยหรือป้องกันตัวและช่วยสาเหตุ ความมั่นคงแน่นอน ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ในสังคมนั้นนั้นอันตรายต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นเป็นเหตุผลหนึ่งในการ ใช้นุชา พระเครื่อง พระบูชา ไว้เพื่อปกป้องชีวิตร่างกาย และทรัพย์สิน

พระเครื่อง พระบูชา ยังมีค่านิยมในการใช้งาน ในหลายรูปแบบอีกด้วยดังผู้วิจัยจะได้ยกตัวอย่างในการสัมภาษณ์ บุคคลต่าง ๆ อย่างไม่เป็นทางการ ซึ่งเป็นผู้ได้รู้เห็นหรือที่มีประสบการณ์มาด้วยตนเอง เช่น

กรณีของคุณลุงสมัคร ชุ่มทอง บัจจุบันอายุ 78 ปี ได้เล่าถึงเรื่องราวในอดีตที่ผ่านมาให้ผู้วิจัยได้รับฟังดังต่อไปนี้

"สมัยเด็กบวชเป็นเณรอยู่ที่ วัดพิชัยญาติ ผังธนูรี ได้มา ทำธุรกิจของสงฆ์ที่วัดระฆังโฆสิตาราม และได้รับพระสมเด็จจากเจ้าอาวาสในสมัยนั้นองค์หนึ่ง และได้มาคิดค้ามาตลอด จนกระทั่งสึกออกจากเณร และมาทำงานในเรือลากจูง ซึ่งซึ่งขณะนั้น คุณลุงสมัครมีอายุได้ 18 ปี ได้รับหน้าที่เป็น นายท้ายเรือและผู้คุมเรือลากจูงของ บริษัทแหลมทอง ซึ่งมีนายประกัน กาญจนวัฒน์ เป็นเจ้าของ ซึ่งทำการลากจูงเรือห้วง ทหารเดินเรือระหว่างกรุงเทพฯ ไปและกลับ จังหวัดปราจีนบุรี เพื่อรับจ้างลากจูงเรือห้วง ที่บรรทุกข้าวเปลือกมาส่งในกรุงเทพฯ

เมื่อ 60 ปี ที่ผ่านมา ระยะเวลาเดินทาง ก็ไม่สู้จะปลอดภัยนัก เพราะระหว่างทางหากกลับไปจังหวัด ปราจีนบุรี จะมีโจรผู้ร้ายชุกชุม คอยดักจับปล้นอยู่เป็นประจำ เพราะสาเหตุที่พ่อค้าข้าวเปลือก ได้นำเงินทอง ติดตัวไปด้วยในขากลับ หลังจากได้ขายข้าวเปลือกหมดแล้ว คุณลุงสมัครยังเล่าเหตุการณ์ ที่เกิดขึ้นในหลายเหตุการณ์ และก็สามารภแก้ไข เหตุการณ์ผ่านไปได้ด้วยดี

แต่มีมาครั้งหนึ่งคุณลุงสมัคร ได้เล่าเหตุการณ์ อันน่าตื่นเต้น และรู้สึกลัวหวาดเสียวมาก ในการปล้นของโจร มาด้วยกัน 3 คน มีอาวุธครบพร้อมในมือ ทั้งมีดและปืน ในขณะที่คุณลุงสมัครเป็นผู้บังคับเรือพ่วง กลุ่มโจรก็ขึ้นเรือของคุณลุงสมัคร และบังคับให้หยุดเรือ แต่ในขณะที่นั้น คุณลุงสมัคร ก็ไม่ได้คิดหวาดกลัวอะไร จึงคิดหาการต่อสู้สู้โจร โดยเตรียมมีดพกที่เห็นคิดตัวตลอดเวลาชักขึ้นเพื่อป้องกันตัว แต่ในขณะที่เดียวกัน ก็มีเสียงปืนดังขึ้นนัดแรก คุณลุงสมัครรู้สึกว่า โคนยิงเข้าที่ไหลข้างขวา จึงได้เอามือกุมไว้ที่ไหล ในเวลาเดียวกันก็มีเสียงปืนดังขึ้นอีกนัด คราวนี้คุณลุงสมัคร ต้องเปลี่ยนมือมาจับที่ห้อง เพราะรู้สึกว่าเจ็บที่ถูกยิงมาสองนัดแล้ว แต่แล้วคุณลุงก็ต้องแบสภาพที่ ไหลข้างขวา และที่ห้องไม่ได้มีเลือกไหลออกมาเลยแม้แต่หยดเดียว แต่เลือดที่สวมใส่อยู่ ซาดเป็นรูมอมเห็นได้ชัดเจน เพราะโจรใช้ปืนลูกซองยิงในระยะใกล้

คุณลุงสมัครรู้ได้ทันทีว่า ของดีป้องกันให้คุณลุงแล้ว ก็ในมือขวาคุณลุงยังมีอยู่ เกิดกลัวใจขึ้นมาทันที จึงเข้าหาโจรอย่างไม่มีคิดชีวิต แต่เข้าใกล้ระยะพอเอื้อมถึง คุณลุงก็ต้องชะงักอีกครั้ง เพราะแรงกระสุนลูกซองเข้าเต็มหน้าอก และก็ เป็นเช่นเดิม เลือดซาดกระจุยบริเวณหน้าอก แต่กระสุนปืนหาได้ระคายผิวคุณลุงสมัครไม่ คุณลุงได้สวมมีดเข้าที่พุงโจรเบหนึ่งครั้ง และหันมาแทงโจรที่ถือดาบเข้าที่สีข้าง ส่วนโจรอีกคนเห็นท่าไม่ดี ก็เลยโดดน้ำหนีไปได้ คุณลุงจับโจรได้สองคนและได้ทำการส่งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมไป"

ขณะที่คุณลุงสมัครได้เล่าเหตุการณ์ ที่เกิดขึ้นนั้น คุณลุงได้นำพระสมเด็จจักรวะรังออกมาให้ผู้วิจัยดู และได้พูดว่า " ลุงใช้คิดตัวมากตลอด มีนัก เลงพระมาขอเช่าให้ราคาสูงสามล้าน แต่ลุงไม่ปล่อยไหลอก เก็บเอาไว้ให้ลูกหลานมันใช้ " ผู้วิจัยเห็นพระสมเด็จแล้ว ก็ทราบว่า เป็นสมเด็จจักรวะรัง พิมพ์ใหญ่ทรงพระประธาน หลังจาก เหตุการณ์ที่คุณลุงสมัครสร้างวีระกรรมเอาไว้หลายต่อหลายครั้ง ก็ได้รับฉายาต่อมาว่า

" สมัคร คอลาย "

อีกตัวอย่าง ของค่านิยม ในการบูชาพระพุทธรูปปางแหว่งศอก เพื่อในการป้องกัน อัคคีภัย ซึ่งเป็นเหตุการณ์ ทั้งในอดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งมีผู้กล่าวถึงกันอย่างมาก ว่าเป็นสิ่ง ซึ่งมีความศักดิ์สิทธิ์มาก ใช้ตีทางด้านป้องกันไฟ ดังผู้วิจัยขอยกตัวอย่างในการพูดคุยกับท่าน อาจารย์วันทนีย์ คารังชัย หัวหน้าแผนกมาตรฐานการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ดังนี้

" เมื่อหลายปีที่แล้ว ในจังหวัดสุพรรณบุรีเกิดไฟไหม้ครั้งใหญ่ คุณแม่อยู่บ้าน เห็นเหตุการณ์ไฟกำลังไหม้มาใกล้จะถึงบริเวณบ้านอยู่แล้ว คุณแม่ได้นำเอาพระกวางแหว่งศอก ออกมาหน้าบ้าน และภาวนาขอให้พระกวางแหว่งศอกช่วยดับไฟให้ด้วย และชูขึ้นในภาชนะมาหึ่งที่ยังตกตลิ่งกับไฟที่จะไหม้เข้ามาใกล้บ้านคุณแม่เต็มทน แต่ก็ได้เห็นอภินิหารของพระกวางแหว่งศอกจริง ๆ ไฟเริ่มค่อย ๆ ดับลง และดับลงในที่สุด "

อาจารย์วันทนีย์ ท่านยังกล่าวอีกว่า " ที่ท่านเห็นประสพการณ์ ในครั้งนั้น ท่านก็ยังมีอายุน้อยอยู่ แต่ ก็ยังเป็นความจำที่ประทับใจ ว่า คุณแม่นำเอาพระกวางแหว่งศอกไปบูชา บูรบกมา ซึ่งทำให้ไฟที่กำลังลุกไหม้ดับลงได้ "

ฉะนั้นค่านิยมของประชาชนชาวไทย หรือผู้ที่บูชาพระเครื่อง หรือพระบูชาก็ตาม ส่วนใหญ่แล้วได้ทราบความหมายของ พระเครื่อง และพระบูชานั้นว่าเป็นสิ่งสำหรับทราบ ทั่วบูชา เพื่อเป็นสิ่งที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ให้ประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นคนดี และสิ่งเหล่านี้ จะเกิดเป็นความศักดิ์สิทธิ์ เพื่อความสุขความเจริญมาสู่ท่านและบริวารได้

พระเครื่อง พระบูชา เป็นสิ่งที่สังคมชาวพุทธ ให้นำมาใช้ ในชีวิตประจำวันจะ สังเกตเห็นว่า ผู้คนส่วนใหญ่ ใช้พระเครื่อง ติดตัวไม่ว่า ในการเดินทางหรือ อยู่บ้านก็ตาม ในโอกาสที่มีการใช้ พระเครื่องนั้น เปรียบเสมือนเป็นสื่อ ที่แสดงออกใน ทางสัญลักษณ์และ สัญลักษณ์ ที่แสดงให้รู้ว่า เป็นพุทธศาสนิกชน และ ยังเป็นเครื่องแสดงถึง ฐานะทางเศรษฐกิจ ของผู้ใช้อีกด้วย ส่วนพระบูชามักจะนิยมบูชาไว้ในบ้าน สำนักงาน ทั้งค่านิยมของประชาชน

ชาวพุทธหรือผู้สนใจ ก็จะสามารถหาที่จะแสวงหา พระเครื่อง พระบูชา หรือวัตถุมงคล เพื่อนำมาบูชาได้อย่าง อิสระ ซึ่งถ้ามีความนิยมชมชอบ พระองค์ใดประเภทใด เพื่อนำไปใช้ในกรณีใด ๆ ก็ตาม ก็จะสามารถเข้าหาบูชาของคตินั้น ๆ มาได้ตามความต้องการและ ด้วยความพึงพอใจของคน ด้วยปัจจุบันตลาดพระ รวมไปถึงทั้งศูนย์พระและแผงพระมีอยู่ทั่วไป ง่ายต่อการเข้าหาพระ แต่ทั้งนี้ไม่ได้รวมไปถึงพระจะแท้ทุกองค์ อาจทำเลียนแบบก็เป็นได้

1.4 บริบทเพื่อ การขอโชคลาภ ความเจริญรุ่งเรือง

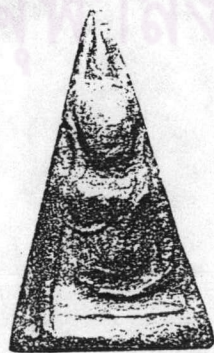
พระเครื่อง พระบูชา ปรกติแล้วในสังคมไทยย่อม มีความเคารพบูชาในองค์พระ อยู่แล้ว ไม่ว่าจะการเดินทางสัญจรไปมา ถ้าได้ผ่าน พระพุทธรูป หรือสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ ก็ จะมีการพนมมือ ขอพรต่าง ๆ นานา ส่วนใหญ่แล้ว ผู้วิจัยเคยสอบถามว่า ท่านที่พนมมือ เพื่อขอพร นั้น ๆ จะภาวนาขอพรอะไรจากพระหรือสถานที่ศักดิ์สิทธิ์บ้างก็ได้ เหตุผลส่วนใหญ่ ขอให้มีความสุขมากมากขอให้ร่ำรวยเงินทองขอให้มีความเจริญรุ่งเรืองยิ่งขึ้นไป ในการ ขอพรจากพระพุทธรูป หรือสิ่งศักดิ์ทั้งหลายนั้น ในบางครั้ง สิ่งที่เป็นนามธรรม จะเป็นสิ่ง เดียวและเป็นสิ่งที่ดีที่สุด ทั้งยังเป็นความหวัง จากผู้ที่หวังพึ่งในสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็น สังคมไทย ที่เป็นพุทธศาสนิกชน ดูเหมือนว่า ในการดำเนินชีวิตประจำวันไม่ว่าจะประกอบ การใด ๆ ก็ตามที่ จะสังเกตเห็นได้ชัดเจนว่า มีการใช้พระเครื่อง พระบูชา ร่วมในการ ประกอบการนั้น ๆ ด้วยเสมอไป

ดังตัวอย่าง เช่น ในรถแท็กซี่ ที่เราเห็นวิ่งไปมาเพื่อรับผู้โดยสาร ส่วนใหญ่แล้ว โจรว์เฟอร์จะนำเอาพระเครื่อง หรือพระบูชา องค์เล็ก ๆ มาติดตั้งไว้หน้ารถ หรืออาจเป็น สติกเกอร์ ที่เป็นรูปหลวงพ่อกจากวัดต่าง ๆ ติดไว้ในบริเวณหน้ารถ ผู้วิจัยได้เคยสอบถาม การใช้ พระเครื่อง พระบูชา จากผู้ขับแท็กซี่ แล้วได้ความว่า บูชาไว้เพื่อ เรียกผู้ โดยสารให้ขึ้นรถมาก ๆ เพื่อที่จะมีรายได้ดีขึ้น หรือจากประสบการณ์ของผู้วิจัยเอง ที่ได้ ประกอบการค้า โดยอาศัยหน้าร้านเป็นแหล่งทำการค้า ก็ได้นำเอาพระบูชามาบูชาอยู่ใน

สถานที่ประกอบการค้าด้วยหรือมบูชา เพื่อขอโชคขอลาภ เพื่อกิจการค้าจะได้เจริญรุ่งเรืองยิ่งขึ้น และบูชาอยู่เป็นประจำ ตั้งแต่เริ่มทำกิจการค้ามาจนกระทั่งทุกวันนี้ ผู้วิจัยมีความรู้สึกว่ายังได้รับความสมหวังอยู่เสมอ ทั้งในการปฏิบัติงานเป็นกิจวัตรประจำวันแล้ว ในยามที่เกิดปัญหาห่อเหี่ยวเหนื่อยหน่าย ต่อกิจธุระ ไม่สามารถจะแก้ปัญหาให้แก่ตนเองได้ ซึ่งเหตุการณ์บางอย่างไม่สามารถที่จะไปพึ่งใครได้ก็มองเห็นอยู่ที่แต่ พระเครื่อง หรือ พระบูชา เท่านั้น ที่ตัวผู้วิจัยเองใช้เป็นเครื่องมีอานุภาพ ระบายความทุกข์และขอความสุข จากท่าน ในหลายครั้งก็ได้รับสมดังใจปรารถนา ที่ได้ตั้งจิตอธิษฐานไว้

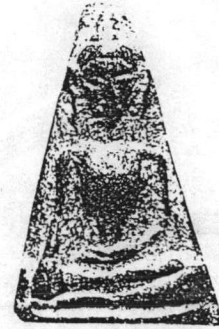
พระเครื่องและพระบูชา ที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกมาเป็นข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ พอดีเปรียบเทียบกับ ด้านพุทธคุณที่ผู้อนุรักษ์บูชาไว้ สามารถที่จะทราบถึง การนำพระเครื่องและพระบูชา เพื่อใช้งานเนื่องในวาระและโอกาสต่าง ๆ กันได้ ดังต่อไปนี้

1. พระสมเด็จพุทธอาจารย์ (เจด พรหมรังษี) วัดระฆังโฆสิตาราม กรุงเทพมหานคร ฯ ในด้านพุทธคุณ ใช้ศิทางด้านเมตตามหานิยมให้โชคขอลาภ มีแต่ความสมบูรณ์สุขมั่งมีเงินทอง มีบารมีให้ความเกรงขามและมีความก้าวหน้าแห่งชีวิต แคล้วคลาดและคงกระพันชาตรี สมเด็จวัดระฆัง ผู้ใดมีไว้บูชาแล้วเปรียบเสมือนแก้วสารพัดนึก ที่สามารถช่วยบัดเป่าสิ่งที่เป็นภัยอันตรายต่าง ๆ ให้พ้นไป ถ้ามีความปรารถนาสิ่งใดก็สามารถบันดาลให้ได้ สมความปรารถนาทุกประการ

2. พระนางพญาพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ในด้านพุทธคุณใช้ศิทางด้าน คงกระพันชาตรี ป้องกันอาวุธได้ทุกชนิด มีพลังแห่งเสน่ห์มหานิยม คลายใจให้ศัตรูรักใคร่ ยามออกศึกสงครามก็สามารถ เอาชนะศัตรู และจะนำได้รับอันตรายใด ๆ ทั้งมีโชคลาภเมื่อยามปรารถนา

3. พระผงสุพรรณ จังหวัด สุพรรณบุรี ในด้าน
พุทธคุณใช้ได้ทั้งด้านเมตตามหานิยมคงกระพันชาตรี แล้วยลลาค
มือกนิหาร สามารถคุ้มครอง กัษอันตรายได้ทั้งปวง ป้องกัน
อาวุธทุกชนิด มีความเชื่อกันว่า ได้มีไว้บูชาแล้วจะมีเงิน
ทอง และจะประสบความสำเร็จทุก ๆ สิ่งที่ตั้งใจปรารถนา
เป็นพระที่ทาน้ำมันตอันศักดิ์สิทธิ์ได้

4. พระรอด กรุมหาวัน จังหวัดลาพูน ในด้าน
พุทธคุณให้ดีทางด้านเมตตามหานิยม แล้วยลลาค คงกระพัน
ชาตรี หากต้องการสิ่งใด ให้อธิษฐานเอาจะได้สมความ
ปรารถนาทุกประการ

5. พระขุ่มอกาแพง จังหวัดกาแพงเพชร ใน
ด้านพุทธคุณใช้ได้ทั้งด้านแคล้วคลาดคงกระพันชาตรี ให้อิษค
ลาภสมบรูณ์พูนสุข มั่งมีเงินทอง เมตตามหานิยม ให้ความ
เกรงขาม และมีความก้าวหน้าแห่งชีวิต

6. เหรียญพระภาวนาโภกสลเถระ
(เยี่ยม) สุวรรณ เณสร วัดหนึ่ง
อำเภอบางขุนเทียน กรุงเทพฯ ฯ
มีพุทธคุณใช้ได้ทั้งด้านเมตตามหา
นิยม แล้วยลลาคสามารถป้องกัน
จากภัยอันตราย ทั้งปวง ป้องกัน
อาวุธทุกชนิด ป้องกันสัตว์ร้ายได้
ทุกชนิด เชี่ยวเส้นเมระคายผิว

7. เหรียญพระ

อุบชฌาย์คง (หลวงพ่อคง) วัดบาง
กะพร้อม อำเภอมัญจาคีรี จังหวัด
สมุทรสงคราม มีพุทธคุณใช้ได้ทาง
ด้านเมตตามหานิยม คงกระพัน
ชาตรี ป้องกันมีด ป้องกันปืนได้ดี
เยี่ยมและอาวูรทุกชนิด

8. เหรียญพระครูพิบูลย์คณาภิรักษ์
(หลวงพ่อตั้ง) วัดอุสภาราม
(วัดบางวัว) จังหวัดฉะเชิงเทรา
มีพุทธคุณใช้ได้ทางด้านแคล้วคลาด
เมตตามหานิยม คงกระพันชาตรี
ป้องกันไฟ

9. เหรียญหลวงพ่อ

โสธร (รูปอาร์ม) จังหวัด
ฉะเชิงเทรา มีพุทธคุณใช้ได้ทาง
ด้านป้องกันทุกภัยทั้งปวง อยู่ยง
คงกระพันชาตรี เมตตามหานิยม
ขอพรสิ่งใด ก็ได้สมดังปรารถนา

10. เหรียญ หลวงพ่ออุบชฌาย์
กลิ่น (ธม ม.เชติ) วัดพระญาติ
อำเภอมือง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีพุทธคุณใช้ได้ทางด้าน
คงกระพันชาตรีแคล้วคลาด

11. พระเชียงแสน มีพุทธคุณ ใช้
บูชาไว้ประจำบ้าน ในการขอพรดีเลิศ และ
บันดาลความสุข ความเจริญรุ่งเรือง ในลาภ
ยศฐาบรรดาศักดิ์ ได้ตั้งปรารถนาทุกประการ
มีความร่มเย็นในครอบครัว เกิดข้าหาสบริวาร
ก่อให้เกิด ชื่อเสียง เกียรติยศ ในทางที่ตั้งาม
พ้นจากอุปสรรคทั้งปวง

12. พระสุโขทัย มีพุทธคุณ ใช้
บูชาไว้ประจำบ้านในการขอพรตั้งจิตอธิษฐาน
จะได้สมความปรารถนา ทุกประการ สร้าง
ความสดชื่น ทั้งกาย และใจแก่ผู้บูชา ให้เกิด
ความสุขความเจริญยิ่ง ๆ ขึ้น เกิดลาภผลทวี
คูณมั่งมีเงินทอง ปราศจากภัยพิบัติทั้งปวง

13. พระอุทอง มีพุทธคุณ ใช้บูชา
ไว้ประจำบ้านในการขอพรให้บัง เกิดทรัพย์สิน
เงินทอง ให้เกิดความมั่งคั่ง ร่ำรวย สมบูรณ์
พูนสุข ตลอดกาล บูชาเพื่อในการหาโชคลาภ
ให้เกิดความสุขกาย สบายใจทั้งตนเองและผู้
ร่วมชวยคา บูชาแล้วไม่มีชัศสนทุกสิ่งทั้งในชีวิต
ประจำวันต้องการ ป้องกันศัตรู ไม่ให้มาแพ้
พาล ถ้ามีใครคิดบงร้าย ภาวนาแล้วจะพ่าย
แพ้ไปเอง ทั้งหวังสิ่งใดแล้ว ให้บูชาขอได้ในสิ่งที่หวังจะสมความปรารถนาทุกประการ

14. พระกำแพงศอก วัดพระศรีมหาธาตุ จังหวัดสุพรรณบุรี จัดเป็นพระบูชาประเภทแผง จะต้องสร้างฐานใหม่ขึ้นรองรับองค์พระกำแพงศอกทุกองค์เป็นที่ยอมรับกันในวงการ พระเครื่องและพระบูชาว่า สามารถป้องกันอัคคีภัย ได้เป็นเลิศ และบูชาไว้เพื่อเป็นสิริมงคล แก่ตนเอง ครอบครัว และวงศ์ตระกูล ให้อยู่เย็นเป็นสุข มีแต่ความเจริญรุ่งเรือง ในหน้าที่การงาน สร้างบารมีเพียบไม่หยุดหย่อน สร้างมิตรที่ค้ำชู ป้องกันศัตรูไม่ให้มาคอยแค้นภัย บูชาแล้วภาวณาขอสิ่งใดจะสมความปรารถนาทุกประการ

2. ครรภวิทยาเชิงเศรษฐศาสตร์ ของค่าการแลกเปลี่ยน

บริภคเพื่อ การทำธุรกิจ ประเภทพระเครื่อง พระบูชา

เหตุผลอีกประการหนึ่งของการบริภค พระเครื่อง พระบูชา มีผู้ที่ให้ความสนใจไม่น้อยที่สะสม พระเครื่อง พระบูชา โดยเหตุผลแรก ก็เพื่อในการใช้ในการอื่น ๆ แต่ก็ถึงจุด ๆ หนึ่งมีพระเครื่อง พระบูชาไว้มากพอสมควรแล้ว ก็คิดทำธุรกิจประเภทให้เช่าบูชา พระเครื่อง พระบูชา ก็มี หรือในโอกาส ที่คิดจะสร้างธุรกิจในด้านพระมาก่อนก็ตามที่

ฉะนั้นตลาดพระเครื่อง พระบูชา จึงเกิดขึ้นอย่างมากมายเป็นสาเหตุของการมีผู้ให้ความสนใจ ที่จะบริภคจำนวนมาก ตลาดในการค้าพระเครื่อง พระบูชา ที่ผู้วิจัยจะยกเป็นตัวอย่าง เช่น ตลาดพระท่าพระจันทร์ ตลาดพระจตุจักร ตลาดพระวัดราชนันทดา

ตลาดพระศุนย์การค้าพันทิพย์หล้าซ่า ตลาดพระบางลาภู ซึ่งทั้งหมดนี้ ตั้งอยู่ในกรุงเทพฯ ทั้งยังมีในจังหวัดต่าง ๆ อีกมากมายหลายแห่ง และยังมีการทำธุรกิจ ประเภทพระเครื่อง พระบูชา ในสิ่งตีพิมพ์อีกหลายฉบับ เช่นจากหนังสือพิมพ์รายวัน ที่ประกาศให้เข้าพระที่สร้างจากวัดต่าง ๆ ในราคาที่ได้กำหนดการเช่าบูชาที่แน่นอนว่า พระรุ่นไหน ราคาเท่าไร พร้อมทั้งให้ผู้ที่ต้องการเช่าส่งเงินมาทางไปรษณีย์ได้ด้วย เป็นการนำเอาสื่อมวลชนมาร่วมทำธุรกิจประเภท พระเครื่อง พระบูชาด้วย

ผู้วิจัยยังเปรียบ เสมือนว่า การให้เช่า ชื่อ ชาย พระเครื่อง หรือ พระบูชาก็คือธุรกิจประเภทหนึ่ง ซึ่งสามารถสร้างผลกำไร หรือการขาดทุน ในการเก็งกำไรพระ ในการประกอบการนี้ ซึ่งมีการลงทุนในการซื้อหามา และทำการขายไป แต่ในบางครั้งมีการซื้อพระมาผิดตลาด หรือการเก็งกำไรไม่ถูกต้องตามตลาดต้องการ ทำให้เกิดการขาดทุนได้เช่นกัน ทั้งในธุรกิจนี้ ตั้งแต่อดีต จนถึงปัจจุบัน การทำธุรกิจ พระเครื่อง พระบูชา ยังไม่ต้องเสียภาษี ในการเช่า ซื้อบูชา ให้กับรัฐบาลอีกด้วย ทั้ง ๆ ที่ พระเครื่อง และพระบูชา นั้น มีราคาแพงมาก ที่สูงมาก หากมีการเปรียบเทียบ กับสินค้าอื่น ๆ ที่มีการผลิต ที่เหมือนกัน หรือมีการสร้างที่คล้ายคลึงกัน แต่อาจจะแตกต่างกันที่ความศักดิ์สิทธิ์ก็ได้

แต่เดิมในอดีต พระเครื่อง พระบูชา ไม่ได้มีการให้เช่าบูชา กันมาก เช่นในปัจจุบันนี้ ทั้งการแลกเปลี่ยนกันก็ไม่ได้ ใช้เงินทอง แต่มีการนำ พระเครื่อง พระบูชาซึ่งตนเองมีอยู่ ซ้ำกันหรือไม่ชอบแล้ว นำมา ตีพระ กัน การตีพระในอดีต นำพระมาเทียบกัน ว่าเหมาะสม ในด้านคุณค่า ค่านิยม หรือพุทธคุณที่ใกล้เคียงกัน (อาจเป็นไปได้ว่า อีกฝ่ายคงมีความชำนาญ หรือรอบรู้กว่า อีกฝ่าย โดยการนำเอาพระที่มีคุณภาพสูงมาก มาแลกเปลี่ยนกับพระที่มีคุณภาพ ที่ต่ำกว่า ของอีกฝ่ายหนึ่งก็เป็นไปได้) แล้วทำการ แลกเปลี่ยนกันแบบทันทีก็ได้ หรือถ้าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดไม่พอใจจะได้พระอีกฝ่ายหนึ่ง ก็ทำการประมูลขึ้น ซึ่งก่อนหน้าจะมีการ ประมูลกัน ก็มีการนำเอาพระที่มีคุณภาพ ที่ใกล้เคียงกัน มาวางเทียบเคียงกัน แล้วฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดก็ได้ เป็นผู้ตั้งราคาให้อีกฝ่ายหนึ่งซื้อไป แต่ถ้าฝ่ายที่ถูก

เสนอให้ซื้อ ยังไม่มีความต้องการจะซื้อ พระที่วางเทียบกันอยู่ อาจจะทำให้ยังแพงเกินไป ก็จะมีการ เสนอขายให้ฝ่ายตรงข้ามในราคาที่ต่ำกว่า ที่ผู้เสนอขายในครั้งแรก และก็เช่นเดียวกัน ถ้าผู้เสนอขาย ต้องกลับมาเป็นผู้จะต้องซื้อบ้าง เมื่อพิจารณา ดูอีกครั้งหนึ่งว่า พระทั้งของฝ่ายเรา และฝ่ายเขา ซึ่งมาเทียบเคียงกัน และรวมกันมีราคายังสูง เกินไปจากความต้องการแล้ว ก็ยังสามารถเสนอขายกลับไปได้อีก ซึ่งถ้าเมื่อใด ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เห็นว่าฝ่ายที่เสนอขายมานั้น รู้สึกว่า ราคาถูกมากแล้ว ก็สามารถตัดสินใจซื้อได้ทันทีเช่นกัน ฉะนั้นการประมูลพระแต่เดิม เป็นการประมูลเพื่อให้เกิด ราคาสูง และราคาต่ำสุด เท่าที่จะทำได้ และส่วนใหญ่นักเล่นพระหรือนักเลงพระ นั้นจะนิยมเล่นพระกันแบบสนุก และเป็นงานอดิเรก เท่านั้น ไม่ได้เป็นอาชีพหรือเป็นตลาด หรือศูนย์พระเครื่อง พระบูชา เช่นในปัจจุบัน ทั้งยังไม่มีการเปิดสถานที่ ที่เป็นจุดนัดพบที่เป็นส่วนกลางแต่จะอาศัยการนัด เป็นครั้งคราวและอาศัยบ้านของผู้ใดผู้หนึ่ง ที่ยินยอมในการใช้บ้านเพื่อเป็นสถานที่ ที่พระกัน

แต่การแลกเปลี่ยน พระเครื่อง พระบูชา ในปัจจุบัน กลับเป็นตลาดที่ใหญ่และมีการซื้อขายให้เข้าบูชา อย่าง เป็นองค์กร และมีระบบ เป็นตลาดเป็นศูนย์ ที่เป็นสถานที่ที่ทุกคนสามารถ จะมาหาเข้าบูชา พระเครื่องและพระบูชาได้อย่างสะดวกและตามใจผู้บริโภค ตามความต้องการ หรือความพึงพอใจ ขอร้องว่า ทั้งในปัจจุบัน พระเครื่องหรือพระบูชา องค์ที่มีผู้นิยมมาก ทำให้คุณค่าสูงมากไปทั่ว ซึ่งสามารถมีค่าการแลกเปลี่ยน นอกเหนือจากเงินสด ๆ แล้ว อาจเป็น รถยนต์ บ้าน หรือที่ดิน ก็ได้ ดังเห็นกันอยู่บ่อยครั้งในวงการของ พระเครื่อง และพระบูชา

ผู้วิจัยขอยกตัวอย่างในการทำธุรกิจของ พระเครื่อง พระบูชา ที่ได้มีการให้เข้าบูชาด้วยเงินสดหรือมีการแลกเปลี่ยนเป็นทรัพย์สินต่าง ๆ ซึ่งผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมเป็นข้อมูลในการวิจัยมาเสนอดังต่อไปนี้

1. พระสมเด็จพุฒาจารย์ (โต พรหมรังษี) วัดระฆังโฆสิตาราม กรุงเทพ ฯ เป็นพระเครื่องที่ได้รับความนิยมสูงสุด ของวงการพระเครื่อง ทั้งมีการให้เข้าบูชาเปลี่ยน

มือกันในราคาสูงมาก และเมื่อกลางเดือน สิงหาคม 2536 ได้มีการให้เช่าจากตลาดพระท่าพระจันทร์ กรุงเทพฯ ๖ ไร่แก่นักธุรกิจที่มีชื่อเสียงผู้หนึ่งในราคาสูงถึง สิบล้านบาท

2. พระนางพญา พิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก เป็นพระที่ได้รับความนิยมสูงเช่นกัน มีผู้ประสงค์ที่จะเป็นเจ้าของมาก จึงทำให้ราคาในการแลกเปลี่ยนสูงตามไปด้วย ทั้งยังเป็นพระเครื่องยอดนิยมอีกด้วย จากการแลกเปลี่ยนเมื่อเดือนกันยายน 2536 ที่ศูนย์พระเครื่องชั้น 5 จามวงส์วาน มีนายทหารชั้นผู้ใหญ่ได้ขอเช่าพระนางพญาพิษณุโลก โดยตกลงกันว่าจะแลกเปลี่ยนด้วย บ้านและที่ดินซึ่งตั้งอยู่บริเวณ ในซอยของถนนประชาชื่น มีบ้านหนึ่งหลังที่ดิน 50 ตารางวาโดยการประเมินราคาของพระนางพญากับบ้านและที่ดิน ที่จะมีการแลกเปลี่ยนในราคา เจ็ดแสนบาท ก็มีการตกลงในทันทีเช่นกัน

3. พระผงสุพรรณ จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นพระที่อยู่หนึ่งในเบญจภาคี ที่ได้รับความนิยมสูงเช่นกัน เมื่อเดือนมิถุนายน 2536 ได้มีนักการเมือง ได้ขอเช่าซื้อจาก พ่อค้าพระในตลาดบางลี่ จังหวัดสุพรรณบุรี ราคาสูงถึง เจ็ดแสนห้าหมื่นบาท

4. พระรอด กรุมหาวัน จังหวัดลาหูน จัดเป็นพระองค์เล็กสุดในชุดเบญจภาคีที่มีผู้นิยมและให้ความสนใจมาก มีการเช่าบูชาที่ตลาดพระเครื่องท่าพระจันทร์ กรุงเทพฯ ๖ ไร่แก่นักธุรกิจที่มีชื่อเสียง ๖ ราย เงินสด ๖ ถึง หนึ่งล้านบาท เมื่อเดือนกรกฎาคม 2536

5. พระขี้มอก จังหวัดกาแพงเพชร ได้รับความนิยมสูงมานานจากอดีตทั้งยังเป็นหนึ่งในเบญจภาคี ส่วนค่านิยมด้านราคาก็สูงพอควร เมื่อต้นเดือนตุลาคม 2536 ได้มีการให้เช่าบูชากัน ระหว่างนักธุรกิจด้วยกันในกรุงเทพฯ ๖ โดยการชำระเป็นเงินสดได้มีการจ่ายเช็ค ในราคาสูงถึงองค์ละ หนึ่งล้านหนึ่งแสนบาท

6. เหรียญ พระกวนอิมสลักรวะ (เอี่ยม) สุวณฺ ๓๓๖๖ วัดหนึ่ง บางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร เป็นเหรียญพระคณาจารย์ที่ได้รับความนิยมสูงคุณค่าราคาจากที่ได้ข้อมูลคือ

เมื่อกลางเดือนธันวาคม 2536 ได้มีพ่อค้าพระเครื่อง พระบูชา จากตลาดพระท่าพระจันทร์ ได้เข้ามาบูชาเหรียญทองคำหลวงปู่เอี่ยมจากชาวบ้านละแวกบางขุนเทียนในราคาหนึ่งล้านบาท

7. เหรียญ พระอุบชฌาย์คง (หลวงพ่อกง) วัดบางกะพร้อม อาเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ในด้านค่านิยม ขององค์หลวงพ่อกงเป็นที่ยอมรับกันในวงการพระเครื่อง ว่าเป็นที่ต้องการ ของนักอนุรักษ์จำนวนมาก มีการเข้าซื้อจากร้านทองแถวตลาดบางลำพู กรุงเทพฯ ฯ โดยนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ได้เข้ามาบูชาไปในราคา สามแสนห้าหมื่นบาท เมื่อต้นเดือนธันวาคม 2536

8. เหรียญ พระครูพิบูลย์คณาภิรักษ์ (หลวงพ่อกิ่ง) วัดอุสมาราม (วัดบางวัว) จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นเหรียญยอดนิยมที่มีค่านิยม ในวงการมากอีก เหรียญหนึ่ง ได้มีการเข้ามาบูชาเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2536 ที่ศูนย์การค้าพันธุ์พืชผลาซ่า กรุงเทพฯ ให้นักธุรกิจชื่อดังผู้หนึ่ง ในราคาสองแสนบาท

9. เหรียญ หลวงพ่อโสธร (รูปอาร์ม) จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นเหรียญที่ได้รับความนิยมของผู้คนทั่วไป ที่มีการ ซื้อ - ขาย แลกเปลี่ยนกันมานาน และล่าสุดเมื่อปลายเดือนสิงหาคม 2536 มีนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ได้เข้ามาบูชา เหรียญหลวงพ่อกง เป็นเหรียญที่มีความสวยงามและสมบูรณ์เป็นพิเศษในราคาเงินสดสูงถึง หนึ่งล้านห้าหมื่นบาท

10. เหรียญ หลวงพ่อกงอุบชฌาย์กลิ่น (ธม มรชติ) วัดพระญาติ อาเภอเมือง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นเหรียญที่ได้รับความนิยมสูงมากอีก เหรียญหนึ่งในพระคณาจารย์ ที่มีชื่อเสียง และค่านิยมในด้านราคาทราบ ได้จากการมีการให้เข้ามาบูชา กันที่ตลาดหัวรอ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งเป็นเหรียญที่มีความสวยงามมากอีก เหรียญหนึ่งและ เป็นเหรียญที่ได้จากผู้รับมรดกตกทอดมาจากบรรพบุรุษ ในราคาห้าแสนบาท เมื่อเดือนมีนาคม 2536 โดยผู้ให้เข้าเป็นชาวตลาดหัวรอ และผู้ซื้อเป็นนักธุรกิจจากกรุงเทพมหานคร

11. พระบูชา เชียงแสน เป็นพระบูชาที่ได้รับความนิยมมานานเป็นที่ทราบถึงค่านิยมแต่อดีต ว่ามีการเปรียบเทียบกันว่า เอรารถเบนซ์มาแลกกันทีเดียว แต่ในปัจจุบันการให้เข้าบูชามักจะมีการเปรียบเทียบ ด้านราคากันจากความกว้างของหน้าคักพระ ในการยึดถือการเข้าบูชา นิ้วหุคละ "หนึ่งแสนบาท" มากน้อยกว่านั้นขึ้นอยู่กับความสวยงามของ ศิลปะ เมื่อเดือนตุลาคม 2536 ท่านผู้พิพากษาศาลอาญา ได้เข้าบูชา จากตลาดพระท่าพระจันทร์ เป็นพระบูชา เชียงแสน (สิงห์หนึ่ง) หน้าคักกว้าง 11 นิ้ว ในราคาหนึ่งล้านสองแสนบาท

12. พระบูชา สุโขทัย เป็นพระบูชาที่ได้รับความนิยมสูงเช่นกัน แต่มีคุณสมบัติที่แตกต่างกันในศิลปะกับพระบูชา สมัยอื่น ๆ ถือได้ว่าเป็นเอกลักษณ์บริสุทธิ์ของความ เป็น โขษ จึงมีผู้นิยม ใ้บูชามาก จากศูนย์พระเครื่อง พระบูชา พันธุ์พิศพลชา เมื่อเดือนมกราคม 2536 ได้มีนักการเมือง เข้าซื้อจากหน้าคัก 9 นิ้วในราคา ห้าแสนบาท

13. พระบูชา อุ้มทอง เป็นพระบูชาอีกสมัยหนึ่งที่ได้รับนิยมนมากในหมู่นักธุรกิจ ที่ทำการค้า ที่มีความเชื่อว่าบูชาไว้แล้ว เปรียบเสมือนมีอยู่เงินอุ้มทองในบ้าน ที่ศูนย์พระเครื่อง ชั้น 5 งามวงศ์วานกรุงเทพฯ ได้มีการเข้าบูชาพระอุ้มทองขนาดหน้าคัก 9 นิ้ว โดยนักธุรกิจ ต้องใช้เงินส่นในการเข้าบูชาสูงถึง สี่แสนห้าหมื่นบาท

14. พระบูชา กานแพงสอก มีผู้นิยมกันมาก ทั้งค่านิยมและความศักดิ์สิทธิ์ เป็นพระที่รู้จักกันทั่วไปว่า สามารถป้องกันไฟไหม้เป็นเยี่ยม ทั้งยังเป็นพระบูชาที่มีผู้ให้ความนิยมนมากตลอด จากผู้วิจัยเอง เมื่อครั้งมีการจัดประกวดพระเครื่องพระบูชา ขึ้นที่ท่าข้ามบึงปลาซ่า หัวหมาก รามคาแพง กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่อาทิตย์ที่ 8 สิงหาคม 2536 ซึ่งในงานนี้ผู้วิจัยได้นำพระกานแพงสอก เข้าร่วมประกวด ในจุดประสงค์เพื่อหาข้อมูลในการทาวิจัยครั้งนี้ หลังที่มีการประกาศว่า "พระกานแพงสอก" ของผู้วิจัย ได้รับคัดเลือกให้ติดรางวัลที่ 1 หลังจากนั้น ผู้วิจัยก็ได้รับการทาบถามทันที ว่า "คุณจะทำอะไร มีคนจะขอแบ่งไปบ้าง" ผู้วิจัยต้องการทราบว่า จะเป็นผู้ใดหรือที่เห็นมาติดต่อกันก็ได้บอกไปว่า "ก็ลองหาคนที่ขอแบ่งมาคุยซิ

ถ้าผมพอใจก็จะแบ่งให้" ทันทีที่ผู้วิจัยหูออกไป ก็มีนักธุรกิจหน้าตาดีคนหนึ่งเข้ามาหาผม ซึ่งผู้วิจัยก็พอจะคุ้นหน้าว่า เป็นนักธุรกิจใหญ่ที่มีชื่อเสียงของกรุงเทพฯ ได้เอ่ยปากขอแบ่งจะให้ราคาดีแก่ผู้วิจัย ๖ ถามว่า "จะให้เท่าไรหรือ" คำตอบคือ "หนึ่งล้านบาท" ผู้วิจัยเพียงแต่ขอใบคิดคูก่อนแล้วจะส่งข่าวว่า "จะออกหรือไม่"

จากข้อมูลที่ได้อ่านมาแล้วนี้ เป็นพุทธคุณ หรือราคาของพระเครื่องและพระบูชาที่มีการล่าวชวัญถึง แต่อดีตมาถึงปัจจุบัน แต่ด้านราคา ซึ่งมีการให้เช่าบูชา หรือ มีการแลกเปลี่ยน จนถึงปัจจุบันนี้ คุณค่าของราคาเป็นเพียงแต่มีการ ให้เช่าบูชาที่ไม่สามารถที่จะนำมาเป็นราคามาตราฐานได้ ทั้งนี้ พระเครื่องและพระบูชาที่เป็นของเก่าเปรียบเสมือนวัตถุโบราณ ที่หากำไรได้ ที่มีการให้เช่า ซื้อ-ขาย หรือแลกเปลี่ยนกันนั้น ควรขึ้นอยู่กับความต้องการหรือความพอใจกันทั้งสองฝ่ายเป็นหลักมากกว่า แต่สามารถนำมาเปรียบเทียบเป็นเพียงการประมาณเท่านั้น เพราะราคาของพระเครื่องและพระบูชานั้น ต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยและองค์ประกอบหลาย ๆ ด้าน เช่น ความสวยงาม สมบูรณ์ ความเก่าหรือศิลปะของผู้สร้าง รวมไปถึงค่านิยมในขณะที่มีการ ซื้อ-ขายหรือแลกเปลี่ยน รวมไปถึงด้านเศรษฐกิจของผู้เช่าและผู้ให้เช่า ในขณะนั้นด้วย

3. ธรรมชาติของคุณค่าแลกเปลี่ยนเชิงสัญลักษณ์

บริบทเพื่อ การสะสมด้วยใจรัก

มีหลายคนที่ไม่ได้เหตุผลว่าทำไมจึงชอบ พระเครื่อง พระบูชา หรือมีไว้เพื่อการใด แต่มีการเก็บรักษามาจากบรรพบุรุษ แต่เนื่องจากเหตุที่ บรรพบุรุษได้ให้ความสำคัญ หรือเคยพร่ำสอนเอาไว้ว่า เก็บไว้ให้ดีนะ เป็นของมีค่า และหายากและคงจะหาไม่ได้อีกแล้ว ผู้คนในอดีตได้ปลูกฝังแบบอย่าง ทั้งสร้างค่านิยมและความคิด ให้กับคนรุ่นหลัง ในความเชื่อมั่น แห่งความศักดิ์สิทธิ์และเป็นสิ่งที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ที่ได้มาโดยตลอด

พระเครื่อง พระบูชา จึงได้รับความหวงแหนจากผู้เป็นเจ้าของไม่ต้องการให้ตกไปเป็นของผู้อื่น เพื่อคิดที่จะให้ลูก ให้หลานของตนเอง และไม่ต้องการขายให้กับใคร ถ้าไม่เกิดความจำเป็นจริง ๆ เท่านั้น ในโอกาสเดียวกัน ความเป็นไปได้ที่ บรรพบุรุษได้ให้ความสนใจ พระเครื่องและ พระบูชา กระทั่งลูกหลานเกิดความรักและหวงแหน ยังเป็นเครื่องจันทน์นำจิตใจให้เกิดการอนุรักษ์สะสมด้วยใจรักตามบรรพบุรุษไปด้วยหรือมีการให้เพื่อตอบแทนบุญคุณ และอีกกรณีหนึ่งให้เมื่อทำบุญสร้างถาวรวัตถุจากวัดต่าง ๆ จะได้รับพระเครื่องหรือพระบูชาตอบแทน เพื่อเป็นสัญลักษณ์ แก่ผู้ที่มีจิตกุศล

ตัวอย่าง เช่น พระบูชาท่านแพงสอก มีความเชื่อมั่นจากผู้คนทั่วไปว่า สามารถป้องกันอัคคีภัยได้ดีเยี่ยม ในการบูชาเพื่อที่จะรักษาทรัพย์สินหรือของมีค่าทั้งหลายไม่ให้เกิดเพลิงไหม้ เป็นค่านิยมและ เชื่อความศักดิ์สิทธิ์ อาจเนื่องมาจาก ได้มีประสบการณ์หรือจากคำกล่าวขวัญถึง ในความมโหฬารต่าง ๆ ของพระบูชาท่านแพงสอก สร้างค่านิยมที่หวงแหนให้กับผู้ที่มิไว้ใจครอบครอง จะไม่ยอมให้ตกไปถึงมือผู้อื่น นอกเสียจากไว้เป็นมรดกตกทอดไปถึงลูกหลาน หรือวงศ์ตระกูลของตนเอง เท่านั้น

ความเชื่อที่มีมาแต่ครั้งโบราณ ก็เป็นอีกกรณีหนึ่งว่า การขายพระกินจะไม่มีความสำเร็จ สร้างความสับสน แน่แน่นอนใจ ให้กับผู้ที่มิไว้ใจว่า จะขายดีหรือไม่ กล่าวคำพูดของคน จะว่าร้ายว่า คงจะออกขายยากเต็มทีแล้ว ถึงจะได้ขายพระกิน แต่วัฒนธรรมในอดีตของสังคมไทย จากแนวความคิดเดิม ๆ ไม่ได้รับความเชื่อ มากเท่าไรนัก ในภาวะการณปัจจุบัน เพราะพระเครื่องบางองค์สามารถแลกเปลี่ยนเป็นเงินสด ๆ จำนวนหลายล้านบาท ซึ่งถ้าเปรียบกับราคาของที่อยู่อาศัย ในปัจจุบันนี้ ยังมีราคาถูกกว่า พระเครื่องบางองค์เป็นอย่างมาก ดังผู้วิจัยได้ยกตัวอย่างในการทำธุรกิจ จากราคาที่ทำการ ซื้อ - ขาย หรือมีการแลกเปลี่ยนเป็นทรัพย์สิน หรือสิ่งของ ที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ในกรณีบุคคลบางคนซึ่งมีพระเครื่อง หรือพระบูชา เพื่อในการกราบไหว้บูชา แต่ด้วยฐานะทางเศรษฐกิจในปัจจุบันต้องนำพระเครื่อง หรือพระบูชา ซึ่งเป็นสิ่งที่รักและหวงแหนของตนเองและครอบครัว ออก

จำหน่ายให้เช่าบูชา เพื่อแลกกับเงินทองหรือสิ่งของที่ต้องการ อดยอาศัยแนวคิดในการขาย พระเครื่อง หรือ พระบูชา ว่า " นึกว่าพระมาโปรดก็แล้วกัน "

ในอีกด้านหนึ่ง ผู้ที่สะสม พระเครื่อง พระบูชา จากการเห็นคุณค่า ในพุทธคุณ หรือด้านพุทธศิลป์ ที่มีค่านิยมในหมู่นักสะสมด้วยกันยิ่งแล้ว เป็นสาเหตุในการบริโภคที่ไม่ต้องการเหตุผลอื่น ๆ ใดมาประกอบการบริโภคด้วย หรือในทางตรงกันข้าม ผู้ที่มีใจชอบในด้าน วัตถุโบราณ ก็เปรียบ พระเครื่อง พระบูชา เป็นเสมือนวัตถุโบราณ ที่มีคุณค่าทางศิลปวัตถุ ด้านวัฒนธรรมและมีคุณค่า ทางประวัติศาสตร์ ขึ้นสำคัญที่สะสมไว้ด้วยใจรัก เช่นกัน

4. ครรภวิทยา ของคุณค่าเชิงสังคม

4.1 บริโภคเพื่อ การแสดงฐานะทางสังคม

ในสังคมปัจจุบัน มีการแสดงฐานะของคน เพื่อให้สังคมเข้าใจคนดียิ่งขึ้น ด้วยการมีวัตถุประกอบ ในการแต่งตัว นอกเหนือจาก เพชรนิลจินดา แก้วแหวน เงินทอง รถยนต์ หรือบ้าน ก็ตามที่ แต่ พระเครื่อง พระบูชา ก็ยังสามารถเป็น สิ่งที่แสดงฐานะทางสังคมได้ดี อีกขึ้นหนึ่ง ดังแนวคิดของ บคริยาร์ค ได้กล่าวไว้ว่า

สิ่งที่ขาดไป หากการศึกษาวิเคราะห์วัตถุ ใดๆรวมทั้งระดับราคา หรือใช้สอยใน ห้องรับแขก จะแสดงถึง เครื่องวัตถุฐานะ หรือชนชั้นทางสังคมในลำดับแรก แต่เราจะ ต้องพิจารณาปัจจัยวิเคราะห์กันให้ลึกซึ้ง ไปกว่าที่ ขาดไปนั้น นั่นก็คือจะต้องศึกษาลงกับการ เลือก การจัดการและการปฏิบัติตนต่อวัตถุ ที่ใช้ในห้องรับแขกนี้ว่า เป็นพื้นฐานโครงสร้าง สภาพแวดล้อมโดยรวม ซึ่งก็คือ โครงสร้างพฤติกรรมทางสังคม ของมนุษย์ที่เป็นจริง

บคริยาร์ค กล่าวถึงฐานะทางสังคมที่ต้องการให้สอดคล้องกับ สังคมคนนั้นจะ ต้องกำหนดค่าแห่ง ที่แน่นอนของวัตถุว่าสัมพันธ์กันกับ ระบบสังคมอื่น ๆ เป็นเช่นไรและใน

ขอบเขตที่แน่นอนลงไปเชิงปฏิบัติว่า วัตถุประสงค์นี้เป็นส่วนประกอบ โครงสร้างทั่วไปทางพฤติกรรมของสังคม

วัฒนธรรมของสังคมชาวพุทธ มักจะมีการบูชา พระเครื่อง พระบูชา ไว้เป็นที่ เป็นทาง โดยจัดสถานที่ ไว้สำหรับ พระเครื่อง พระบูชาโดยเฉพาะ ซึ่งอาจจัดไว้เป็นห้อง โดยตรง เพื่อการกราบไหว้บูชา ไว้เป็นห้องที่เรียบง่าย จัดตั้งพระอยู่บนที่สูง เหมาะสมกับพระแต่ละองค์ โดยจัดไว้ ให้มีการลดหลั่น ตามความ เล็กใหญ่ ขององค์พระหรือ ตามความชอบ ของผู้บูชา หรือตามความเก่าใหม่ หรือสมัย ของพระเครื่อง พระบูชา สุกแล้วแต่ผู้เป็นเจ้าของ จะเห็นชอบ ในการจัดตั้งพระขึ้นตั้ง

จากประเพณีโบราณได้กล่าวไว้ว่า การจัดตั้งพระนั้น ควรหันหน้าพระไปทางทิศตะวันออก (หรือตะวันออกขึ้น) บูชาพระเพื่อการ ทามาค้าขายให้มีความเจริญก้าวหน้า ยิ่ง ๆ ขึ้น ทั้งในหน้าที่การงาน ก็มีอำนาจเหนือสิ่งใดทั้งปวง มีการกล่าวกันว่าพระซึ่งได้รับแสงอรุณที่ขึ้นมาก่อนสิ่งใด แล้วก็สิ่งใดที่สิ่งใด มาสู่ผู้กราบไหว้บูชา สร้างความเป็นสิริมงคล มาสู่ตน และบริวาร บ้านคาลาให้พบแต่ความสุข ความสมหวังต่าง ๆ นานา

และนอกเหนือจาก สิ่งที่ผู้วิจัย ได้กล่าวมาแล้ว "ห้องพระ" ยังจัดได้ว่าเป็นห้องรับแขกที่ สามารถเชิดหน้าชูตา แก่เจ้าของบ้านได้เป็นอย่างดีอีกด้วย ตั้งแต่อดีตจนถึงในปัจจุบัน สังคมไทยที่นับถือพุทธศาสนา ยังมีค่านิยม ที่จะสร้างห้องพระ และนำพระเชียงแสน พระสุโขทัย, พระอุทองหรือพระกานแพงศอก ซึ่งเป็นพระบูชายอดนิยมมาประดับไว้บนหิ้งบูชา ตกแต่งไปด้วยชุดเครื่องบูชา (แจกันกระถางธูป เชิงเทียน พานดอกไม้ ลั่นแล ชันน้ำมันต์)

ภายในห้องพระ จำเป็นอย่างยิ่ง จะต้องมีส่วนประกอบ ในการจัดตั้งพระบูชา ที่สำคัญที่ขาดมิได้ คือ พระพุทธรูป และรองลงมา คือโต๊ะหมู่บูชา หรือหิ้งพระ และชุดเครื่องตั้ง ตั้งแต่อดีตมาแล้ว มีการจัดห้องพระ เพื่อใช้ในการสวดมนต์ กราบไหว้พระกัน

แล้ว ยังใช้เป็น ห้องที่สำหรับทำแขกใบ ใครมา ได้เข้ากราบไหว้ บูชา พระก่อน ถือเป็น หน้าเป็นคา แก่เจ้าของอาคารบ้านเรือน เพราะแขกที่มาเยี่ยมเยียน ได้เข้ากราบไหว้บูชา พระแล้ว ส่วนใหญ่จะมีการ ชมต่อหน้าเจ้าของบ้านว่า พระบูชาองค์นี้ องค์นั้น เก่าแก่ สวยมาก หายาก และมีค่ามาก พร้อมทั้งชมชุกเครื่องตั้ง ว่า กระจ่างดู แจกกันเชิงเทียน พานดอกไม้ ลับแล นั้นเป็นเครื่องกังไส ที่สั่งมาจากประเทศจีน เป็นของเก่าของเก่า มี ราคาแพงมาก จากศาสตร์ เสริฐเท่านี้ก็สามารถสร้างความภูมิใจให้กับเจ้าของ ได้อย่างดียิ่ง

หรือบางบ้าน ที่มีฐานะดี ก็จะมีนาชุกหมูบูชา ที่ทำด้วยไม้สักแกะสลัก ปิดทอง มาตั้งพระ พร้อมทั้งเครื่องตั้ง จะเป็นเครื่องทองเหลือง หรือเครื่องแก้ว หรือ เครื่องกังไส และบางบ้านที่มีฐานะดียิ่งขึ้นไป กว่าที่กล่าวมา จะใช้เครื่องชุกหมูบูชา ที่ทำด้วยไม้ชิงชัน ผังมุขที่สั่งมาโดยตรงจากประเทศจีน ซึ่งมีราคาแพงมาก

ดังนั้น ในสังคมไทย ห้องพระก็เป็นห้องรับแขกพิเศษ ที่มีความสำคัญ ที่จะ สามารถจัด เป็นสิ่งที่สันนิษฐานได้ว่าฐานะของผู้เป็นเจ้าของนั้นเป็นอย่างไร และอีกตัวอย่าง

เช่นในการจัดงานราตรีสโมสรต่างๆ มักจะเห็นมีการประดับสร้อยคอ ที่ห้อยพระ เครื่องชุกเบงภาคี ซึ่งบางครั้งมีแต่เฉพาะ สมเด็จพระสังฆราช องค์เดียว หรือ พระนางพญา พระมงกุฎธรรม, พระรอมมหาวัน, หรือพระชุ่มกอ หรือบ้างก็ใช้เหรียญพระคณาจารย์ยอดนิคม เช่น เหรียญหลวงปู่เอี่ยมวัดหนัง, เหรียญหลวงพ่อดังวัดบางกะพร้อม, เหรียญหลวงพ่อดังวัดบางวัดหรือ เหรียญหลวงพ่อดังวัดพระญาติ ซึ่งเป็นพระเครื่องยอดนิคม ที่มีผู้ให้ความนิยมเลื่อมใสมาก ประกอบไปด้วยคุณค่า ทั้งค่านิยมของสังคมก็ยอมรับว่ามีค่ายิ่ง ประดับไว้ด้วย สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ เพราะสังคมส่วนใหญ่ได้รับรู้แล้วว่า การที่มีพระเครื่อง องค์ดี ๆ งาม ๆ นั้น เป็นสิ่งที่หาค่ามิได้ ถ้าคิดจะมีการเปรียบเทียบ ในด้านราคาแล้ว ยิ่งสร้างความสำคัญ ให้กับผู้ที่เป็นเจ้าของพระเครื่องในการร่วมสนทนอย่างมาก เพราะ คุณค่าของพระเครื่ององค์ดี ๆ ที่ได้รับความนิยมสูง จะเปรียบแล้ว อาจมีคุณค่าหรือราคา เทียบอาคารหรือ เครื่องประดับอื่นใด อีกมากมาย

ผู้วิจัยจึงนำเอาเหตุการณ์ที่กล่าวมาข้างต้น มาหาการศึกษาวิจัยแล้ว ก็ได้พบว่า พระเครื่อง พระบูชา ได้เป็นเครื่องประดับชิ้นสำคัญชิ้นหนึ่งของผู้นิยมในสังคม ที่สามารถพาเข้าเป็นเครื่องแสดงถึงฐานะ หรือรวมทั้งเป็นเครื่องประดับสำหรับ ห้องพระ ซึ่ง เปรียบเสมือนกับเป็นห้องรับแขก เพื่อแสดงฐานะของผู้เป็นเจ้าของบ้านได้ ซึ่งเป็นส่วนประกอบพื้นฐานโครงสร้างทั่วไป ทางพฤติกรรมของสังคมที่เป็นจริงด้วย

4.2 บริโภคเพื่อ เป็นมรดกตกทอด ไว้ให้แก่ลูกหลาน

การรู้คุณค่าในพระเครื่อง พระบูชานั้น ผู้เป็นเจ้าของ ก็มักจะมีคามหวงแหนของไปในตัวด้วย ซึ่งจากความภาคภูมิใจ ในความสามารถที่หา พระเครื่อง พระบูชาที่ดี มาเก็บสะสมไว้เป็นสมบัติ เป็นสิ่งที่มีความลำบากยากยิ่ง ในการเสาะแสวงหาสิ่งเหล่านี้ได้ ซึ่งสร้างความรักอย่าง เป็นชีวิตจิตใจ แก่ผู้เป็นเจ้าของ

ในการบูชา พระเครื่อง พระบูชา นั้น ต่างคนก็ต่าง มีจุดประสงค์ที่แตกต่างกันไป ไม่ว่าจะเป็นสิ่งมงคลลุ่มบริวารกลุ่มใดก็ตาม จะเป็นผู้ที่รู้เรื่องราวประวัติ หรือรู้เรื่องการใช้ไปในทางปาฏิหาริย์ หรือคาดแคล้ว คงกระพันชาตรี หรือเป็นผู้ฝึกฝนงานศิลปะ ก็ตาม เหตุผลที่กล่าวมานี้ ก็เป็นจุดสำคัญที่ ให้เห็นคุณค่าและ เกิดความต้องการในการบริโภคด้วย และในบางครั้ง อาจคิดไปในอนาคตอันไกล ว่า พระเครื่อง พระบูชา นั้น นับวันก็จะหายากยิ่งขึ้น และไม่สามารถจะ แน่ใจได้ว่า พระเครื่อง พระบูชา ที่หามาได้หมดนั้นจะเป็นพระแท้ หรือมีความศักดิ์สิทธิ์ เท่าที่ของตนเองมีอยู่ขณะนี้หรือไม่ จึงมีความคิดที่จะหวงแหนเพื่อเก็บไว้ให้แก่บุตรหลานของตนเอง ก็เป็นไปได้

จากการที่ พระเครื่อง พระบูชา กลายเป็นของรักของหวง ซึ่งไม่ต้องการให้ตกไปอยู่กับผู้อื่น นอกเหนือจากภาษาของตนเอง เท่านั้น จึงเป็นการยากยิ่งที่จะมีการให้เข้าพระเครื่อง พระบูชา และเป็นเหตุให้ พระเครื่อง พระบูชา กลายเป็นของหายาก ทั้งมีผู้ที่

ต้องการมากทำให้ ราคาของการให้เข้าก็ยิ่งสูงตามไปด้วย แต่ในขณะที่ผู้มี พระเครื่อง พระบูชาที่ดี ๆ เก็บไว้และก็เป็นผู้มีฐานะทาง เศรษฐกิจก็อยู่แล้วด้วย คงไม่มีใครให้เข้าซื้อ ของรักของหวง ของตนเองไปแน่นอน และของรักของหวงนี้ คงจะต้องตก เป็นมรดกตกทอด ไปถึงลูกถึงหลานเช่นกัน หรือในกรณีที่เป็นเจ้าของ พระเครื่องหรือพระบูชา ไม่มีทายาท หรือทายาทมีความประพฤติไม่เหมาะสม ความเสียหายจากผู้เป็นเจ้าของส่วนใหญ่ของใจที่จะเก็บรักษา ของรักของหวง ไว้ในที่ ที่มีความแน่ใจว่าปลอดภัย และจะอยู่ไปนานเท่านั้น หรืออาจจะมอบ ให้เป็นสมบัติทรัพย์สินของแผ่นดินไปเสียเลย โดยนำขึ้นทูลเกล้า ฯ ถวาย แต่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวหรือพระบรมวงศานุวงศ์ คงมีตัวอย่างจากข่าวที่เผยแพร่ จากสื่อมวลชนสาขาต่าง ๆ เนื่องในเสด็จไปในที่ต่าง ๆ และมีพสกนิกรนำเอาพระพุทธรูป เชียงแสน หรือพระเครื่องที่มีผู้นิยมสูง ซึ่งเป็นสมบัติของคน นานากวายนวาระต่าง ๆ

จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ไม่ว่าคำให้การพุดคุย หรือการสัมภาษณ์ หรือจากการ รวบรวมได้จาก เอกสารสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ได้ใจความอันสำคัญ ๆ ที่คล้ายคลึงกันในการที่นำ เอาพระเครื่อง พระบูชา มาใช้บูชาเพื่อการต่าง ๆ กัน ดังที่ได้เสนอมาข้างต้นแล้ว แต่ ยังมีบุคคลหนึ่งที่ให้ข้อคิดที่แปลกกว่า บุคคลทั่ว ๆ ไปในการบริโภครูปพระเครื่อง หรือพระบูชาว่า " ผมสร้างแต่คุณงามความดี มาตลอดระยะเวลาที่ผมรู้ความ แต่ส่วนใหญ่แล้วผมไม่แน่ใจ เลยว่า จะมีใครที่รับรู้ได้เห็น หรือได้เข้าใจ ถึงส่วนลึกของจิตใจของผม ผมจึงนำพระมา บูชาที่บ้าน หรือนาคิควัด ไปในสถานที่ต่าง ๆ เพื่อเป็นการเป็นพยาน ในการที่ผมสร้างแต่คุณ งามความดี เพราะผมแน่ใจเหลือเกินว่า พระบูชาอยู่ที่บ้าน หรือพระเครื่องที่ผมมนาคิควัด ไปนั้น ท่านรับรู้เรื่องราวในการกระทำของผมทั้งหมดสิ้น พระคงช่วยผมได้ครับ "

ผู้วิจัย ได้สรุปในบทนี้ว่า ตรรกวิทยา ในการบริโภครูปพระเครื่อง พระบูชานั้น ต่างคนต่างก็มี เหตุผลของตนเองในการบริโภครูป ซึ่งถือเป็นสิทธิของมนุษย์ชนโดยชอบธรรม ลักษณะของความพอใจของตนเองเป็นที่ตั้ง ไม่ว่าจะมีความต้องการบริโภครูปจากคุณค่าการใช้ สอย คุณค่าของการแลกเปลี่ยน คุณค่าเชิงสัญลักษณ์ หรือคุณค่าเชิงสัญลักษณ์ ก็ตาม ดังที่ เบคริยาร์ค ได้วิเคราะห์สังคมของการบริโภครูปในปัจจุบันว่า

" ใครจะซื้อวัตถุอะไรก็ได้ตามใจเลือกและความพึงพอใจ "

ผู้วิจัยขอสรุปจากการวิเคราะห์ ธรรมชาติวิทยาของการบริโภคนั้น ที่ได้เสนอมาแล้วนั้น ก็ได้ทราบว่า การนำเอา แนวคิดของ มอง โบคิริยาร์ต มาเป็นกรอบ ของการวิเคราะห์ นั้น สามารถ มาประยุกต์ใช้ เพื่อหาคคุณค่าต่าง ๆ ในการบริโภค พระเครื่อง และพระบูชา ได้เป็นอย่างดี ในการเข้าใจถึง คุณค่าของการใช้สอย คุณค่าของการแลกเปลี่ยน คุณค่าเชิงสัญลักษณ์ และคุณค่าเชิงสัญลักษณ์ และเข้าใจในวัฒนธรรมของผู้บริโภคด้วย

แต่ในกรณีนี้ ผู้วิจัยยังคำนึงถึง ผู้บริโภค ที่จะมีความเข้าใจ ในการบริโภคพระเครื่อง และพระบูชานั้น จำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องมีการได้รับข้อมูลข่าวสาร จากสื่อมวลชน เป็นผู้เสนอต่อประชาชน ให้ได้ทราบคุณค่าในด้านต่าง ๆ และในการใช้ ในการถือปฏิบัติ พร้อมทั้ง ได้ทราบราคาในการเช่าบูชา ทั้งทราบประวัติความเป็นมา มีความศักดิ์สิทธิ์ หรือ เกิดปาฏิหาริย์ ทั้งการนำเอาประเพณีต่าง ๆ ที่มีผู้ได้รับมาเล่าสู่กันฟัง มาเผยแพร่ต่อมวลชน ฉะนั้นสื่อมวลชนจึงมีบทบาทสำคัญในการ เสริมสร้างคุณค่า กระตุ้นเข้ายวน ให้เกิดการบริโภค พระเครื่องและพระบูชา ทั้งผู้วิจัยจะนำเสนอในบทต่อไป

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย